

Euroopan unionin virallinen lehti

L 341

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

58. vuosikerta

24. joulukuuta 2015

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2421, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2015/2422, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta 14
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2423, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1215/2009 muuttamisesta ja sen soveltamisen keskeyttämisestä Bosnia ja Hertsegovinan osalta 18
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2424, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 muuttamisesta sekä maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 kumoamisesta ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/2421,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2015,

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 861/2007 ⁽³⁾ luotiin eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely. Kyseistä asetusta sovelletaan riitautettuihin ja riitauttamattomiin rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin vaatimuksiin, joiden arvo on enintään 2 000 euroa. Asetuksella myös varmistetaan, että kyseistä menettelyä noudattaen annetut tuomiot ovat täytäntöönpanokelpoisia ilman välimenettelyä ja erityisesti ilman, että on tarpeen julistaa tuomio täytäntöönpanokelpoiseksi täytäntöönpaneassa jäsenvaltiossa (eksekvatuurimenettelystä luopuminen). Asetuksen (EY) N:o 861/2007 yleisenä tavoitteena on ollut parantaa oikeussuojan saatavuutta sekä kuluttajille että yrityksille vähentämällä kustannuksia ja nopeuttamalla asetuksen soveltamisalaan kuuluvia vaatimuksia koskevia riita-asiain käsittelyä.
- (2) Komission 19 päivänä marraskuuta 2013 antamassa kertomuksessa asetuksen (EY) N:o 861/2007 soveltamisesta todetaan, että eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn katsotaan yleisesti helpottaneen valtioiden rajat ylittävien, vähäisiä vaatimuksia koskevien riita-asioiden käsittelyä unionissa. Kertomuksessa kuitenkin myös yksilöidään esteet, jotka haittaavat eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn koko potentiaalin hyödyntämistä kuluttajien ja yritysten, erityisesti pienten ja keski suurten yritysten, jäljempänä

⁽¹⁾ EUVL C 226, 16.7.2014, s. 43.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. lokakuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 3. joulukuuta 2015.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 1).

'pk-yritykset', eduksi. Kertomuksessa todetaan muun muassa, että asetuksessa (EY) N:o 861/2007 vaatimusten arvolle säädetty alhainen yläraja estää monia rajat ylittävien riita-asioiden potentiaalisia kantajia hyödyntämästä yksinkertaistettua menettelyä. Lisäksi siinä todetaan, että useita menettelyn osatekijöitä voitaisiin edelleen yksinkertaistaa kustannusten vähentämiseksi ja riita-asian käsittelyajan lyhentämiseksi. Komission kertomuksessa todetaan, että nämä esteet voitaisiin poistaa tehokkaimmin muuttamalla asetusta (EY) N:o 861/2007.

- (3) Kuluttajien olisi voitava hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia täysimääräisesti, eikä heidän luottamustaan saisi heikentää tehokkaiden oikeussuojakeinojen puute sellaisissa riita-asioissa, joihin liittyy rajat ylittävä tekijä. Eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn tällä asetuksella tuotavilla parannuksilla pyritään tarjoamaan kuluttajille tehokkaita oikeussuojakeinoja ja siten edistämään kuluttajien oikeuksien toteutumista käytännössä.
- (4) Vaatimuksen arvoa koskevan ylärajan korottaminen 5 000 euroon lisäisi tuloksekkaan ja kustannustehokkaan oikeussuojakeinon saatavuutta rajat ylittävissä riita-asioissa, erityisesti pk-yritysten kannalta. Parempi oikeussuojan saatavuus lisäisi luottamusta rajat ylittävään kaupankäyntiin ja edistäisi sisämarkkinoiden tarjoamien mahdollisuuksien täysimääräistä hyödyntämistä.
- (5) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan valtion rajat ylittäviin asioihin. Olisi katsottava, että kyse on valtion rajat ylittävästä asiasta, kun vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa tämän asetuksen sitomassa jäsenvaltiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu.
- (6) Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä olisi edelleen parannettava hyödyntämällä oikeuslalla tapahtunutta teknistä kehitystä ja tuomioistuinten käytettävissä olevia uusia välineitä, jotka voivat auttaa sivuuttamaan maantieteellisen etäisyyden sekä siitä aiheutuvat suuret kustannukset ja käsittelyn pitkän keston.
- (7) Jotta voitaisiin edelleen vähentää oikeudenkäyntikuluja ja lyhentää käsittelyn kestoja, asianosaisia ja tuomioistuinta olisi kannustettava lisäämään nykyaikaisen viestintätekniikan käyttöä.
- (8) Jos asianosaisille on annettava tiedoksi asiakirjoja eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, sähköisen tiedoksiannon olisi oltava tasavertainen vaihtoehto postitse tapahtuvalle tiedoksiannolle. Tämän vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava yleiset puitteet, jotka mahdollistavat sähköisen tiedoksiannon käytön aina, kun siihen on tarvittavat tekniset valmiudet ja kun sähköisen tiedoksiannon käyttö on osallisina olevien jäsenvaltioiden kansallisten menettelysääntöjen mukaista. Kaikessa muussa asianosaisten tai muiden menettelyyn osallistuvien henkilöiden ja tuomioistuinten välisessä kirjallisessa yhteydenpidossa olisi käytettävä mahdollisuuksien mukaan mieluiten sähköisiä viestintätapoja, jos tällaiset tavat ovat käytettävissä ja sallittuja.
- (9) Jos asianosaisilla tai muilla vastaanottajilla ei ole kansallisen lainsäädännön nojalla velvoitetta hyväksyä sähköisiä viestintätapoja, heidän olisi voitava valita, käytetäänkö asiakirjojen tiedoksiannosta varten tai muussa kirjallisessa yhteydenpidossa tuomioistuimen kanssa sähköisiä viestintätapoja, jos tällaiset tavat ovat käytettävissä ja hyväksyttävissä, vai perinteisempiä tapoja. Se, että asianosainen on hyväksynyt sähköisen tiedoksiannon, ei vaikuta hänen oikeuteensa kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jota ei ole laadittu sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa hänellä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka, tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallisella kielellä tai jollakin sen paikkakunnan virallisista kielistä, jossa hänellä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka, tai kielellä, jota hän ymmärtää, tai jos asiakirjaan ei ole liitetty käännöstä jollekin edellä mainitulle kielelle.
- (10) Jos asiakirjojen tiedoksiannossa tai muussa kirjallisessa yhteydenpidossa käytetään sähköisiä viestintätapoja, jäsenvaltioiden olisi sovellettava nykyisiä parhaita käytäntöjä sen varmistamiseksi, että vastaanotettujen asiakirjojen ja muun kirjallisen yhteydenpidon sisältö on oikea ja vastaa täysin lähetettyjen asiakirjojen ja muun kirjallisen yhteydenpidon sisältöä ja että vastaanottotodistuksen avulla voidaan vahvistaa, että vastaanottaja on saanut asiakirjat, ja vastaanottopäivä.
- (11) Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on pääsääntöisesti kirjallinen menettely. Suullisia käsittelyjä olisi järjestettävä poikkeuksellisesti ainoastaan silloin, kun asiaa ei ole mahdollista ratkaista kirjallisten todisteiden perusteella tai kun tuomioistuin asianosaisen pyynnöstä päättää järjestää suullisen käsittelyn.

- (12) Jotta henkilöitä voitaisiin kuulla ilman, että heitä vaaditaan matkustamaan tuomioistuimeen, suulliset käsittelyt sekä todisteiden vastaanottaminen kuulemalla todistajia, asiantuntijoita tai asianosaisia olisi toteutettava mitä tahansa asianmukaista tuomioistuimen käytettävissä olevaa etäviestintävälinettä käyttäen, paitsi jos tällaisen tekniikan käyttö olisi epäasianmukaista asiaan liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin toteutumisen kannalta. Sellaisten henkilöiden osalta, joiden kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, suullinen käsittely olisi järjestettävä hyödyntämällä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1206/2001 ⁽¹⁾ säädettyjä menettelyjä.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä etäviestintätekniikan käyttöä. Suullisten käsittelyjen toteuttamiseksi olisi toteutettava järjestelyjä, joiden mukaisesti tuomioistuinten, jotka ovat toimivaltaisia eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta, saatavilla on asianmukaista etäviestintätekniikkaa, jotta varmistetaan oikeudenmukainen käsittely asiaan liittyvät erityiset olosuhteet huomioon ottaen. Videoneuvottelujen osalta olisi otettava huomioon neuvoston 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2015 antamat suositukset rajat ylittävistä videoneuvotteluista sekä Euroopan oikeusportaalin puitteissa tehty työ.
- (14) Mahdolliset oikeudenkäyntikulut voivat vaikuttaa kantajan päätökseen siitä, viedäänkö asia tuomioistuimen käsiteltäväksi. Muun muassa oikeudenkäyntimaksut saattavat estää kantajia viemästä asiaa tuomioistuimeen. Oikeussuojan varmistamiseksi rajat ylittäviä vähäisiä vaatimuksia koskeissa asioissa eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä jäsenvaltiossa perittävät oikeudenkäyntimaksut eivät saisi olla vaatimuksen arvoon nähden kohtuuttomia eivätkä suuremmat kuin kyseisessä jäsenvaltiossa kansallisesta yksinkertaistetusta menettelystä perittävät oikeudenkäyntimaksut. Tämä ei kuitenkaan saisi estää perimästä kohtuullisia vähimmäismaksuja oikeudenkäynneistä eikä vaikuttaa mahdollisuuteen periä samoin edellytyksin erillinen maksu muutoksenhausta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon.
- (15) Tätä asetusta sovellettaessa oikeudenkäyntimaksuihin olisi kuuluttava tuomioistuimelle suoritettavat maksut ja kulut, joiden määrät on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. Niihin ei olisi kuuluttava esimerkiksi korvauksia, jotka maksetaan kolmansille osapuolille menettelyn aikana, kuten asianajopalkkiot, käännöskulut, kulut asiakirjojen tiedoksi antamisesta muiden kuin tuomioistuinten toimesta taikka asiantuntijoille tai todistajille maksettavat palkkiot.
- (16) Tehokas oikeussuojan saatavuus koko unionissa on tärkeä tavoite. Jotta varmistetaan tehokas oikeussuojan saatavuus eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn yhteydessä, oikeusapua olisi annettava neuvoston direktiivin 2003/8/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (17) Oikeudenkäyntimaksujen maksaminen ei saisi edellyttää sitä, että kantajan on matkustettava siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, tai palkattava asianajaja tätä varten. Jotta menettely olisi tosiasiallisesti myös niiden kantajien käytettävissä, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, jäsenvaltioiden olisi vähintään tarjottava käyttöön ainakin yksi tässä asetuksessa säädettyistä etämaksujärjestelmistä.
- (18) Olisi selvennettävä, että eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä tuomioistuimen hyväksymä tai tuomioistuimessa tehty sovinto voidaan panna täytäntöön samalla tavoin kuin kyseisessä menettelyssä annettu tuomio.
- (19) Antaessaan eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion tai tuomioistuimen kyseisessä menettelyssä hyväksymän tai tuomioistuimessa kyseisessä menettelyssä tehdyn sovinnon täytäntöönpanoa koskevan todistuksen muulla kuin omalla kielellään tuomioistuimen olisi käännöstarpeiden ja kääntämiseen liittyvien kulujen minimoimiseksi käytettävä todistuksen vakiolomakkeen asianmukaista kieliversiota, joka on saatavilla dynaamisessa sähköisessä muodossa Euroopan oikeusportaalissa. Näiltä osin tuomioistuimen olisi voitava luottaa tässä portaalissa saatavilla olevan käännöksen oikeellisuuteen. Kuluvastuu todistuksen vapaisiin tekstikenttiin sisällytetyn tekstin tarvittavasta kääntämisestä määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa tuomioistuin sijaitsee.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2003/8/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, oikeussuojakeinojen parantamisesta rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset (EYVL L 26, 31.1.2003, s. 41).

- (20) Jäsenvaltioiden olisi tarjottava asianosaisille käytännön apua eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevien vakiolomakkeiden täyttämässä. Lisäksi niiden olisi annettava yleistä tietoa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalasta ja siitä, mitkä tuomioistuimet ovat kyseisen menettelyn osalta toimivaltaisia. Tämä velvoite ei kuitenkaan saisi tarkoittaa velvoitetta myöntää oikeusapua tai antaa muuta oikeudellista apua yksittäisen asian oikeudellisessa arvioinnissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää sopivimmista tavoista ja keinoista antaa tällaista käytännön apua ja yleistä tietoa, ja jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, mille elimille annetaan tehtäväksi näiden velvoitteiden täyttäminen. Tällaista yleistä tietoa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalasta ja toimivaltaisista tuomioistuimista voidaan antaa myös viittaamalla tietoon, joka on saatavilla esitteistä tai käsikirjoista, jäsenvaltion verkkosivuilta tai Euroopan oikeusportaalista taikka asianmukaisten tukijärjestöjen, kuten Euroopan kuluttajakeskusten verkoston, kautta.
- (21) Tietoa oikeudenkäyntimaksuista ja niiden maksutavoista sekä niistä viranomaisista ja organisaatioista, joilla on valtuudet tarjota käytännön apua jäsenvaltioissa, olisi esitettävä avoimemmin, ja tiedot olisi asetettava helposti saataville internetissä. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten toimitettava nämä tiedot komissiolle, jonka puolestaan olisi varmistettava, että ne ovat julkisesti saatavilla ja että niitä levitetään laajalti kaikilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti Euroopan oikeusportaalien kautta.
- (22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1896/2006 ⁽¹⁾ olisi täsmennettävä, että kun riita-asia kuuluu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan, tämän menettelyn olisi oltava myös eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä kantajana olleen henkilön käytettävissä, jos vastaaja on vastustanut eurooppalaista maksamismääräystä.
- (23) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käytettävyyden helpottamiseksi vakiomuotoisen vaatimuslomakkeen olisi oltava saatavilla paitsi eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta toimivaltaisissa tuomioistuimissa myös jäsenvaltioiden asianmukaisilla verkkosivuilla. Tämä velvoite voitaisiin täyttää antamalla jäsenvaltioiden asianmukaisilla verkkosivuilla linkki Euroopan oikeusportaaliiin.

Jotta voitaisiin parantaa vastaajan suojaa, asetukseen (EY) N:o 861/2007 kuuluvissa vakiolomakkeissa olisi annettava tietoa niistä seurauksista, joita vastaajalle aiheutuu, jos hän ei riitautaa vaatimusta tai ei saavu kutsuttaessa suulliseen käsittelyyn, sekä erityisesti siitä mahdollisuudesta, että vastaajaa vastaan voidaan antaa tuomio tai panna tuomio täytäntöön ja että vastaaja voidaan velvoittaa maksamaan oikeudenkäyntikuluja. Vakiolomakkeissa olisi lisäksi ilmoitettava, että voittanut asianosainen ei voi saada korvausta oikeudenkäyntikuluistaan niiltä osin kuin ne eivät ole välttämättömiä tai kohtuullisia vaatimuksen arvoon nähden.

- (24) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn ja eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn vakiolomakkeiden pitämiseksi ajan tasalla komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti asetuksen (EY) N:o 861/2007 liitteiden I–IV sekä asetuksen (EY) N:o 1896/2006 liitteiden I–VII muutosten osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (25) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (26) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

- (27) Asetukset (EY) N:o 861/2007 ja (EY) N:o 1896/2006 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta (EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 861/2007 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin, jotka ovat 3 artiklassa olevan määritelmän mukaisesti valtion rajat ylittäviä, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään, jos vaatimuksen arvo ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia on enintään 5 000 euroa ajankohtana, jolloin vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Asetusta ei erityisesti sovelleta vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (*acta iure imperii*).

2. Tätä asetusta ei sovelleta asioihin, jotka koskevat

- a) luonnollisten henkilöiden oikeudellista asemaa, oikeuskelpoisuutta tai oikeustoimikelpoisuutta;
- b) aviovarallisuussuhteita tai sellaisiin suhteisiin liittyviä varallisuussuhteita, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia;
- c) elatusvelvoitteita, jotka johtuvat perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta;
- d) testamenttia ja perintöä, kuolemasta johtuvat elatusvelvoitteet mukaan lukien;
- e) konkurssia, maksukyvyttömän yrityksen tai muun oikeushenkilön selvitysmenettelyä, akordia tai muita niihin rinnastettavia menettelyjä;
- f) sosiaaliturvaa;
- g) välimiesmenettelyä;
- h) työoikeutta;
- i) kiinteän omaisuuden vuokraamista, paitsi jos kanne koskee rahallisia vaatimuksia; tai
- j) yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksia, kunnianloukkaukset mukaan lukien."

2) Korvataan 3 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Kotipaikka määritetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (*) 62 ja 63 artiklan mukaisesti.

3. Se, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, määräytyy sen ajankohdan mukaisesti, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1)."

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) lisätään 4 kohdan toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Tuomioistuimen on ilmoitettava kantajalle vaatimuksen tutkimatta jättämisestä ja annettava tieto siitä, voidaanko tutkimatta jättämiseen hakea muutosta.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakioimuotoinen vaatimuslomake A on saatavilla kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, ja että se on saatavilla asianmukaisten kansallisten verkkosivujen kautta.”

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely.

1 a. Tuomioistuimen on järjestettävä suullinen käsittely ainoastaan silloin, jos se katsoo, että asiaa ei voi ratkaista kirjallisten todisteiden perusteella, tai jos asianosainen sitä pyytää. Tuomioistuin voi evätä tällaisen pyynnön, jos se katsoo asian olosuhteet huomioon ottaen, että suullinen käsittely ei ole tarpeen asian käsittelemiseksi oikeudenmukaisella tavalla. Pynnön epääminen on perusteltava kirjallisesti. Pynnön epäävään päätökseen ei saa hakea muutosta ilman, että itse tuomioon haetaan muutosta.”

5) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Suullinen käsittely

1. Jos katsotaan tarpeelliseksi järjestää suullinen käsittely 5 artiklan 1 a kohdan mukaisesti, se järjestetään käyttäen mitä tahansa tuomioistuimen käytettävissä olevaa asianmukaista etäviestintätekniikkaa, kuten video- tai puhelinneuvottelua, paitsi jos tällaisen tekniikan käyttö on epäasianmukaista asiaan liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin kannalta.

Jos kuultavan henkilön kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, kyseisen henkilön osallistuminen suulliseen käsittelyyn video- tai puhelinneuvottelun tai muun asianmukaisen etäviestintätekniikan avulla on järjestettävä noudattaen neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1206/2001 (*) säädettyjä menettelyjä.

2. Asianosainen, joka on kutsuttu olemaan henkilökohtaisesti läsnä suullisessa käsittelyssä, voi pyytää etäviestintätekniikan käyttöä, jos kyseistä tekniikkaa on käytettävissä tuomioistuimessa, sillä perusteella, että henkilökohtaiseen läsnäoloon liittyvät järjestelyt, erityisesti niistä kyseiselle asianosaiselle mahdollisesti aiheutuvat kustannukset, olisivat kohtuuttomia vaatimukseen nähden.

3. Asianosainen, joka kutsutaan kuultavaksi etäviestintävälineitä käyttäen tapahtuvaan suulliseen käsittelyyn, voi pyytää saada olla henkilökohtaisesti läsnä kyseisessä käsittelyssä. Jäljempänä 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laadituissa vakioimuotoisissa vaatimuslomakkeessa A ja vakioimuotoisissa vastauslomakkeessa C on ilmoitettava asianosaisille, että oikeus korvaukseen kustannuksista, jotka aiheutuvat asianosaiselle siitä, että tämä on omasta pyynnöstään henkilökohtaisesti läsnä suullisessa käsittelyssä, määräytyy 16 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

4. Päätökseen, jonka tuomioistuin on tehnyt 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun pyynnön johdosta, ei saa hakea muutosta ilman, että itse tuomioon haetaan muutosta.

(*) Neuvoston asetus (EY) 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EUVL L 174, 27.6.2001, s. 1).”

6) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Todisteiden vastaanottaminen

1. Tuomioistuimien päättää todisteiden vastaanottamistavoista ja tuomiota varten tarvittavan todistelun laajuudesta sallittuja todisteita koskevien sääntöjen mukaisesti. Sen on käytettävä yksinkertaisinta ja vaivattominta todisteiden vastaanottamistapaa.
2. Tuomioistuimien voi hyväksyä todisteiden esittämisen todistajien, asiantuntijoiden tai asianosaisten antamina kirjallisina lausumina.
3. Jos todisteiden vastaanottaminen edellyttää henkilön kuulemistä, kuuleminen on toteutettava 8 artiklassa säädettyjen edellytyksien.
4. Tuomioistuimien voi ottaa vastaan asiantuntijalausuntoja tai suullisia todisteita ainoastaan, jos se ei voi ratkaista asiaa muiden todisteiden perusteella."

7) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Asianosaisille tarjottava apu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat saada sekä käytännön apua lomakkeiden täyttämiseksi että yleistä tietoa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalasta ja yleistä tietoa siitä, millä tuomioistuimilla kyseisessä jäsenvaltiossa on toimivalta ratkaista asia eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä. Apua on annettava maksutta. Mikään tässä kohdassa ei edellytä, että jäsenvaltioiden on myönnettävä oikeusapua tai annettava muuta oikeudellista apua yksittäisen asian oikeudellisessa arvioinnissa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan mukaisesti apua tarjoavista viranomaisista tai organisaatioista on saatavilla tietoja kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, sekä asianmukaisilla kansallisilla verkkosivuilla."

8) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto ja muu kirjallinen yhteydenpito

1. Edellä 5 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettujen asiakirjat sekä 7 artiklan mukaisesti annetut tuomiot annetaan tiedoksi
 - a) postitse; tai
 - b) sähköisillä viestintätavoilla
 - i) silloin, kun siihen on tekniset valmiudet ja tällaiset tavat ovat sallittuja sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely toteutetaan, ja jos asianosaisella, jolle asiakirjat annetaan tiedoksi, on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti; ja
 - ii) silloin, kun asianosainen, jolle asiakirjat annetaan tiedoksi, on nimenomaisesti etukäteen hyväksynyt asiakirjojen sähköisen tiedoksiannon, tai hänellä on lakisääteinen velvollisuus hyväksyä tämä erityinen tiedoksiannottaja sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa kyseisellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka.

Osoituksena tiedoksiannosta on annettava vastaanottotodistus, josta on käytävä ilmi vastaanottopäivä.

2. Kaikki muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu kirjallinen yhteydenpito tuomioistuimen ja asianosaisten tai muiden oikeudenkäyntiin osallistuvien henkilöiden välillä on toteutettava sähköisillä viestintätavoilla vastaanottotodistusta vastaan, jos siihen on tekniset valmiudet ja tällaiset tavat ovat hyväksyttäviä sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely toteutetaan, edellyttäen, että asianosainen tai henkilö on hyväksynyt tällaisen toimitustavan tai tällä on lakisääteinen velvollisuus hyväksyä tällainen toimitustapa sen jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti, jossa kyseisellä asianosaisella tai henkilöllä on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa vaadittu etukäteen annettava hyväksyntä sähköisten viestintätapojen käytölle voidaan antaa paitsi jäsenvaltioiden menettelysääntöjen mukaisilla keinoilla myös käyttäen vakimuotoista vaatimuslomaketta A ja vakimuotoista vastauslomaketta C.

4. Jos asiakirjojen tiedoksianto 1 kohdan mukaisesti ei ole mahdollista, ne voidaan antaa tiedoksi millä tahansa asetuksen (EY) N:o 1896/2006 13 tai 14 artiklassa säädetyllä tavalla.

Jos 2 kohdan mukainen yhteydenpito ei ole mahdollista tai jos se asiaan liittyvien erityisten olosuhteiden vuoksi on epäasianmukaista, voidaan käyttää mitä tahansa muuta yhteydenpitotapaa, joka on sen jäsenvaltion lainsäädännön mukainen, jossa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely toteutetaan.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Oikeudenkäyntimaksut ja maksutavat

1. Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä jäsenvaltiossa perittävät oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla kohtuuttomia eivätkä suurempia kuin kyseisessä jäsenvaltiossa kansallisesta yksinkertaistetusta menettelystä perittävät oikeudenkäyntimaksut.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat maksaa oikeudenkäyntimaksut sellaisten etämaksujärjestelmien avulla, jotka mahdollistavat sen, että asianosaiset voivat maksaa maksut myös muusta kuin siitä jäsenvaltiosta käsin, jossa tuomioistuin sijaitsee, tarjoamalla käytettäväksi vähintään yhden seuraavista maksutavoista:

- a) pankkisiirto;
- b) maksu luotto- tai maksukortilla; tai
- c) veloitus suoraan kantajan pankkitililtä.”

10) Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Muutoksenhakumenettelyihin sovelletaan 15 a ja 16 artiklaa.”

11) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Tuomion uudelleen tutkiminen poikkeustapauksissa

1. Jos vastaaja ei ole vastannut asiassa tai saapunut käsittelyyn, hänellä on oikeus pyytää eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion uudelleen tutkimista sen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jossa tuomio annettiin, seuraavissa tapauksissa:

- a) vaatimuslomaketta ei annettu tiedoksi vastaajalle tai, jos kyse on suullisesta käsittelystä, vastaajaa ei kutsuttu käsittelyyn riittävän ajoissa ja sellaisella tavalla, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa; tai

- b) vastaaja ei voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi,

paitsi jos vastaaja ei ole hakenut tuomioon muutosta, vaikka olisi voinut niin tehdä.

2. Tuomion uudelleen tutkimista on pyydetty 30 päivän kuluessa. Määräaika alkaa kulua päivästä, jona vastaaja on tosiasiallisesti saanut tiedon tuomion sisällöstä ja on voinut ryhtyä toimiin, ja viimeistään päivästä, jona on toteutettu ensimmäinen täytäntöönpanotoimi, jonka seurauksena vastaaja menettää omaisuutensa hallinto-oikeuden kokonaan tai osittain. Määräaikaa ei voi pidentää.

3. Jos tuomioistuimien hylkää 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön tuomion uudelleen tutkimiseksi sillä perusteella, ettei uudelleen tutkimiselle ole kyseisessä kohdassa säädettyjä perusteita, tuomio jää pysyväksi.

Jos tuomioistuimien päättää, että tuomion uudelleen tutkiminen on perusteltua jollakin 1 kohdassa säädetyllä perusteella, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on mitätön. Kantaja ei kuitenkaan menetä vanhentumis- tai määräaika-ajan keskeytymisestä johtuvaa hyötyä, jos tällaisesta keskeytymisestä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.”

12) Korvataan 20 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tuomioistuimen on annettava asianosaisen pyynnöstä ilman lisäkustannuksia todistus eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetusta tuomiosta käyttäen liitteen IV mukaista vakiolomaketta D. Tuomioistuimien toimittaa pyynnöstä kyseiselle asianosaiselle todistuksen millä tahansa muulla unionin toimielinten virallisella kielellä käyttämällä monikielistä dynaamista vakiolomaketta, joka on saatavilla Euroopan oikeusportaalien kautta. Mikään tässä asetuksessa ei velvoita tuomioistuinta toimittamaan käännöstä ja/tai translitterointia todistuksen vapaisiin tekstikenttiin sisällytetystä tekstistä.”

13) Korvataan 21 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lomake ja tarvittaessa sen käännös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos tässä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, oikeudenkäynneissä sillä paikkakunnalla, jossa täytäntöönpanoa haetaan, käytettävälle viralliselle kielelle tai jollekin niissä käytettävistä virallisista kielistä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä.”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Todistuksen kieli

1. Kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa sen unionin toimielinten virallisen kielen tai ne viralliset kielet, jotka eivät ole sen omia mutta joiden käytön se voi hyväksyä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen osalta.

2. Käännös 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun todistukseen sisällytetyistä tuomion asiasisältöä koskevista tiedoista on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.”

15) Lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Tuomioistuimissa tehdyt sovinnot

Tuomioistuimen hyväksymä tai tuomioistuimissa tehty sovinto, joka on tehty eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä ja joka on täytäntöönpanokelpoinen jäsenvaltiossa, jossa menettely toteutettiin, on tunnustettava ja pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa samoin edellytyksin kuin eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio.

III luvun säännöksiä sovelletaan tuomioistuimissa tehtyihin sovintoihin soveltuvin osin.”

16) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 13 päivänä tammikuuta 2017

- a) tuomioistuimet, joilla on toimivalta antaa tuomio eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä;
- b) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä varten hyväksytyt ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuomioistuinten käytössä olevat toimitustavat;
- c) viranomaiset tai organisaatiot, joilla on toimivalta tarjota käytännön apua 11 artiklan mukaisesti;
- d) sähköiset tiedoksianto- ja yhteydenpitotavat, joille on tekniset valmiudet ja joiden käyttäminen on sallittua jäsenvaltioiden menettelysääntöjen nojalla 13 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, sekä jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollisesti käytettävissä olevat tavat hyväksyä etukäteen sähköisten viestintätapojen käyttö siten kuin 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa edellytetään;
- e) mahdolliset henkilöt tai ammatit, joilla on tai joihin liittyy lakisääteinen velvollisuus hyväksyä, että asiakirjojen tiedoksianto tai muu kirjallinen yhteydenpito tapahtuu sähköisesti 13 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
- f) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevat oikeudenkäyntimaksut tai niiden määräytyminen sekä 15 a artiklan mukaisesti hyväksytyt oikeudenkäyntimaksujen maksutavat;
- g) voidaanko jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön nojalla hakea muutosta 17 artiklan mukaisesti, muutoksenhaun määräaika ja mihin tuomioistuimeen muutoksenhaku tehdään;
- h) menettelyt tuomion uudelleen tutkimiseksi 18 artiklan mukaisesti ja uudelleen tutkimisessa toimivaltaiset tuomioistuimet;
- i) 21 a artiklan 1 kohdan nojalla hyväksymänsä kielet; ja
- j) viranomaiset, joilla on toimivalta täytäntöönpanon osalta, ja viranomaiset, joilla on toimivalta 23 artiklaa sovellettaessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

2. Komissio saattaa 1 kohdan mukaisesti sille ilmoitetut tiedot julkisesti saataville asianmukaisella tavalla, esimerkiksi Euroopan oikeusportaalien kautta.”

17) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti liitteiden I–IV muuttamiseksi.”

18) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 13 päivästä tammikuuta 2016 määräämättömäksi ajaksi 26 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 26 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 26 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

19) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää viimeistään 15 päivänä heinäkuuta 2022 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tämän asetuksen toimivuutta koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan
 - a) tarvetta nostaa edelleen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ylärajaa, jotta saavutettaisiin tämän asetuksen tavoite eli kansalaisten sekä pienten ja keskisuurten yritysten oikeussuojan saatavuuden helpottaminen rajat ylittävissä tapauksissa; ja
 - b) tarvetta laajentaa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaa etenkin palkkasaataviin työntekijöiden oikeussuojan saatavuuden helpottamiseksi työntekijän ja työnantajan välisissä rajat ylittävissä työriita-asioissa, sen jälkeen, kun on arvioitu tällaisen soveltamisalan laajentamisen kokonaisvaikutuksia.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotuksia.

Tätä varten ja viimeistään 15 päivänä heinäkuuta 2021 jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä tehtyjen hakemusten lukumäärästä sekä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettujen tuomioiden täytäntöönpanopyyntöjen lukumäärästä.

2. Komissio esittää viimeistään 15 päivänä heinäkuuta 2019 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevien tietojen levittämisestä jäsenvaltioissa, ja se voi antaa suosituksia siitä, miten tietoisuutta tästä menettelystä voitaisiin lisätä.”

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1896/2006 seuraavasti:

1) Korvataan 7 artiklan 4 kohta seuraavasti:

- ”4. Kantaja voi hakemuksen lisäyksessä ilmoittaa tuomioistuimelle, kumpaa 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa lueteltua menettelyä hän pyytää sovellettavaksi vaatimukseensa myöhemmissä riita-asiaain käsittelyissä, jos vastaaja esittää eurooppalaista maksamismääräystä koskevan vastineen.

Kantaja voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa lisäyksessä myös ilmoittaa tuomioistuimelle vastustavansa asian siirtämistä 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun riita-asiain käsittelyyn, jos vastaaja on vastustanut maksamismääräystä. Tämä ei estä kantajaa ilmoittamasta tästä tuomioistuimelle myöhemmin, kunhan ilmoitus tehdään ennen määräyksen antamista.”

2) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Vastineen antamisen vaikutukset

1. Jos vastine on annettu 16 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Menettelyä jatketaan noudattaen seuraavissa menettelyissä sovellettavia sääntöjä:

a) asetuksessa (EY) N:o 861/2007 säädetty eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, jos sitä sovelletaan; tai

b) muu asianmukainen kansallinen riita-asiain oikeudenkäyntimenettely.

2. Jos kantaja ei ole ilmoittanut, kumpaa 1 kohdan a tai b alakohdassa lueteltua menettelyä hän pyytää sovellettavaksi vaatimukseensa vastineen johdosta alkavassa käsittelyssä, tai jos kantaja on pyytänyt, että eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksessa (EY) N:o 861/2007, sovelletaan vaatimukseen, joka ei kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan, vaatimus siirretään käsiteltäväksi asianmukaisessa kansallisessa riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyssä, ellei kantaja nimenomaisesti ole pyytänyt, että asiaa ei siirretä.

3. Jos kantaja on perinyt saatavaansa eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä käyttäen, kansallisen lainsäädännön säännökset eivät vaikuta hänen asemaansa myöhemmissä riita-asiain käsittelyissä.

4. Asian siirtäminen 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun riita-asiain käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

5. Kantajalle on ilmoitettava, onko vastaaja antanut vastineen sekä siirretäänkö asia 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla riita-asiain käsittelyyn.”

3) Korvataan 25 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua riita-asiain käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntimaksut ovat jäsenvaltiossa yhtä suuret tai korkeammat kuin eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä aiheutuvat maksut, eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastustamisen vuoksi aloitetusta riita-asiain käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntimaksut eivät saa kokonaisuudessaan olla suuremmat kuin maksut riita-asiain käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa.

Vastustamisen vuoksi 17 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti aloitetusta riita-asiain käsittelystä ei saa periä jäsenvaltiossa ylimääräisiä oikeudenkäyntimaksuja, jos tällaisesta käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntimaksut ovat kyseisessä jäsenvaltiossa alhaisemmat kuin eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä perittävät oikeudenkäyntimaksut.”

4) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 31 artiklan mukaisesti liitteiden I–VII muuttamiseksi.”

5) Korvataan 31 artikla seuraavasti:

”31 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 13 päivästä tammikuuta 2016 määräämättömäksi ajaksi 30 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 30 artikkelissa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 30 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 14 päivästä heinäkuuta 2017 lukuun ottamatta 1 artiklan 16 kohtaa, jolla muutetaan asetuksen (EY) N:o 861/2007 25 artiklaa ja jota sovelletaan 14 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SCHMIT

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU, Euratom) 2015/2422,
annettu 16 päivänä joulukuuta 2015,
Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 254 artiklan ensimmäisen kohdan sekä 281 artiklan toisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon unionin tuomioistuimen pyynnön,

ottavat huomioon Euroopan komission lausunnot ⁽¹⁾,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta on vähitellen laajentunut sen perustamisesta lähtien, minkä vuoksi unionin yleisessä tuomioistuimessa vireille tulevien asioiden lukumäärä kasvaa jatkuvasti.
- (2) Nykyisiä käsittelyaikoja on vaikea hyväksyä asianosaisten näkökulmasta, varsinkin kun otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan vaatimukset.
- (3) Syyt unionin yleisen tuomioistuimen tilanteeseen liittyvät muun muassa unionin toimielinten, elinten ja laitosten antamien säädösten määrän kasvuun ja niiden moninaistumiseen sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa vireille tulleiden asioiden määrään ja monitahoisuuden erityisesti kilpailun, valtiontukien sekä teollis- ja tekijänoikeuksien aloilla.
- (4) Mahdollisuutta perustaa erityistuomioistuimia, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 257 artiklassa, ei ole hyväksytty.
- (5) Tämän johdosta olisi toteutettava tilanteen vaatimia asianmukaisia organisatorisia, rakenteellisia ja menettelyllisiä toimenpiteitä, mukaan lukien erityisesti tuomareiden lukumäärän lisääminen. Käyttämällä perussopimusten mukaista mahdollisuutta lisätä unionin yleisen tuomioistuimen tuomareiden lukumäärää olisi mahdollista vähentää lyhyessä ajassa sekä vireillä olevien asioiden määrää että asioiden kohtuuttoman pitkää käsittelyaikaa unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- (6) Kun otetaan huomioon unionin yleisen tuomioistuimen työmäärän kehittyminen, tuomareiden lukumääräksi olisi kolmivaiheisen prosessin päätteeksi vahvistettava 56 siten, että kunkin jäsenvaltion ehdotuksesta nimitetään kaksi tuomaria ja että unionin yleisessä tuomioistuimessa ei voi missään vaiheessa toimia enempää kuin kaksi saman jäsenvaltion ehdotuksesta nimitettyä tuomaria.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 30. syyskuuta 2011 (EUVL C 335, 16.11.2011, s. 20), ja lausunto annettu 12. marraskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 23. kesäkuuta 2015 (EUVL C 239, 21.7.2015, s. 14). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. lokakuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 3. joulukuuta 2015.

- (7) Komitea, josta määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa, ottaa erityisesti huomioon ehdolla olevien henkilöiden riippumattomuuden, puolueettomuuden, pätevyyden sekä ammatillisen ja henkilökohtaisen soveltuvuuden.
- (8) Jotta vireillä olevien asioiden ruuhkaa voidaan vähentää nopeasti, kahdentoista uuden tuomarin olisi otettava virka vastaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.
- (9) Syyskuussa 2016 ensimmäisen oikeusasteen toimivalta Euroopan unionin virkamiehiä koskevissa asioissa ja Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen, jäljempänä 'virkamiestuomioistuin', seitsemän tuomarin virkaa olisi siirrettävä unionin yleiseen tuomioistuimeen unionin tuomioistuimen jo esittämän lainsäädännöllisen pyynnön perusteella. Mainittu pyyntö koskee menettelyjä virkamiestuomioistuimen seitsemän tuomarin viran siirtämiseksi, mukaan lukien henkilöstö ja resurssit.
- (10) Loppujen yhdeksän tuomarin olisi otettava virkansa vastaan syyskuussa 2019. Kustannustehokkuuden varmistamiseksi tämä ei saisi johtaa uusien lakimiesavustajien tai muun tukihenkilöstön palvelukseen ottamiseen. Toimielimen sisäisissä organisaatiouudistuksissa olisi varmistettava nykyisten henkilöresurssien tehokas hyödyntäminen, jonka olisi oltava kaikkien tuomareiden kannalta tasavertaista, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin yleisen tuomioistuimen sisäistä organisaatiotaan koskevien päätösten soveltamista.
- (11) On erittäin tärkeää varmistaa sukupuolten tasapuolinen edustus unionin yleisessä tuomioistuimessa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi vaihdettaessa osa kyseisen tuomioistuimen tuomareista olisi meneteltävä siten, että jäsenvaltioiden hallitukset alkavat vaihteittain asettaa ehdolle kaksi tuomaria yhtä sellaista tuomarinvirkaa kohden, jota vaihto koskee, ja pyrkivät näin ollen valitsemaan yhden naisen ja yhden miehen, edellyttäen, että perussopimuksissa määrättyjä ehtoja ja menettelyjä noudatetaan.
- (12) Tämän mukaisesti on tarpeen mukauttaa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan määräykset, jotka koskevat sitä, että osa tuomareista ja julkisasiamiehistä vaihtuu joka kolmas vuosi.
- (13) Kuten Euroopan unionin tuomioistuin on jo ilmoittanut, se esittelee unionin yleisen tuomioistuimen uudistamisen jatkotoimena vuosittain sen oikeudenkäyttöä kuvaavat luvut ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä. Unionin yleisen tuomioistuimen laajentumisen toisessa ja kolmannessa vaiheessa toteutetaan unionin yleisen tuomioistuimen tilanteen arviointi, joka voi tarvittaessa johtaa tiettyihin mukautuksiin, jotka liittyvät erityisesti tuomioistuimen hallinnollisiin kustannuksiin.
- (14) Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehty pöytäkirja N:o 3 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehty pöytäkirja N:o 3 seuraavasti:

1) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Kun osa tuomareista vaihtuu joka kolmas vuosi, vaihto koskee puolta tuomareista. Jos tuomareita on pariton määrä, vaihtuvien tuomareiden määrä on vuoroin yksi enemmän kuin puolet tuomareista, vuoroin yksi vähemmän kuin puolet tuomareista.

Ensimmäistä kohtaa sovelletaan myös silloin, kun osa julkisasiamiehistä vaihtuu joka kolmas vuosi."

2) Korvataan 48 artikla seuraavasti:

”48 artikla

Unionin yleisessä tuomioistuimessa on

- a) 40 tuomaria 25 päivästä joulukuuta 2015;
- b) 47 tuomaria 1 päivästä syyskuuta 2016;
- c) kaksi tuomaria jäsenvaltiota kohti 1 päivästä syyskuuta 2019.”

2 artikla

Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 48 artiklan mukaisesti nimitettävien unionin yleisen tuomioistuimen uusien tuomareiden toimikausi on seuraava:

- a) Kahdestatoista 25 päivänä joulukuuta 2015 nimitettävästä uudesta tuomarista kuuden toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 2016. Nämä kuusi tuomaria valitaan siten, että kuuden jäsenvaltion hallitukset asettavat ehdolle kaksi tuomaria, kun osa unionin yleisen tuomioistuimen tuomareista vaihtuu vuonna 2016. Kuuden muun tuomarin toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 2019;
- b) Seitsemästä 1 päivästä syyskuuta 2016 nimitettävästä uudesta tuomarista kolmen toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 2019. Nämä kolme tuomaria valitaan siten, että kolmen jäsenvaltion hallitukset asettavat ehdolle kaksi tuomaria, kun osa unionin yleisen tuomioistuimen tuomareista vaihtuu vuonna 2019. Neljän muun tuomarin toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 2022;
- c) Yhdeksästä 1 päivästä syyskuuta 2019 nimitettävästä uudesta tuomarista neljän toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 2022. Nämä neljä tuomaria valitaan siten, että neljän jäsenvaltion hallitukset asettavat ehdolle kaksi tuomaria, kun osa unionin yleisen tuomioistuimen tuomareista vaihtuu vuonna 2022. Viiden muun tuomarin toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 2025.

3 artikla

1. Unionin tuomioistuin laatii viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2020 ulkopuolista konsulttia käyttäen kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle unionin yleisen tuomioistuimen toiminnasta.

Kertomuksessa keskitytään erityisesti käsittelemään unionin yleisen tuomioistuimen tehokkuutta, tuomareiden määrän lisäämisen 56:een tarpeellisuutta ja vaikuttavuutta, resurssien käyttöä ja vaikuttavuutta sekä uusien erityisjaostojen perustamista ja/tai muita rakenteellisia muutoksia.

Unionin tuomioistuin tekee tarvittaessa lainsäädännöllisiä pyyntöjä perussääntönsä muuttamisesta tämän mukaisesti.

2. Unionin tuomioistuin laatii viimeistään 26 päivänä joulukuuta 2017 kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle mahdollisista muutoksista sen suhteen, miten toimivalta antaa ennakkoratkaisuja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan nojalla jaetaan. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädännöllisiä pyyntöjä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SCHMIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/2423,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2015,****poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1215/2009 muuttamisesta ja sen soveltamisen keskeyttämisestä Bosnia ja Hertsegovinan osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1215/2009 ⁽²⁾ säädetään yksipuolisesta kaupan vapauttamisesta unionin ja asianomaisten Länsi-Balkanin maiden ja alueiden välillä ja myönnetään poikkeuksellinen ja rajaton tullivapaa pääsy unionin markkinoille lähes kaikille kyseisistä maista peräisin oleville tuotteille 31 päivään joulukuuta 2015 saakka.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1215/2009 ei säädetä mahdollisuudesta keskeyttää väliaikaisesti poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden soveltaminen tapauksissa, joissa edunsaajat loukkaavat vakavasti ja järjestelmällisesti ihmisoikeuksia, työntekijöiden keskeiset oikeudet mukaan lukien, sekä demokratian ja oikeusvaltion perusperiaatteita. On syytä säätää tällaisesta mahdollisuudesta sen varmistamiseksi, että voidaan ryhtyä pikaisiin toimiin, mikäli ihmisoikeuksia, työntekijöiden keskeiset oikeudet mukaan lukien, sekä demokratian ja oikeusvaltion perusperiaatteita loukataan vakavasti ja järjestelmällisesti jossakin unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvista tai siihen yhteydessä olevista maista ja alueista.
- (3) Kun otetaan huomioon tullivapautusten erot sopimusjärjestelmissä, jotka on kehitetty unionin ja kaikkien vakautus- ja assosiaatioprosessin osallistujien välillä, sekä asetuksen (EY) N:o 1215/2009 mukaiset tullietuudet, on asianmukaista pidentää asetuksen (EY) N:o 1215/2009 soveltamisaikaa 31 päivään joulukuuta 2020, jotta poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden edunsaajille ja unionille jää riittävästi aikaa yhdenmukaistaa tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1215/2009 mukaiset tullietuudet vakautus- ja assosiaatiosopimuksissa myönnettyjen etuuksien kanssa.
- (4) Asetuksessa (EY) N:o 1215/2009 säädetään kokonaiskiintiöstä yhdistetyn nimikkeistön CN-koodien 2204 21 93–2204 21 98 ja 2204 29 93–2204 29 98 kattaman viinin tuonnille unioniin. Tämä kiintiö on kaikkien Länsi-Balkanin maiden ja alueiden käytettävissä sen jälkeen, kun niiden yksilölliset tariffikiintiöt on käytetty loppuun, kuten niiden kahdenvälisissä vakautus- ja assosiaatiosopimuksissa määrätään, lukuun ottamatta Montenegroa. Montenegron kanssa tehty viiniä koskeva pöytäkirja sisältää viinikiintiön ainoastaan CN-koodeille ex 2204 10 ja ex 2204 21 eikä Montenegro ole pystynyt täyttämään kyseistä kiintiötä. Tämä käytännössä estää Montenegroa käyttämästä tullivapaata viinikiintiötä niiden tuotteiden osalta, jotka eivät kuulu sen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen. Jotta voidaan varmistaa, että kaikkia asianomaisia Länsi-Balkanin maita ja alueita kohdellaan tasapuolisesti, on syytä säätää, että Montenegro voi myös käyttää viinin kokonaiskiintiötä CN-koodin 2204 29 kattamia tuotteita varten ilman, että se on käyttänyt loppuun yksilöllisen kiintiönsä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. joulukuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 16. joulukuuta 2015.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1215/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, poikkeuksellisten kaupan toimenpiteiden käyttöönotosta Euroopan unionin vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuville tai siihen yhteydessä oleville maille ja alueille (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 1).

- (5) Vakautus- ja assosiaatioprosessin käynnistämisestä alkaen on tehty vakautus- ja assosiaatiosopimukset kaikkien asianomaisten Länsi-Balkanin maiden ja alueiden kanssa Kosovoa ⁽¹⁾ lukuun ottamatta. Neuvottelut Kosovon kanssa tehtävästä vakautus- ja assosiaatiosopimuksesta saatiin päätökseen toukokuussa 2014, ja sopimus allekirjoitettiin lokakuussa 2015.
- (6) Bosnia ja Hertsegovinasta tuli mahdollinen EU:n jäsenehdokasmaa vuonna 2003, ja se allekirjoitti 16 päivänä kesäkuuta 2008 vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, jäljempänä 'vakautus- ja assosiaatiosopimus', ja suostui samalla unionin jäsenyysehtoihin. Bosnia ja Hertsegovinan kanssa tehtyä kauppaa ja kaupan liitännäistöimenpiteitä koskevaa väliaikaista sopimusta ⁽²⁾, jäljempänä 'väliaikainen sopimus', sovellettiin 31 päivään toukokuuta 2015, ja vakautus- ja assosiaatiosopimusta sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2015.
- (7) Bosnia ja Hertsegovina ei kuitenkaan ole vielä hyväksynyt vakautus- ja assosiaatiosopimukseen perustuvien kaupan myönnytysten mukauttamista, jotta voitaisiin ottaa huomioon perinteinen Keski-Euroopan vapaakauppasopimukseen perustuva etuuskohtelu kauppaa Kroatian ja Bosnia ja Hertsegovinan välillä. Mikäli tämän asetuksen hyväksymiseen mennessä unioni ja Bosnia ja Hertsegovina eivät ole allekirjoittaneet sopimusta vakautus- ja assosiaatiosopimukseen perustuvien kaupan myönnytysten mukauttamisesta ja soveltaneet sitä väliaikaisesti, Bosnia ja Hertsegovinalle myönnettyt etuudet olisi keskeytettävä 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen. Kun unioni ja Bosnia ja Hertsegovina ovat allekirjoittaneet sopimuksen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen perustuvien kaupan myönnytysten mukauttamisesta ja soveltaneet sitä väliaikaisesti, kyseiset etuudet olisi palautettava.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1215/2009 seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"d) 1 artiklassa tarkoitettujen maiden ja alueiden pidättymistä loukkaamasta vakavasti ja järjestelmällisesti ihmisoikeuksia, työntekijöiden keskeiset oikeudet mukaan lukien, sekä demokratian ja oikeusvaltion perusperiaatteita."

2) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos maa tai alue ei noudata 1 kohdan a, b tai c alakohtaa tai 2 kohtaa, komissio voi täytäntöönpanosäädöksiin väliaikaisesti keskeyttää asianomaisten maan tai alueen oikeuden tämän asetuksen mukaisiin etuuksiin kokonaan tai osittain. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

3) Lisätään 7 artiklaan alakohta seuraavasti:

"c) maan tai alueen tämän asetuksen mukaisia etuuksia koskevan oikeuden keskeyttäminen kokonaan tai osittain, jos maa tai alue ei täytä 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa esitettyjä edellytyksiä."

4) Korvataan 10 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

"1. Jos komissio toteaa, että on riittävät todisteet petoksesta tai että tuotteiden alkuperän todentamiseksi vaadittava hallinnollinen yhteistyö on puutteellista tai että 1 artiklassa tarkoitettujen maiden ja alueiden unioniin suuntautuva vienti lisääntyy huomattavasti ylittäen niiden tavanomaisen tuotanto- ja vientikapasiteetin tai että ne eivät noudata

⁽¹⁾ Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

⁽²⁾ Euroopan yhteisön ja Bosnia ja Hertsegovinan välinen väliaikainen sopimus kaupasta ja kaupan liitännäistöimenpiteistä (EUVL L 233, 30.8.2008, s. 6).

2 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdan säännöksiä, se voi keskeyttää tässä asetuksessa säädettyjen järjestelyjen soveltamisen kokonaan tai osittain kolmen kuukauden ajaksi edellyttäen, että se on ensin.”

5) Korvataan 12 artiklan toinen ja kolmas kohta seuraavasti:

”Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020.”

6) Korvataan liitteessä I oleva alaviite 5 seuraavasti:

”5) Montenegrosta peräisin oleva viini voidaan ottaa kokonaistariffikiintiöön, sikäli kuin se koskee CN-koodin 2204 21 piiriin kuuluvia tuotteita, vasta sen jälkeen, kun Montenegron kanssa tehdyn viiniä koskevan pöytäkirjan mukainen yksilöllinen tariffikiintiö on käytetty loppuun. Kyseinen yksilöllinen tariffikiintiö avataan järjestysnumerolla 09.1514.”

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1215/2009 soveltaminen Bosnia ja Hertsegovinan osalta keskeytetään 1 päivästä tammikuuta 2016.

3 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1215/2009 soveltamista Bosnia ja Hertsegovinan osalta ei keskeytetä, jos unioni ja Bosnia ja Hertsegovina allekirjoittavat ennen 1 päivää tammikuuta 2016 sopimuksen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ja väliaikaisen sopimuksen mukauttamisesta Kroatian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi ja soveltavat kyseistä sopimusta väliaikaisesti.

2. Mikäli 1 kohdassa tarkoitettu mukauttamista koskeva sopimus allekirjoitetaan ja sitä sovelletaan väliaikaisesti ainoastaan 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen, asetusta (EY) N:o 1215/2009 sovelletaan taas Bosnia ja Hertsegovinan osalta siitä päivästä alkaen, jona mainittu sopimus allekirjoitetaan ja sitä sovelletaan väliaikaisesti.

3. Komissio julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* heti kun 1 kohdassa tarkoitettu mukauttamista koskeva sopimus on allekirjoitettu.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SCHMIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/2424,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2015,**

yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 muuttamisesta sekä maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 118 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 40/94 ⁽²⁾, joka kodifioitiin vuonna 2009 neuvoston asetuksena (EY) N:o 207/2009 ⁽³⁾, luotiin Euroopan unionille oma tavaramerkkien suojajärjestelmä, jolla suojataan tavaramerkkejä Euroopan unionin tasolla sen tavaramerkkisuojan rinnalla, joka on saatavilla jäsenvaltioiden tasolla kansallisissa tavaramerkkijärjestelmissä; nämä on yhdenmukaistettu neuvoston direktiivillä 89/104/ETY ⁽⁴⁾, joka kodifioitiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/95/EY ⁽⁵⁾.
- (2) Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena asetuksen (EY) N:o 207/2009 terminologia olisi ajantasaistettava. Tämä kattaa termin "yhteisön tavaramerkki" korvaamisen termillä "Euroopan unionin tavaramerkki" ("EU-tavaramerkki"). Sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) tekemän tosiasiallisen työn kuvastamiseksi paremmin sen nimi olisi korvattava nimellä "Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto", jäljempänä 'virasto'.
- (3) Teollisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta strategiasta 16 päivänä heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon jatkoksi komissio arvioi kattavasti tavaramerkkijärjestelmän yleistä toimintaa Euroopassa kokonaisuutena tarkasteltuna, eli unionin ja jäsenvaltioiden tasolla sekä myös näiden kahden välisen vuorovaikutuksen tasolla.
- (4) Neuvosto pyysi 25 päivänä toukokuuta 2010 antamissaan päätelmissä Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän tulevasta tarkistamisesta komissiota tekemään ehdotuksia asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja direktiivin 2008/95/EY tarkistamiseksi.
- (5) Yhteisön tavaramerkkijärjestelmästä sen perustamisesta lähtien saatu kokemus on osoittanut, että yritykset unionista ja kolmansista maista ovat hyväksyneet järjestelmän, josta on tullut onnistunut ja elinkelpoinen täydentäjä ja vaihtoehto jäsenvaltioiden tasolla saatavilla olevalle tavaramerkkien suojalle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 10. marraskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. joulukuuta 2015.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 40/94, annettu 20 päivänä joulukuuta 1993 yhteisön tavaramerkistä (EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, yhteisön tavaramerkistä (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988 jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

- (6) Kansalliset tavaramerkit ovat kuitenkin edelleen tarpeellisia yrityksille, jotka eivät halua tavaramerkeilleen suojaa unionin tasolla tai jotka eivät pysty saamaan unionin laajuista suojaa, vaikka kansallisen tason suojan saannille ei ole esteitä. Kunkin tavaramerkkisuojaa hakevan henkilön olisi voitava päättää, haetaanko suojaa vain kansallisena tavaramerkkinä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vai vain EU-tavaramerkkinä vai molempina.
- (7) Vaikka yhteisön tavaramerkkijärjestelmän yleisestä toimivuudesta laadittu arviointi on vahvistanut, että järjestelmän monet osa-alueet, mukaan lukien sen lähtökohtana olevat peruseriaatteet, ovat edelleen ajankohtaisia ja täyttävät yhä yritysten tarpeet ja odotukset, komissio totesi 24 päivänä toukokuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat”, että unionin tavaramerkkijärjestelmää on tarpeen nykyaikaistaa tekemällä siitä kokonaisuudessaan vaikuttavampi, tehokkaampi ja johdonmukaisempi ja sopeuttamalla se internetaikakauteen.
- (8) EU:n tavaramerkkijärjestelmään tehtävien parannusten ja muutosten ohella kansallisia tavaramerkkisäädöksiä ja -käytäntöjä olisi yhdenmukaistettava entisestään ja yhtenäistettävä ne EU:n tavaramerkkijärjestelmän kanssa, siinä määrin kuin se on aiheellista mahdollisimman tasapuolisten olosuhteiden luomiseksi tavaramerkkien rekisteröinnille ja suojaamiselle koko unionissa.
- (9) Jotta tavaramerkkien esitystavoissa olisi enemmän joustovaraa ja myös oikeusvarmuutta, graafista esitettävyyttä koskeva vaatimus olisi poistettava EU-tavaramerkin määritelmästä. Merkki olisi sen vuoksi voitava esittää missä tahansa asianmukaisessa muodossa yleisesti saatavilla olevaa teknologiaa käyttäen, eikä siten välttämättä graafisella tavalla, kunhan esitystapa on selkeä, täsmällinen, itsenäinen, helposti saatavilla oleva, ymmärrettävä, kestävä ja objektiivinen.
- (10) Asetus (EY) N:o 207/2009 ei tällä hetkellä tarjoa samantasoista suojaa alkuperänimityksille ja maantieteellisille merkinnöille kuin unionin oikeuden muut säädökset. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevia ehdottomia hylkäysperusteita ja varmistaa, että tällaiset hylkäysperusteet ovat kaikilta osin kyseisten teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansallisen oikeuden mukaiset. Syistä, jotka liittyvät johdonmukaisuuteen unionin muun lainsäädännön kanssa, mainittujen ehdottomien perusteiden soveltamisalaa olisi laajennettava niin, että se kattaa myös viimeksi mainittujen perinteiset merkinnät ja aidot perinteiset tuotteet.
- (11) Unionin ja kansallisella tasolla suojattujen alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin sisältyvien oikeuksien suojan pitämiseksi vahvana on tarpeen täsmentää, että kyseiset oikeudet antavat kenelle tahansa asiaankuuluvan lain nojalla oikeutetulle mahdollisuuden vastustaa myöhemmin EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta riippumatta siitä, ovatko nämä oikeudet myös hylkäysperusteita, jotka hakemuksen tutkijan on otettava huomioon viran puolesta.
- (12) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja se, että etuoikeuseriaatetta, jonka mukaan rekisteröity aikaisempi tavaramerkki asetetaan etusijalle suhteessa myöhemmin rekisteröityihin tavaramerkkeihin, noudatetaan kaikilta osin, on tarpeen säätää, että EU-tavaramerkin tuomien oikeuksien noudattamisen varmistaminen ei saisi vaikuttaa ennen EU-tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää hankittujen tavaramerkkien haltijoiden oikeuksiin. Tämä on linjassa 15 päivänä huhtikuuta 1994 tehdyn teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen 16 artiklan 1 kohdan kanssa.
- (13) Sekaannusta voi aiheutua tavaroiden tai palvelujen kaupallisen lähteen suhteen, kun yritys käyttää samaa tai samankaltaista merkkiä toiminimenä siten, että nimeä kantavan yrityksen ja kyseisestä yrityksestä tulevien tavaroiden tai palvelujen välille luodaan yhteys. EU-tavaramerkin loukkauksiin olisi sen vuoksi kuuluttava myös merkin käyttö toiminimenä tai vastaavana nimityksenä, siltä osin kuin käytön tarkoituksena on tavaroiden tai palvelujen erottaminen toisistaan.
- (14) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja täysi yhdenmukaisuus unionin erityisen lainsäädännön kanssa, on aiheellista säätää, että EU-tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää kolmansia osapuolia käyttämästä merkkiä vertailevassa mainonnassa, jos tällainen vertaileva mainonta on vastoin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/114/EY⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

- (15) Tavaramerkkisuojan lujittamiseksi ja väärentämisen torjunnan tehostamiseksi ja Maailman kauppajärjestön (WTO) puitteista johtuvien unionin kansainvälisten velvoitteiden, erityisesti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT 1994 -sopimus) kauttakuluvapautta koskevan V artiklan ja geneeristen lääkkeiden osalta Dohassa pidetyssä WTO:n ministeritason konferenssissa 14 päivänä marraskuuta 2001 annetun TRIPS-sopimusta ja kansanterveyttä koskevan julistuksen mukaisesti EU-tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus estää kolmansia osapuolia tuomasta unioniin kaupankäynnissä tavaroita, vaikka niitä ei luovuteta siellä vapaaseen liikkeeseen, jos kyseiset tavarat tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama tai olennaisesti samankaltainen kuin EU-tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisille tavaroille.
- (16) Tämän vuoksi olisi sallittava, että EU-tavaramerkin haltijat estävät oikeuksia loukkaavien tavaroiden saapumisen ja markkinoille saattamisen kaikissa tullitilanteissa, mukaan lukien kauttakuljetus, jälleenlaivaaminen, varastointi, vapaa-alueet, väliaikainen varastointi, sisäinen jalostus tai väliaikainen maahantuonti myös silloin, kun tällaisia tavaroita ei ole tarkoitus saattaa unionin markkinoille. Tullitarkastuksia suorittaessaan tulliviranomaisten olisi hyödynnettävä, myös oikeudenhaltijoiden pyynnöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 608/2013⁽¹⁾ säädettyjä valtuuksia ja menettelyjä. Tulliviranomaisten olisi erityisesti suoritettava asianmukaiset tarkastukset riskianalyysiperusteiden mukaisesti.
- (17) Jotta saadaan sovitetuksi yhteen tarve varmistaa tavaramerkkioikeuksien tehokas täytäntöönpano ja tarve välttää haittaamasta laillisten tavaroiden vapaata liikkuvuutta, EU-tavaramerkin haltijan yksinoikeuden olisi päätyttävä, kun Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevässä tuomioistuimessa, jäljempänä 'EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin', joka on toimivaltainen päättämään, onko EU-tavaramerkkiä loukattu, vireille pantujen myöhempien menettelyjen aikana tavaroiden ilmoittaja tai tavaroiden haltija pystyy todistamaan, että EU-tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta estää tavaroiden markkinoille saattamista tavaroiden lopullisessa määrämaassa.
- (18) Asetuksen (EU) N:o 608/2013 28 artiklassa säädetään, että oikeuksien haltijaa pidetään vastuuvälillisinä tavaroiden haltijan kärsimistä vahingoista muun muassa silloin, kun myöhemmin todetaan, että kyseiset tavarat eivät loukkaa teollis- tai tekijänoikeutta.
- (19) Olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä geneeristen lääkkeiden sujuvan kauttakulun varmistamiseksi. Yhteisen kansainvälisen nimitysten nimien (INN-nimet) osalta, jotka maailmanlaajuisesti tunnustetaan lääkevalmisteiden vaikuttavien aineiden geneerisiksi nimiksi, on tärkeää ottaa asianmukaisesti huomioon EU-tavaramerkkioikeuksien vaikutusten nykyiset rajoitukset. Näin ollen EU-tavaramerkin haltijalla ei tulisi olla oikeutta lääkkeiden vaikuttavan aineen INN-nimen ja tavaramerkin välisten samankaltaisuuksien perusteella estää kolmatta osapuolta tuomasta tavaroita unioniin, jos niitä ei luovuteta vapaaseen liikkeeseen siellä.
- (20) Jotta EU-tavaramerkkien haltijat voisivat torjua väärentämistä tehokkaammin, niillä olisi oltava oikeus kieltää loukkaavan tavaramerkin paneminen tavaroihin ja ennen tavaramerkin panemista toteutetut valmistelutoimet.
- (21) EU-tavaramerkillä annettavien yksinoikeuksien ei pitäisi antaa tavaramerkin haltijalle oikeutta kieltää kolmansilta osapuolilta merkkien tai nimitysten käyttöä, kun käyttö on oikeudenmukaista ja noudattaa siten hyvää liiketapaa. Tasapuolisten edellytysten luomiseksi toiminimille ja EU-tavaramerkeille riitatilanteissa, koska toiminimille myönnetään säännönmukaisesti rajoittamaton suoja myöhempiä tavaramerkkejä vastaan, tällaisen käytön olisi katsottava kattavan vain kolmannen osapuolen henkilönimen käytön. Lisäksi sen olisi sallittava kuvailevien tai muiden kuin erottamiskykyisten merkkien tai nimitysten käyttö yleensä. Tavaramerkin haltijalla ei myöskään pitäisi olla oikeutta estää EU-tavaramerkin oikeudenmukaista ja vilpitöntä käyttöä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseen haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin haltijan tavaroina tai palveluina. Tavaramerkin käyttö, jolla kolmannet osapuoleet pyrkivät kiinnittämään kuluttajan huomion sellaisten aitojen tavaroiden jälleenmyyntiin, jotka on alun perin myyty EU-tavaramerkin haltijan toimesta tai suostumuksella unionissa, olisi katsottava oikeudenmukaiseksi, kun siinä samalla noudatetaan hyvää liiketapaa. Kolmansien osapuolien toimesta taiteellista ilmaisua varten tapahtuva tavaramerkin käyttö olisi katsottava oikeudenmukaiseksi, kun siinä samalla noudatetaan hyvää liiketapaa. Lisäksi tätä asetusta olisi sovellettava tavalla, jolla varmistetaan perusoikeuksien ja -vapauksien sekä varsinkin sananvapauden täysimääräinen kunnioittaminen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).

- (22) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi ja laillisesti saatujen tavaramerkkioikeuksien suojaamiseksi on aiheellista ja tarpeen säätää – vaikuttamatta periaatteeseen, jonka mukaan myöhempää tavaramerkkiä ei voida toimeenpanna vastoin aikaisempaa tavaramerkkiä –, että EU-tavaramerkkien haltijoiden ei pitäisi voida vastustaa myöhemmän tavaramerkin käyttöä, jos myöhempi tavaramerkki on saatu ajankohtana, jona aikaisempaa tavaramerkkiä ei voitu toimeenpanna vastoin myöhempää tavaramerkkiä.
- (23) Kohtuullisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi EU-tavaramerkin käyttäminen muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn, olisi oltava riittävä peruste tavaramerkin antamien oikeuksien säilyttämiselle riippumatta siitä, onko tavaramerkki rekisteröity, myös muodossa, jossa sitä käytetään.
- (24) Koska jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoille ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastolle jätettyjen EU-tavaramerkkiä koskevien hakemusten määrä alenee vähitellen ja on jo vähäinen, olisi oltava mahdollista, että EU-tavaramerkkiä koskeva hakemus tehdään vain virastossa.
- (25) EU-tavaramerkin suoja annetaan yhteydessä tiettyihin tavaroihin tai palveluihin, joiden luonne ja lukumäärä ovat määrääviä tekijöitä määritettäessä tavaramerkin haltijalle annettavan suojan laajuus. Sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 207/2009 on olennaista vahvistaa säännöt tavaroiden ja palvelujen nimikkeistä ja luokituksista sekä turvata oikeusvarmuus ja moitteeton hallinto edellyttämällä, että hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille tavaramerkkisuoja haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään hakemuksen perusteella määrittää haetun suojan laajuuden. Yleisnimikkeiden käyttöä olisi tulkittava siten, että se kattaa vain kaikki nimikkeen kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Sellaisten EU-tavaramerkkien haltijoille, joille viraston aiemman käytännön vuoksi merkki on rekisteröity koko Nizzan luokituksen luokkaotsikon osalta, olisi annettava mahdollisuus mukauttaa tavaroiden ja palvelujen luetteloitaan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti varmistaakseen, että rekisterin sisältö noudattaa vaadittuja selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevia standardeja.
- (26) EU-tavaramerkkiä ja kansallisia tavaramerkkejä koskevia tutkimuksia koskevaa järjestelmää on asianmukaista virtaviivaistaa siten, että vältetään turhat viivytykset EU-tavaramerkin rekisteröinnissä ja tehdä siitä joustavampi käyttäjien tarpeiden ja mieltymysten osalta myös tekemällä EU-tavaramerkkejä koskeva tutkimus valinnaiseksi. Valinnaisia EU-tavaramerkkiä ja kansallisia tavaramerkkejä koskevia tutkimuksia olisi täydennettävä asettamalla maksutta yleisön käyttöön kattavia, nopeita ja tehokkaita hakukoneita osana viraston ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen, mukaan lukien Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusviraston, yhteistyötä.
- (27) Yhteisön yhteisömerkkejä koskevien voimassa olevien säännösten täydentämiseksi ja kansallisten järjestelmien ja EU-tavaramerkkijärjestelmän välillä nykyisin vallitsevan epätasapainon poistamiseksi on tarpeen antaa erityissäännöksiä, joilla suojataan Euroopan unionin tarkastusmerkkejä ("EU-tarkastusmerkkejä"), joiden avulla tarkastuslaitos tai -organisaatio voi antaa tarkastusjärjestelmän jäsenille mahdollisuuden käyttää merkkiä tarkastusvaatimusten mukaisissa tavaroissa tai palveluissa.
- (28) EU-tavaramerkkejä koskevan nykyisen järjestelmän soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että menettelyn tiettyjä osa-alueita on mahdollista parantaa. Tämän vuoksi olisi toteutettava tiettyjä toimenpiteitä menettelyjen yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi mahdollisuuksien mukaan sekä oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi tarvittaessa.
- (29) Oikeusvarmuuden ja avoimuuden lisäämisen vuoksi viraston kaikki tehtävät on aiheellista määritellä selkeästi, mukaan lukien tehtävät, jotka eivät liity EU-tavaramerkkijärjestelmän hallinnointiin.
- (30) Käytäntöjen lähentämisen edistämiseksi ja yhteisten välineiden kehittämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön viraston ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien virastojen, mukaan lukien Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusviraston, yhteistyötä varten asianmukainen kehys, jossa määritellään keskeiset yhteistyöalat ja jonka avulla virasto voi koordinoida unionin ja jäsenvaltioiden edun mukaisia yhteisiä hankkeita ja rahoittaa kyseisiä hankkeita tiettyyn enimmäismäärään saakka. Yhteistyön olisi hyödytettävä yrityksiä, jotka käyttävät tavaramerkkijärjestelmiä Euroopassa. Tässä asetuksessa säädetyn unionin järjestelmän käyttäjien osalta hankkeiden, erityisesti tutkimus- ja konsultaatiotarkoituksia varten käytettävien tietokantojen, olisi tarjottava täydentäviä, osallistavia, tehokkaita ja maksuttomia välineitä EU-tavaramerkin yhtenäisestä luonteesta johtuvien erityisvaatimusten täyttämiseksi.

- (31) Tietyt viraston hallintotapaa koskevat periaatteet olisi mukautettava asianmukaisessa määrin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission heinäkuussa 2012 sopimaan EU:n erillisvirastoja koskevaan yhteiseen lähestymistapaan.
- (32) Oikeusvarmuuden ja avoimuuden lisäämiseksi joitakin viraston organisaatiota ja toimintaa koskevia säännöksiä on tarpeen ajantasaistaa.
- (33) On suotavaa edistää sovinnollista, nopeaa ja tehokasta riidanratkaisua antamalla viraston tehtäväksi perustaa sovittelukeskus, jonka palvelut olisivat kaikkien sellaisten henkilöiden käytettävissä, jotka haluavat päästä yhteisellä sopimuksella sovintoratkaisuun EU-tavaramerkkeihin ja yhteisömalleihin liittyvissä kiistoissa.
- (34) EU-tavaramerkkijärjestelmän perustaminen on lisännyt jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen ja jäsenvaltioiden muiden viranomaisten taloudellista taakkaa. Lisäkustannukset liittyvät siihen, että käsitellään suurempaa määrää EU-tavaramerkkeihin liittyviä tai tällaisten tavaramerkkien haltijoiden käynnistämiä väite- ja mitättömyysmenettelyjä, EU-tavaramerkkijärjestelmään liittyvään tiedotustoimintaan sekä EU-tavaramerkkioikeuksien täytäntöönpanon varmistamiseen. On näin ollen asianmukaista varmistaa, että virasto korvaa jäsenvaltioille osittain kustannukset, joita niille koituu niiden roolista EU-tavaramerkkijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamisessa. Tällaisen korvauksen maksamisen edellytyksenä olisi oltava se, että jäsenvaltiot toimittavat asiaan kuuluvia tilastotietoja. Kustannusten korvaamisen ei pitäisi olla sen laajuista, että se aiheuttaisi virastolle talousarvioalijäämän.
- (35) Moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi olisi vältettävä viraston mittavien talousarvioylijäämien kertymistä. Tämä ei saisi estää virastoa pitämästä yllä vararahastoa, joka kattaa sen toimintamenot yhden vuoden ajan sen toimintojen jatkuvuuden ja tehtävien hoidon varmistamiseksi. Tätä vararahastoa olisi käytettävä vain tässä asetuksessa vahvistettujen viraston tehtävien jatkuvuuden varmistamiseksi.
- (36) Ottaen huomioon, että EU-tavaramerkkijärjestelmän toiminnasta virastolle suoritettavien maksujen määrät ovat hyvin merkittäviä ja että järjestelmä on täydentävässä suhteessa kansallisiin tavaramerkkijärjestelmiin, katsotaan olevan välttämätöntä, että maksujen määrät vahvistetaan suoraan asetuksessa (EY) N:o 207/2009 liitteen muodossa. Maksujen määrät olisi vahvistettava tasolle, jolla ensinnäkin niistä saatavalla tulojen määrällä voidaan periaatteessa varmistaa viraston talousarvion tasapaino, toiseksi EU-tavaramerkkijärjestelmä ja kansalliset tavaramerkkijärjestelmät ovat rinnakkaisia ja täydentävät toisiaan ottaen huomioon myös EU-tavaramerkin kattamien markkinoiden koko sekä pienten ja keski suurten yritysten tarpeet ja kolmanneksi EU-tavaramerkin haltijoiden oikeudet pannaan tehokkaasti täytäntöön jäsenvaltioissa.
- (37) Asetuksella (EY) N:o 207/2009 siirretään komissiolle valta antaa sääntöjä mainitun asetuksen täytäntöönpanosta. Komissiolle asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaisesti siirretty valta olisi Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi yhdenmukaistettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa. Tämän johdosta on tarpeen sisällyttää asetuksen (EY) N:o 207/2009 tekstiin tietyt säännöt, joista säädetään tällä hetkellä komission asetuksissa (EY) N:o 2868/95 ⁽¹⁾, (EY) N:o 2869/95 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 216/96 ⁽³⁾. Asetus (EY) N:o 2868/95 olisi sen vuoksi muutettava ja asetus (EY) N:o 2869/95 kumottava.
- (38) Siltä osin kuin komissiolle asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaisesti siirretty valta on yhdenmukaistettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan kanssa, on erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asianmukaiset kuulemiset valmistelutyönsä aikana, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2868/95, annettu 13 päivänä joulukuuta 1995, yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta (EYVL L 303, 15.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 2869/95, annettu 13 päivänä joulukuuta 1995, maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) (EYVL L 303, 15.12.1995, s. 33).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 216/96, annettu 5 päivänä helmikuuta 1996, sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakuntien menettelysäännöistä (EYVL L 28, 6.2.1996, s. 11).

- (39) Jotta voitaisiin varmistaa, että virasto tutkii ja rekisteröi EU-tavaramerkkiä koskevat hakemukset vaikuttavasti, tehokkaasti ja nopeasti sekä käyttäen menettelyjä, jotka ovat avoimia, perusteellisia, tasapuolisia ja kohtuullisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä, joita noudatetaan väitteen tekemisessä ja tutkimisessa sekä hakemuksen muuttamisessa.
- (40) Jotta voitaisiin varmistaa, että EU-tavaramerkki voidaan kumota tai julistaa mitättömäksi tehokkaasti ja vaikuttavasti käyttäen menettelyjä, jotka ovat avoimia, perusteellisia, tasapuolisia ja kohtuullisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään menettämisen ja mitättömyysmenettelyt.
- (41) Jotta valituslautakunnat voivat tarkistaa viraston päätöksiä vaikuttavasti, tehokkaasti ja kattavasti käyttäen menettelyä, joka on avoin, perusteellinen, tasapuolinen ja kohtuullinen ja jossa otetaan huomioon asetuksessa (EY) N:o 207/2009 vahvistetut periaatteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään valituksen muodollinen sisältö, valituksen tekemisessä ja tutkimisessa noudatettava menettely, valituslautakunnan päätösten muodollinen sisältö ja muoto sekä valitusmaksujen korvaaminen.
- (42) EU-tavaramerkkijärjestelmän sujuvan, vaikuttavan ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään vaatimukset, jotka koskevat yksityiskohtaisia tietoja suullisista menettelyistä ja asian selvittämisessä noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä, ilmoitusmenettelyssä noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä, viestintätapoja ja lomakkeita, joita menettelyjen osapuolten on käytettävä, määräaikaisten laskentaan ja kestoon sovellettavia sääntöjä, päätöksen peruuttamisesta tai rekisteriin tehdyn merkinnän kumoamisesta noudatettavia menettelyjä, menettelyjen uudelleenaloittamisesta noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä sekä yksityiskohtaisia tietoja edustuksesta virastossa.
- (43) Valituslautakuntien vaikuttavan ja tehokkaan organisaation varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot valituslautakuntien organisaatiosta.
- (44) Kansainvälisten tavaramerkkien vaikuttavan ja tehokkaan rekisteröinnin varmistamiseksi täysin tavaramerkkien kansainvälistä rekisteröintiä koskevaan Madridin sopimukseen liittyvän pöytäkirjan sääntöjen mukaisesti komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot väitteen tekemisessä ja tutkimisessa noudatettavista menettelyistä, mukaan lukien Maailman henkisen omaisuuden järjestölle (WIPO) tehtävät tarvittavat ilmoitukset, sekä yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä, jotka koskevat yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai perusrekisteröintiin perustuvia kansainvälisiä rekisteröintejä.
- (45) Jotta varmistetaan yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta, joka koskee yksityiskohtaisten tietojen määrittämistä tässä asetuksessa vahvistettujen asiaankuuluvien menettelyvaatimusten mukaisista hakemuksista, pyynnöistä, todistuksista, vaatimuksista, säännöksistä, ilmoituksista ja muista asiakirjoista sekä tosiasiallisesti aiheutuneiden, menettelyille välttämättömien kustannusten enimmäismääriä, Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä ja viraston virallisessa lehdessä julkaistavien tietojen yksityiskohtia, viraston ja kansallisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa noudatettavia yksityiskohtaisia järjestelyjä, kirjallisissa menettelyissä käytettyjen täydentävien asiakirjojen käännöksiä koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä, väite- tai mitättömyysjaostojen yksittäisen jäsenen tekemien päätösten täsmällisiä tyyppejä, Madridin pöytäkirjan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden yksityiskohtia sekä kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtyyn alueellista laajentamista koskevaan pyyntöön liittyviä yksityiskohtaisia vaatimuksia. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (46) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (47) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 11 päivänä heinäkuuta 2013.
- (48) Asetus (EY) N:o 207/2009 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 207/2009 seuraavasti:

- 1) Korvataan otsikossa sanat ”yhteisön tavaramerkki” sanoilla ”Euroopan unionin tavaramerkki”;
- 2) Korvataan 1 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”yhteisön tavaramerkki” ilmaisulla ”Euroopan unionin tavaramerkki” (”EU-tavaramerkki”) ja muualla asetuksessa ilmaisulla ”EU-tavaramerkki”, sekä tehdään kaikki tarvittavat kielipilliset muutokset;
- 3) Korvataan koko asetuksessa ilmaisu ”yhteisön tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin” ilmaisulla ”Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin” (”EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin”), ja tehdään kaikki tarvittavat kielipilliset muutokset;
- 4) Korvataan 66 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”yhteisön yhteismerkki” ilmaisulla ”Euroopan unionin yhteisömerkki” (”EU-yhteisömerkki”) ja muualla asetuksessa ilmaisulla ”EU-tavaramerkki”, sekä tehdään kaikki tarvittavat kielipilliset muutokset;
- 5) Korvataan koko asetuksessa, lukuun ottamatta 2, 3 ja 4 alakohdassa tarkoitettuja tapauksia, sanat ”yhteisö”, ”Euroopan yhteisö” ja ”Euroopan yhteisöt” sanalla ”unioni”, ja tehdään kaikki tarvittavat kielipilliset muutokset;
- 6) Korvataan koko asetuksessa englanninkielinen sana ”President of the Office (viraston pääjohtaja)” tapauksen mukaan sanalla ”Executive Director of the Office (viraston pääjohtaja)”, ”Executive Director (pääjohtaja)”, ja tehdään kaikki tarvittavat kielipilliset muutokset;
- 7) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Virasto

1. Perustetaan Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, jäljempänä ’virasto’.
 2. Kaikkia unionin lainsäädännössä olevia viittauksia sisämarkkinoilla toimivaan yhdenmukaistamisvirastoon (tavaramerkit ja mallit) pidetään viittauksina virastoon.”
- 8) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

EU-tavaramerkin muodostavat merkit

EU-tavaramerkkinä voi olla mikä tahansa merkki, kuten sanat, mukaan lukien henkilönnimet, tai kuviot, kirjaimet, numerot, värit, tavaroiden tai niiden päällyksen muoto, tai äänet, jos:

- a) sellaisilla merkeillä voidaan erottaa yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista; ja
- b) merkit voidaan esittää Euroopan unionin tavaramerkkirekisterissä, jäljempänä ’rekisteri’, tavalla, joka mahdollistaa sen, että toimivaltaiset viranomaiset ja yleisö voivat määrittää sen haltijan saaman suojan selkeän ja täsmällisen kohteen.”

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

9) Muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) merkit, jotka muodostuvat yksinomaan

- i) tavarán luonteenomaisesta muodosta tai muusta ominaisuudesta,
- ii) teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavarán muodosta tai muusta ominaisuudesta,
- iii) tavarán arvoon olennaisesti vaikuttavasta muodosta tai muusta ominaisuudesta;”

b) Korvataan j ja k alakohta seuraavasti:

- ”j) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröinnin ulkopuolelle alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien tai unionin lainsäädännön tai kansallisen oikeuden taikka kansainvälisten sopimusten, joissa unioni tai asianomainen jäsenvaltio on sopimuspuolena, nojalla;
- k) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröinnin ulkopuolelle viinejä koskevien perinteisten merkintöjen suojaa koskevien unionin säästösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla;”

c) Lisätään kohdat seuraavasti:

- ”l) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröinnin ulkopuolelle aitojen perinteisten tuotteiden suojaa koskevien unionin säästösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla;
- m) tavaramerkit, jotka muodostuvat kasvinjalostajanoikeuksien suojasta annetun unionin lainsäädännön tai kansallisen oikeuden taikka kansainvälisten sopimusten, joissa unioni tai asianomainen jäsenvaltio on sopimuspuolena, mukaisesti rekisteröidystä aiemmasta kasvilajikenimestä tai sen olennaisista osista ja koskevat saman tai läheistä sukua olevan lajin lajikkeita.”

10) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Kenen tahansa sellaisen henkilön vastustuksesta, jolla on asiaankuuluvan lain nojalla oikeus käyttää suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä johtuvia oikeuksia, tavaramerkille haettua rekisteröintiä ei myönnetä, jos ja siltä osin kuin alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaan:

- i) alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskeva hakemus oli jo toimitettu unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaisesti ennen EU-tavaramerkin hakemispäivää tai etuoikeuspäivää, edellyttäen että se myöhemmin rekisteröidään;
- ii) alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä annetaan oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen.”

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos aikaisempi EU-tavaramerkki on unionissa laajalti tunnettu tai aikaisempi kansallinen tavaramerkki on kyseisessä jäsenvaltiossa laajalti tunnettu, 2 kohdassa tarkoitetun rekisteröidyn aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä, jos se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi tavaramerkki, riippumatta siitä, ovatko tavarat tai palvelut, joita varten sitä haetaan, samat tai samankaltaiset taikka erilaiset kuin tavarat ja palvelut, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, ja jos haettavan tavaramerkin käyttäminen ilman perusteltua syytä merkitsisi aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksikäyttöä taikka olisi niille haitaksi.”

11) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

EU-tavaramerkin antamat oikeudet

1. EU-tavaramerkin haltijalla on rekisteröinnin perusteella EU-tavaramerkkiin yksinoikeudet.
2. Rajoittamatta ennen EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista kyseisen EU-tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää kaikkia kolmansia osapuolia ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa tunnusta tavaroita tai palveluja varten, jos:
 - a) tunnus on sama kuin EU-tavaramerkki ja sitä käytetään samoja tavaroita tai palveluita varten kuin ne tavarat ja palvelut, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity;
 - b) tunnus on sama tai samankaltainen kuin EU-tavaramerkki, ja sitä käytetään samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, jos tämä aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran, mukaan lukien vaara tunnuksen ja tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä;
 - c) tunnus on sama tai samankaltainen kuin EU-tavaramerkki riippumatta siitä, käytetäänkö sitä sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat samoja tai samankaltaisia tai jotka eivät ole samankaltaisia kuin ne, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, jos viimeksi mainittu tavaramerkki on laajalti tunnettu unionissa ja merkin aiheuton käyttö merkitsee EU-tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi EU-tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle.
3. Edellä 2 kohdassa säädetyn edellytyksin voidaan kieltää erityisesti:
 - a) tunnuksen paneminen tavaroihin tai niiden päällyksiin;
 - b) tavaroiden tarjoaminen tai markkinoille saattaminen tai niiden varastoiminen tällaista tarkoitusta varten tunnusta käyttäen taikka palvelujen tarjoaminen tai suorittaminen tunnusta käyttäen;
 - c) tavaroiden maahantuonti tai maastavienti tunnusta käyttäen;
 - d) tunnuksen käyttö toimi- tai liikenimenä taikka toimi- tai liikenimen osana;
 - e) tunnuksen käyttö liikeasiakirjoissa ja mainonnassa;
 - f) tunnuksen käyttö vertailevassa mainonnassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY (*) vastaisella tavalla.
4. EU-tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää kaikkia kolmansia osapuolia tuomasta tavaroita unionin alueelle kaupankäynnissä luovuttamatta niitä siellä vapaaseen liikkeeseen, jos kyseiset tavarat, mukaan lukien päällykset, tulevat kolmansista maista ja niissä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama kuin EU-tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten, tai jota ei voida erottaa olennaisilta ominaisuuksiltaan kyseisestä tavaramerkistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta ennen EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut EU-tavaramerkin haltijan oikeudet lakkaavat, jos teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013 (**) mukaisesti käynnistetyissä menettelyissä sen määrittämiseksi, onko Euroopan unionin tavaramerkkiä loukattu, tavaroiden ilmoittaja tai tavaroiden haltija esittää näyttöä siitä, että EU-tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää saattamista tavaroita markkinoille tavaroiden lopullisessa määräraassa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).”

12) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”9 a artikla

Oikeus kieltää valmistelutoimet päällysten tai muiden keinojen käytön osalta

Jos on olemassa riski, että päällyksiä, merkintöjä, tunnisteita, turva- tai aitoustekijöitä tai -laitteita tai muita keinoja, joihin tavaramerkki pannaan, voitaisiin käyttää tavaroita tai palveluja varten ja tällainen käyttö muodostaisi EU-tavaramerkin haltijalle 9 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla kuuluvien oikeuksien loukkauksen, EU-tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää elinkeinotoiminnan yhteydessä:

- a) tunnuksen, joka on sama tai samankaltainen kuin EU-tavaramerkki, paneminen päällyksiin, merkintöihin, tunnisteisiin, turva- tai aitoustekijöihin tai -laitteisiin tai muihin keinoihin, joihin tavaramerkki voidaan panna;
- b) päällysten, merkintöjen, tunnisteiden, turva- tai aitoustekijöiden tai -laitteiden tai muiden keinojen, joihin tavaramerkki pannaan, tarjoaminen tai markkinoille saattaminen tai varastoiminen kyseisiä tarkoituksia varten taikka niiden maahantuonti tai maastavienti.

9 b artikla

Päivä, josta oikeudet tulevat voimaan kolmansiin osapuoliin nähden

1. EU-tavaramerkin tuottamat oikeudet ovat voimassa kolmansiin osapuoliin nähden vasta, kun tavaramerkin rekisteröinti on julkaistu.
2. Kohtuullista korvausta voidaan vaatia EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jälkeisistä toimista, jotka tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemisen jälkeen olisivat kiellettyjä.
3. Tuomioistuimissa, jossa asia on vireillä, ei saa ratkaista pääasiaa ennen rekisteröinnin julkaisemista.”

13) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

EU-tavaramerkin vaikutuksiin kohdistuvat rajoitukset

1. EU-tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään kolmatta osapuolta käyttämästä elinkeinotoiminnassa seuraavia:
 - a) kolmannen osapuolen nimeä tai osoitetta, jos kolmas osapuoli on luonnollinen henkilö;
 - b) merkkejä tai merkintöjä, joilta puuttuu erottamiskyky tai jotka osoittavat tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;
 - c) EU-tavaramerkkiä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseksi EU-tavaramerkin haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viittaessa tavaroihin tai palveluihin kyseisen tavaramerkin haltijan tavaroina tai palveluina, erityisesti silloin kun kyseisen tavaramerkin käyttäminen on tarpeen tavaroiden tai palvelun, erityisesti lisätarvikkeiden tai varaosien, käyttötarkoituksen osoittamiseksi.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos kolmas osapuoli käyttää tavaramerkkiä hyvää liiketapaa noudattaen.”

14) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- ”1. EU-tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään tavaramerkin käyttämistä niissä tavaroissa, jotka haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille Euroopan talousalueella tätä tavaramerkkiä käyttäen.”

15) Lisätään artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijan väliintulo-oikeus kiistämisperusteena loukkausta koskevissa menettelyissä

1. EU-tavaramerkin haltijalla ei ole loukkauskanteen yhteydessä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn EU-tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhempää tavaramerkkiä ei julistettaisi mitättömäksi tämän asetuksen 53 artiklan 1, 3 tai 4 kohdan, 54 artiklan 1 tai 2 kohdan tai 57 artiklan 2 kohdan nojalla.

2. EU-tavaramerkin haltijalla ei ole loukkauskanteen yhteydessä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn kansallisen tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhemmin rekisteröityä kansallista tavaramerkkiä ei julistettaisi mitättömäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2436 8 artiklan taikka 9 artiklan 1 tai 2 kohdan tai 46 artiklan 3 kohdan nojalla. (*)

3. Jos EU-tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin käyttöä 1 tai 2 kohdan nojalla, kyseisen myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää kyseisen aikaisemman EU-tavaramerkin käyttöä loukkauskanteen yhteydessä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2436, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 1).”

16) Korvataan 15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua käyttöä on myös seuraava:

- a) EU-tavaramerkin käyttö muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn, riippumatta siitä, onko tavaramerkki myös rekisteröity haltijan nimiin muodossa, jossa sitä käytetään;
- b) EU-tavaramerkin paneminen unionissa tavaroihin tai niiden päällyksiin vain maastavientiä varten.”

17) Korvataan 16 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Jollei 17–24 artiklassa toisin säädetä, EU-tavaramerkkiä varallisuusoikeutena käsitellään kokonaisuudessaan ja koko unionin alueella kuten kansallista rekisteröityä tavaramerkkiä siinä jäsenvaltiossa, jossa rekisterin mukaan.”

18) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan 4 kohta;

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”5 a. Luovutuksen rekisteröintiä koskevaan hakemukseen on sisällyttävä tietoja EU-tavaramerkin, sen uuden haltijan, luovutettavien tavaroiden ja palvelujen sekä luovutuksen edellyttämien asiakirjojen yksilöimiseksi 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Hakemus voi tarvittaessa sisältää myös tietoja uuden haltijan edustajan yksilöimiseksi.

5 b. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:

- a) luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen yksityiskohtainen sisältö;
- b) asiakirjat, joita luovutus edellyttää, ottaen huomioon rekisteröidyn haltijan ja luovutuksensaajan antamat suostumukset;
- c) tiedot siitä, miten osittaisia luovutuksia koskevia hakemuksia käsitellään, varmistaen, että tavarat ja palvelut voimassa pysyvissä rekisteröinnissä ja uudessa rekisteröinnissä eivät ole päällekkäisiä ja että uudesta rekisteröinnistä luodaan erilliset tiedot, mukaan lukien uusi rekisteröintinumero.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 c. Jos luovutuksen rekisteröintiin sovellettavat edellytykset, sellaisina kuin niistä säädetään 1–3 kohdassa tai 5 b kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksissä, eivät täyty, viraston on ilmoitettava hakijalle puutteista. Jos puutteita ei korjata viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen.

5 d. Yhdellä hakemuksella voidaan hakea kahden tai useamman tavaramerkin luovutuksen rekisteröintiä edellyttäen, että rekisteröity haltija ja luovutuksensaaja ovat jokaisessa tapauksessa samat.

5 e. Edellä olevia 5 a–5 d kohtaa sovelletaan myös EU-tavaramerkkejä koskeviin hakemuksiin.

5 f. Jos kyseessä on osittainen luovutus, alkuperäisen rekisteröinnin osalta vireillä olevien, tavaramerkin alkuperäisen haltijan luovutuksen rekisteröintiä koskevien hakemusten katsotaan koskevan sekä voimassa pysyvää rekisteröintiä että uutta rekisteröintiä. Jos tällainen hakemus on maksullinen ja alkuperäinen haltija on maksanut tarvittavat maksut, uusi haltija ei ole velvollinen maksamaan lisämaksuja kyseisestä hakemuksesta.”

19) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Asiamiehen nimiin rekisteröidyn tavaramerkin siirtäminen

1. Jos EU-tavaramerkki on rekisteröity kyseisen tavaramerkin haltijan asiamiehen tai edustajan nimiin ilman haltijan lupaa, tällä on oikeus vaatia EU-tavaramerkin siirtoa itselleen, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan.

2. Haltija voi esittää siirtopyynnön tämän artiklan 1 kohdan nojalla seuraaville:

a) virastolle 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla mitättömyysvaatimuksen sijaan;

b) 95 artiklassa tarkoitetulle Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevälle tuomioistuimelle, jäljempänä ’EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin’, 100 artiklan 1 kohtaan perustuvan mitättömyyttä koskevan vastakanteen sijaan.”

20) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos jokin osapuoli sitä pyytää, 1 kohdassa tarkoitetut oikeudet tai kyseisten oikeuksien luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 2 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.”

21) Lisätään 20 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevan 3 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.”

22) Lisätään 22 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevan 5 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.”

23) Lisätään artikla seuraavasti:

”22 a artikla

Menettely käyttöluvien ja muiden oikeuksien merkitsemiseksi rekisteriin

1. Edellä olevaa 17 artiklan 5 a ja 5 b kohtaa ja niiden nojalla annettuja sääntöjä sekä 17 artiklan 5 d kohtaa on sovellettava soveltuvin osin 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun esineoikeuden tai esineoikeuden luovutuksen, 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pakkotäytäntöönpanon ja 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyysmenettelyyn sisällyttämisen merkitsemisessä rekisteriin sekä 22 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun käyttöluvan tai käyttöluvan luovuttamisen merkitsemisessä rekisteriin seuraavin edellytyksin:

- a) luovutuksen kohteena olevien tavaroiden ja palvelujen yksilöimistä koskevaa vaatimusta ei sovelleta esineoikeuden, pakkotäytäntöönpanon tai maksukyvyttömyysmenettelyn rekisteröintiä koskevaan hakemukseen;
- b) luovutuksen todistavia asiakirjoja koskevaa vaatimusta ei sovelleta, kun EU-tavaramerkin omistaja on tehnyt hakemuksen.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien rekisteröintihakemusta pidetään tehtynä vasta, kun vaadittava maksu on suoritettu.

3. Käyttöluvan rekisteröintiä koskeva hakemus voi sisältää pyynnön merkitä käyttölupa rekisteriin yhtenä tai useampina seuraavista:

- a) yksinoikeudella myönnetty käyttölupa;
- b) alakäyttölupa, jos käyttöluvan antaa sellainen haltija, jonka käyttölupa on merkitty rekisteriin;
- c) käyttölupa, joka koskee ainoastaan osaa niistä tavaroista tai palveluista, joita varten tavaramerkki on rekisteröity;
- d) käyttölupa, joka on rajoitettu koskemaan osaa unionista;
- e) määräaikainen käyttölupa.

Jos esitetään pyyntö merkitä käyttölupa ensimmäisen alakohdan c, d ja e alakohdassa luetelluksi käyttöluvaksi, käyttöluvan rekisteröintiä koskevassa hakemuksessa on mainittava tavarat ja palvelut, se osa unionista ja ajanjakso, joita varten käyttölupa myönnetään.

4. Jos 19–22 artiklassa, tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa ja muissa tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä sovellettavissa säännöissä säädetty rekisteröintiin sovellettavat edellytykset eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle puutteista. Jos puutteita ei poisteta viraston asettamassa määräajassa, virasto hylkää rekisteröintihakemuksen.

5. Edellä olevia 1 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin EU-tavaramerkkejä koskeviin hakemuksiin.”

24) Lisätään artikla seuraavasti:

”24 a artikla

Menettely, jota noudatetaan käyttöluvista ja muista oikeuksista rekisteriin tehdyn merkinnän poistamisessa tai muuttamisessa

1. Rekisteröinti, joka on tehty 22 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, poistetaan tai sitä muutetaan jonkin asianomaisen pyynnöstä.

2. Hakemuksen on sisällettävä asianomaisen EU-tavaramerkin rekisteröintinumero ja tiedot oikeudesta, jonka rekisteröinnin poistamista tai muuttamista haetaan.

3. Hakemusta käyttöluvan, esineoikeuden tai täytäntöönpanotoimenpiteen poistamisesta pidetään jätettynä vasta, kun vaadittu maksu on suoritettu.
4. Hakemukseen on liitettävä asiakirjat, joista ilmenee, että rekisteröityä oikeutta ei enää ole tai että käyttöluvan tai muun oikeuden haltija suostuu rekisteröinnin poistamiseen tai muuttamiseen.
5. Jos vaatimukset rekisteröinnin poistamiseksi tai muuttamiseksi eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle puutteista. Jos puutteita ei poisteta viraston asettamassa määräajassa, virasto hylkää rekisteröinnin poistamista tai muuttamista koskevan hakemuksen.
6. Tämän artiklan 1–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin 22 a artiklan 5 kohdan mukaisiin asiakirjoihin tehtäviin merkintöihin.”

25) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Hakemusten jättäminen

1. EU-tavaramerkkiä koskeva hakemus jätetään virastolle.
2. Virasto lähettää hakijalle viipymättä vastaanottoilmoituksen, joka sisältää ainakin merkin hakemusnumeron ja kuvauksen, sanallisen kuvauksen tai muun tunnistetiedon, sekä tiedot asiakirjojen lajista, lukumäärästä ja vastaanottopäivästä. Kyseinen ilmoitus voidaan antaa sähköisesti.”

26) Muutetaan 26 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) merkin kuvaus, joka täyttää 4 artiklan b alakohdassa vahvistetut vaatimukset.”

- b) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. EU-tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta maksetaan hakemusmaksu, joka kattaa yhden tavara- tai palveluluokan, ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu kutakin ensimmäisen luokan ylittävää tavara- ja palveluluokkaa kohti ja tarvittaessa tutkimusmaksu.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen on täytettävä tässä asetuksessa ja sen nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädetyt muodolliset vaatimukset. Jos kyseisten edellytysten mukaan tavaramerkki on esitettävä sähköisesti, viraston pääjohtaja voi määrittää tällaisen sähköisen tiedoston formaatit ja enimmäiskoon.”

- c) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa määritetään yksityiskohdat, jotka sisällytetään hakemuksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen.”

27) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Hakemispäivä

EU-tavaramerkin hakemispäivä on päivä, jona hakija jättää 26 artiklan 1 kohdassa täsmennetyt tiedot sisältävät asiakirjat virastolle sillä edellytyksellä, että hakemusmaksu maksetaan yhden kuukauden kuluessa edellä mainittujen asiakirjojen esittämisestä.”

28) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Tavaroiden ja palvelujen nimeäminen ja luokitus

1. Tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkin rekisteröintiä haetaan, on luokiteltava tavaroiden ja palvelujen kansainvälisestä luokituksesta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella vahvistetun luokitusjärjestelmän, jäljempänä ’Nizzan luokitus’, mukaisesti.
2. Hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille tavaramerkkisuoja haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään tällä perusteella määrittää haetun suojan laajuuden.
3. Sovellettaessa 2 kohtaa voidaan käyttää Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeitä tai muita yleisiä termejä edellyttäen, että ne ovat vaadittujen tässä artiklassa esitettyjen selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevien vaatimusten mukaisia.
4. Virasto hylkää hakemuksen epäselvien ja epätasällisten merkintöjen tai termien osalta, jos hakija ei ehdota hyväksyttävää sanamuotoa viraston tätä varten vahvistaman ajanjakson kuluessa.
5. Yleisten termien, mukaan lukien Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeet, on tulkittava kattavan kaikki nimikkeen tai termin kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Tällaisten termien tai nimikkeiden käytön ei saa tulkita sisältävän sellaisia tavaroita tai palveluja koskevaa vaatimusta, joita ei voida ymmärtää tässä merkityksessä.
6. Jos hakija pyytää rekisteröintiä useampaa kuin yhtä luokkaa varten, hakijan on ryhmiteltävä tavarat ja palvelut Nizzan luokituksen luokkien mukaan siten, että kutakin ryhmää edeltää sen luokan numero, johon kyseinen tavara- tai palveluryhmä kuuluu, ja esitettävä ne luokkien mukaisessa järjestyksessä.
7. Tavaroita ja palveluja ei saa pitää samankaltaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen samassa luokassa. Tavaroita ja palveluita ei saa pitää erilaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen eri luokissa.
8. Sellaisten ennen 22 päivää kesäkuuta 2012 haettujen EU-tavaramerkkien haltijat, jotka on rekisteröity koko Nizzan luokituksen luokkaotsikon osalta, voivat ilmoittaa, että heidän aikomuksensa hakemispäivänä oli ollut hakea suojaa myös muille kuin kyseisen luokan otsikon kirjaimellisen merkityksen kattamille tavaroille tai palveluille, edellyttäen, että tällä tavoin nimetyt tavarat tai palvelut sisältyvät kyseisen luokan aakkoselliseen luetteloon hakemispäivänä voimassa olevassa Nizzan luokitusversiossa.

Ilmoitus on jätettävä virastolle viimeistään 24 päivänä syyskuuta 2016, ja siinä on esitettävä selkeästi, täsmällisesti ja eritellen muut kuin ne haltijan alkuperäisen tarkoituksen kattamat tavarat ja palvelut, jotka luokkaotsikon nimikkeiden kirjaimellinen merkitys kattaa selkeästi. Virasto toteuttaa aiheelliset toimenpiteet rekisterin muuttamiseksi tämän mukaisesti. Mahdollisuus tehdä ilmoitus tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ei vaikuta 15 artiklan, 42 artiklan 2 kohdan, 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 57 artiklan 2 kohdan soveltamiseen.

EU-tavaramerkkien, joita koskevaa ilmoitusta ei ole jätetty toisessa alakohdassa tarkoitetun jakson aikana, on katsottava kattavan kyseisen jakson päättymisen jälkeen vain kyseisen luokan otsikkoon sisältyvien nimikkeiden kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut.

9. Jos rekisteriin tehdään muutoksia, EU-tavaramerkin 9 artiklan nojalla tuottamat yksinoikeudet eivät estä kolmatta osapuolta käyttämästä tavaramerkkiä edelleen tavaroita tai palveluja varten, jos ja siltä osin kuin tavaramerkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten:

- a) alkoi ennen kuin rekisteriin tehtiin muutoksia; ja
- b) ei loukannut haltijan oikeuksia, jotka perustuvat rekisteriin tuona aikana kirjattujen tavaroiden ja palvelujen kirjaimelliseen merkitykseen.

Rekisteriin kirjattujen tavaroiden tai palvelujen luettelon muuttaminen ei myöskään anna EU-tavaramerkin haltijalle oikeutta vastustaa myöhempää tavaramerkkiä tai hakea sen julistamista mitättömäksi, jos ja siltä osin kuin

- a) myöhempi tavaramerkki oli joko käytössä tai tavaramerkistä oli tehty rekisteröintihakemus tavaroita tai palveluja varten, ennen kuin rekisteriin tehtiin muutoksia; ja
- b) tavaramerkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten ei loukannut eikä olisi loukannut haltijan oikeuksia, jotka perustuvat rekisteriin tuona aikana kirjattujen tavaroiden ja palvelujen kirjaimelliseen merkitykseen.”

29) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 5 kohtaan virke seuraavasti:

”Pääjohtaja pyytää tarvittaessa komissiota harkitsemaan sen selvittämistä, myöntääkö ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu valtio kyseisenkaltaisen vastavuoroisen kohtelun. Jos komissio toteaa, että ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu vastavuoroinen kohtelu myönnetään, se julkaisee asiasta tiedonannon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.”

- b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”6. Edellä oleva 5 kohta tulee voimaan sinä päivänä, jona *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistaan tiedonanto kyseisen vastavuoroisen kohtelun myöntämisestä, jollei tiedonannossa anneta aikaisempaa voimaantulopäivää. Se lakkaa olemasta voimassa sinä päivänä, jona komission tiedonanto vastavuoroisen kohtelun myöntämisen lakkaamisesta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jollei tiedonannossa anneta aikaisempaa päivämäärää.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut tiedonannot julkaistaan myös viraston virallisessa lehdessä.”

30) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Etuoikeuden vaatiminen

1. Etuoikeusvaatimukset on esitettävä samanaikaisesti EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kanssa, ja niissä on mainittava aikaisemman hakemuksen päiväys, numero ja maa. Etuoikeusvaatimusten perusteena ovat asiakirjat on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättöpäivästä.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään asiakirjat, jotka on esitettävä aikaisemman hakemuksen etuoikeuden vaatimiseksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Pääjohtaja voi määrätä, että asiakirjojen, jotka hakijan on toimitettava etuoikeusvaatimuksen perusteeksi, ei tarvitse sisältää kaikkia asiakirjoja, jotka edellytetään 2 kohdan mukaisesti annettujen sääntöjen nojalla, edellyttäen, että virasto voi saada vaaditut tiedot muista lähteistä.”

31) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan virke seuraavasti:

"Etuoikeusvaatimus on esitettävä samanaikaisesti EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kanssa."

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Hakijan, joka haluaa vaatia 1 kohdan mukaisesti etuoikeutta, on toimitettava todisteet siitä, että tavarat tai palvelut on asetettu näytteille hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättöpäivästä."

c) Lisätään kohta seuraavasti:

"4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään sen todistusaineiston tyyppi ja yksityiskohtaiset tiedot, joka on esitettävä näytteillepanoa koskevan etuoikeuden vaatimiseksi tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

32) Muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Aiemmuusvaatimukset on esitettävä samanaikaisesti EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kanssa tai kahden kuukauden kuluessa hakemuksen jättöpäivästä, ja niihin on sisällyttävä jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa tai joita varten tavaramerkki on rekisteröity, asiaankuuluvan rekisteröinnin numero ja hakemispäivä sekä tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity. Jos hakemuksessa vaaditaan yhden tai useamman rekisteröidyn aikaisemman tavaramerkin aiemmuutta, aiemmuusvaatimuksen perusteena olevat asiakirjat on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa jättöpäivästä. Jos hakija haluaa vaatia aiemmuutta hakemuksen jättämisen jälkeen, aiemmuusvaatimuksen perusteena olevat asiakirjat on toimitettava virastolle kolmen kuukauden kuluessa aiemmuusvaatimuksen vastaanottamisesta."

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. EU-tavaramerkille vaadittu aiemmuus lakkaa, jos aikaisempi tavaramerkki, josta aiemmuutta on vaadittu, julistetaan mitättömäksi tai menetetään. Jos aikaisempi tavaramerkki menetetään, aiemmuus lakkaa edellyttäen, että menettäminen tulee voimaan ennen EU-tavaramerkin hakemispäivää tai etuoikeuspäivää."

c) lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Virasto ilmoittaa voimassa olevasta aiemmuusvaatimuksesta Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastolle tai kyseisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään asiakirjat, jotka on esitettävä kansallisen tavaramerkin tai jäsenvaltiossa vaikuttavien kansainvälisten sopimusten mukaisesti rekisteröidyn tavaramerkin aiemmuuden vaatimiseksi tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Pääjohtaja voi määrätä, että asiakirjojen, jotka hakijan on toimitettava aiemmuusvaatimuksen perusteeksi, ei tarvitse sisältää kaikkia asiakirjoja, jotka edellytetään 5 kohdan mukaisesti annettujen sääntöjen nojalla, edellyttäen, että virasto voi saada vaaditut tiedot muista lähteistä."

33) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla esitettyihin aiemmuusvaatimuksiin on sisällyttävä EU-tavaramerkin numero, sen haltijan nimi ja osoite, jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa tai joita varten aiempi tavaramerkki on rekisteröity, asiaankuuluvan rekisteröinnin numero ja hakemispäivä, tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity ja ne joiden osalta aiemmuutta vaaditaan, sekä perusteena olevat asiakirjat kuten 34 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä esitetään."

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Jos aiemmuuden vaatimiselle asetettuja vaatimuksia ei täytetä, virasto ilmoittaa puutteista EU-tavaramerkin haltijalle. Jos puutteita ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää vaatimuksen.

4. Sovelletaan 34 artiklan 2, 3, 4 ja 6 kohtaa."

34) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) EU-tavaramerkkiä koskeva hakemus on 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten ja vaatimusten mukainen."

b) Korvataan 2 kohdassa olevat sanat "asetetussa määräajassa" ilmauksella "kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta".

c) Lisätään 5 kohtaan virkkeet seuraavasti:

"Jollei suoritettujen luokkamaksujen kohdentumista voida muutoin määritellä, virasto ottaa luokat huomioon siinä järjestyksessä, kuin ne on esitetty luokituksessa. Hakemusta pidetään peruutettuna niiden luokkien osalta, joiden luokkamaksuja ei ole maksettu tai ei ole maksettu kokonaan."

d) Lisätään kohta seuraavasti:

"8. Jos 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämättä jääminen koskee ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, virasto hylkää hakemuksen, tai etuoikeus taikka aiemmuutta koskeva oikeus menetetään ainoastaan näiden tavaroiden ja palvelujen osalta."

35) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 2 kohta;

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Hakemus voidaan hylätä vasta, kun hakijalle on varattu tilaisuus peruuttaa hakemuksensa tai muuttaa sitä tai esittää huomautuksensa. Tätä varten virasto ilmoittaa hakijalle rekisteröinnin epäämisperusteista ja täsmentää ajan, jonka kuluessa tämä voi peruuttaa hakemuksen tai muuttaa sitä tai esittää huomautuksensa. Jos hakija ei poista rekisteröinnin epäämisperusteita, virasto evää rekisteröinnin kokonaan tai osittain."

36) Korvataan 38 artikla seuraavasti:

"38 artikla

Tutkimuskertomus

1. Virasto laatii EU-tavaramerkin hakijan hakemusta jättäessä esittämästä pyynnöstä Euroopan unionin tutkimuskertomuksen, jäljempänä 'EU:n tutkimuskertomus', jossa mainitaan ne aikaisemmat EU-tavaramerkit tai EU-tavaramerkkiä koskevat hakemukset, jotka on löydetty ja jotka voivat olla 8 artiklan mukaisesti hakemuksen kohteena olevan EU-tavaramerkin rekisteröinnin esteenä.

2. Jos hakija pyytää EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen jättäessään, että jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot laativat tutkimuskertomuksen ja jos asianmukainen tutkimusmaksu on suoritettu hakemusmaksun maksamiselle asetetussa määräajassa, virasto toimittaa EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen jäljennöksen viipymättä jokaisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle, joka on ilmoittanut virastolle päätöksestään suorittaa oman tavaramerkkirekisterinsä osalta EU-tavaramerkkejä koskevien hakemusten tutkimuksen.

3. Jokainen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirasto toimittaa tutkimuskertomuksen, jossa joko mainitaan kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisissä jäsenvaltioissa vaikuttavat aikaisemmat kansalliset tavaramerkit tai aikaisemmat kansallisia tavaramerkkejä koskevat hakemukset tai kansainvälisten sopimusten mukaisesti rekisteröidyt tavaramerkit, jotka on löydetty ja jotka voivat olla 8 artiklan mukaisesti hakemuksen kohteena olevan EU-tavaramerkin rekisteröinnin esteenä, tai todetaan, ettei tutkimuksessa ole havaittu mitään tällaisia oikeuksia.

4. Sen jälkeen kun virasto on kuullut 124 artiklassa säädettyä hallintoneuvostoa, jäljempänä 'hallintoneuvosto', se vahvistaa kertomusten sisällön ja niitä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

5. Virasto maksaa tietyn summan jokaiselle teollisoikeuksien keskusvirastolle jokaisesta sen 3 kohdan mukaisesti toimittamasta tutkimuskertomuksesta. Tämän jokaiselle teollisoikeuksien keskusvirastolle samansuuruisen summan vahvistaa budjettikomitea, jäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistöllä tekemällä päätöksellä.

6. Virasto toimittaa EU-tavaramerkin hakijalle pyydetyn EU:n tutkimuskertomuksen ja kaikki pyydetty ja vastaanotetut kansalliset tutkimuskertomukset.

7. EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisen jälkeen virasto ilmoittaa kaikkien EU:n tutkimuskertomuksessa mainittujen aikaisempien EU-tavaramerkkien haltijoille tai EU-tavaramerkin hakijoille EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisesta. Viimeksi mainittu seikka pätee riippumatta siitä, onko hakija pyytänyt, että hänelle lähetetään EU:n tutkimuskertomus, ellei aikaisemman rekisteröinnin haltija tai hakemuksen esittäjä pyydä, ettei hänelle lähetetä ilmoitusta."

37) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos edellytykset, jotka EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen on täytettävä, täyttyvät, hakemus on 41 artiklan soveltamiseksi julkaistava, siltä osin kuin sitä ei ole hylätty 37 artiklan mukaisesti. Hakemuksen julkaiseminen ei vaikuta tietoihin, jotka on jo muutoin asetettu yleisön saataville tämän asetuksen tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säädösten mukaisesti."

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Jos hakemuksen julkaiseminen sisältää virastosta johtuvan virheen, virasto oikaisee virheen omasta aloitteestaan tai hakijan pyynnöstä ja julkaisee oikaisun.

Hakijan pyytäessä oikaisua sovelletaan soveltuvin osin 43 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.

4. Jäljempänä olevaa 41 artiklan 2 kohtaa sovelletaan myös silloin, kun oikaisu koskee tavara- ja palveluluetteloa tai tavaramerkin kuvausta.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään julkaistavan hakemuksen sisällön pakollisista yksityiskohdista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

38) Korvataan 40 artikla seuraavasti:

"40 artikla

Kolmansien osapuolien huomautukset

1. Jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä voi toimittaa virastolle kirjallisia huomautuksia, joissa ilmoitetaan 5 ja 7 artiklassa mainituista perusteista ne, joiden perusteella tavaramerkkiä ei saisi rekisteröidä viran puolesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla henkilöillä ja ryhmittymillä ei kuitenkaan ole asianosaisasemaa viraston menettelyssä.

2. Kolmansien osapuolien huomautukset on toimitettava ennen väitejakson päättymistä tai, jos tavaramerkkiä vastaan on tehty väite, ennen väitettä koskevan lopullisen päätöksen tekemistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu huomautusten esittäminen ei vaikuta viraston oikeuteen aloittaa ehdottomien perusteiden tutkiminen tarvittaessa uudelleen omasta aloitteestaan milloin tahansa ennen rekisteröintiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut huomautukset on annettava tiedoksi hakijalle, joka voi ottaa kantaa niihin.”

39) Muutetaan 41 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan kohta seuraavasti:

”d) henkilö, jolla on asiaankuuluvan unionin lainsäädännön tai kansallisen oikeuden nojalla oikeus 8 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettuihin oikeuksiin.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Väite on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. Se katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen.”

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Väitteentekijä voi viraston asettamassa määräajassa esittää seikkoja, todisteita ja huomautuksia väitteensä tueksi.”

40) Korvataan 42 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Väitteen tehneen aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan on hakijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on tosiasiallisesti käytetty unionissa niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin väite perustuu, tai että on olemassa perustellut syyt käyttämättä jättämiseen, jos tähän päivään mennessä aikaisempi EU-tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Jos näitä todisteita ei esitetä, väite hylätään. Jos aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään väitteen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.”

41) Lisätään artikla seuraavasti:

”42 a artikla

Toimivallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 41 ja 42 artiklassa esitetyn väitteen tekemistä ja tutkimista koskevan menettelyn yksityiskohdat.”

42) Lisätään 43 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään hakemuksen muuttamista koskevan menettelyn yksityiskohdat.”

43) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan b alakohhta seuraavasti:

”b) ennen kuin virasto on hyväksynyt 27 artiklassa tarkoitetun hakemispäivän ja 41 artiklan 1 kohdassa säädetyn väitejakson aikana.”

b) Poistetaan 3 kohta;

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jos virasto katsoo, että 1 kohdassa ja 9 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä säädetty vaatimukset eivät täyty, se kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteet viraston asettaman määräajan kuluessa. Jos puutteita ei korjata ennen määräajan päättymistä, virasto hylkää jakamista koskevan ilmoituksen.”

d) Lisätään kohdat seuraavasti:

”8. Jos jakamisilmoitus koskee hakemusta, joka on jo julkaistu 39 artiklan nojalla, jakaminen on julkaistava. Jaettu hakemus on julkaistava. Julkaiseminen ei aloita uutta väiteaikaa.

9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään

a) yksityiskohdat, jotka sisällytetään 1 kohdan nojalla tehdyn hakemuksen jakamista koskevaan ilmoitukseen;

b) tiedot sitä, miten hakemuksen jakamista koskeva ilmoitus käsitellään varmistaen, että jaetusta hakemuksesta luodaan erilliset tiedot, mukaan lukien uusi hakemusnumero;

c) tiedot, jotka sisällytetään 8 kohdan mukaiseen jaetun hakemuksen julkaisemiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

44) Korvataan 45 artikla seuraavasti:

”45 artikla

Rekisteröinti

1. Jos hakemus täyttää tämän asetuksen vaatimukset ja jollei 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa ole annettu väiteilmoitusta tai jos tehty väite on lopullisesti käsitelty peruutuksen, hylkäämisen tai muun syyn takia, tavaramerkki ja 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot merkitään rekisteriin. Rekisteröinti on julkaistava.

2. Virasto antaa rekisteröintitodistuksen. Todistus voidaan antaa sähköisesti. Virasto antaa todistuksesta oikeaksi todistettuja tai muita kuin oikeaksi todistettuja jäljennöksiä maksua vastaan, jos tällaisia jäljennöksiä annetaan muuten kuin sähköisesti.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rekisteröintitodistuksen yksityiskohtainen sisältö ja muoto. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

45) Korvataan 47 artikla seuraavasti:

”47 artikla

Uudistaminen

1. EU-tavaramerkin rekisteröinti uudistetaan EU-tavaramerkin haltijan tai tämän nimenomaisesti valtuuttaman henkilön pyynnöstä, jos maksut on suoritettu.

2. Virasto ilmoittaa EU-tavaramerkin haltijalle ja kaikille EU-tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumisesta vähintään kuusi kuukautta ennen tätä umpeutumista. Virasto ei ole vastuussa siitä, että ilmoitusta ei ole annettu eikä se vaikuta rekisteröinnin voimassaolon päättymiseen.

3. Uudistamishakemus on esitettävä kuuden kuukauden kuluessa ennen rekisteröinnin voimassaolon päättymistä. Edellä mainitun määräajan kuluessa on maksettava myös uudistamisesta perittävä perusmaksu ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu kustakin ensimmäisen tavara- tai palveluluokan ylittävistä tavara- tai palveluluokasta. Muussa tapauksessa hakemus voidaan esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa rekisteröinnin voimassaolon päättymisestä edellyttäen, että kyseisen lisämääräajan kuluessa maksetaan lisämaksu uudistamismaksun myöhäisestä suorittamisesta tai uudistamishakemuksen myöhäisestä esittämisestä.

4. Uudistamishakemuksen on sisällettävä:

a) uudistamista hakevan henkilön nimi;

b) uudistettavan EU-tavaramerkin rekisteröintinumero;

c) jos uudistamista haetaan vain osalle rekisteriin merkityistä tavaroista ja palveluista, maininta niistä luokista tai niistä tavaroista ja palveluista, joiden osalta haetaan uudistamista, tai niistä luokista tai niistä tavaroista ja palveluista, joiden osalta ei haeta uudistamista, ryhmiteltynä Nizzan luokituksen luokkien mukaiseen järjestykseen siten, että ennen kutakin ryhmää ilmoitetaan sen kyseisen luokituksen luokan numero, johon kyseinen tavara- tai palveluryhmä kuuluu ja esitettyä kyseisen luokituksen luokkien mukaisessa järjestyksessä.

Jos 3 kohdassa tarkoitettu maksu on suoritettu, hakemus katsotaan uudistamishakemukseksi edellyttäen, että se sisältää kaikki maksun toteen näyttämiseen tarvittavat tiedot.

5. Jos hakemus esitetään tai maksut maksetaan ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta. Jos suoritettavat maksut eivät riitä kattamaan kaikkia niitä tavara- ja palveluluokkia, joihin uudistamishakemus kohdistuu, rekisteröinti on uusittava, jos on selvää, mitkä luokat maksujen on tarkoitettu kattavan. Muiden perusteiden puuttuessa virasto ottaa luokat huomioon luokituksen mukaisessa järjestyksessä.

6. Uudistaminen tulee voimaan rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä. Uudistaminen rekisteröidään.

7. Jos uudistamishakemus esitetään 3 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa, mutta muut tässä artiklassa säädetyt uudistamista koskevat edellytykset eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle havaituista puutteista.

8. Jos uudistamishakemusta ei jätetä tai se jätetään 3 kohdassa säädetyssä määräajan jälkeen tai jos maksuja ei suoriteta tai ne suoritetaan vasta kyseisen määräajan jälkeen tai jos 7 kohdassa tarkoitettuja puutteita ei ole korjattu kyseisen määräajan kuluessa, virasto päättää, että rekisteröinnin voimassaolo on päättynyt ja ilmoittaa siitä EU-tavaramerkin haltijalle. Kun päätöksestä on tullut lopullinen, virasto poistaa tavaramerkin rekisteristä. Poistaminen tulee voimaan rekisteröinnin voimassaolon päättymispäivää seuraavana päivänä. Jos uudistamismaksut on maksettu mutta rekisteröintiä ei uudisteta, maksut palautetaan.

9. Yhdellä hakemuksella voidaan hakea kahden tai useamman tavaramerkin uudistamista maksamalla kutakin tavaramerkkiä koskevat maksut edellyttäen, että haltijat tai edustajat ovat jokaisessa tapauksessa samat.”

46) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Muuttamista koskevassa pyynnössä on esitettävä tavaramerkin muutettava kohta ja kyseinen kohta muutettuna.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään muuttamista koskevan pyynnön yksityiskohtaiset tiedot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Pyyntö katsotaan tehdyksi vasta, kun maksu on suoritettu. Jos maksua ei ole maksettu tai sitä ei ole maksettu kokonaan, virasto ilmoittaa tästä hakijalle. Yhdellä pyynnöllä voidaan hakea saman kohdan muuttamista saman haltijan kahdessa tai useammassa rekisteröinnissä. Vaadittava maksu on suoritettava jokaisesta muututtavasta rekisteröinnistä. Jos rekisteröinnin muuttamiselle asetettuja vaatimuksia ei täytetä, virasto ilmoittaa puutteesta hakijalle. Jos puutetta ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää pyynnön.

5. Muutoksen rekisteröinnin julkaisemisen on sisällettävä muutetun EU-tavaramerkin kuvaus. Kolmannet osapuolet, joiden oikeuksiin muutoksella voi olla vaikutusta, voivat kiistää sen rekisteröinnin kolmen kuukauden kuluessa julkaisemisesta. Muutoksen rekisteröinnin julkaisemiseen sovelletaan 41 ja 42 artiklaa sekä 42 a artiklan nojalla hyväksytyjä sääntöjä.”

47) Lisätään artikla seuraavasti:

”48 a artikla

Nimen- tai osoitteenmuutos

1. EU-tavaramerkin haltijan pyynnöstä merkitään rekisteriin Euroopan unionin tavaramerkin haltijan nimen- tai osoitteenmuutos, joka ei ole 48 artiklan 2 kohdan mukainen EU-tavaramerkin muutos eikä johdu EU-tavaramerkin täydellisestä tai osittaisesta luovutuksesta.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen nimen- tai osoitteenmuutosta koskevan pyynnön yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Yhdellä pyynnöllä voidaan hakea nimen- tai osoitteenmuutosta saman haltijan kahdessa tai useammassa rekisteröinnissä.

3. Jos muutoksen merkitsemiselle asetettuja vaatimuksia ei täytetä, virasto ilmoittaa puutteesta EU-tavaramerkin haltijalle. Jos puutetta ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää pyynnön.

4. Edellä olevia 1–3 kohtaa sovelletaan myös rekisteriin merkityn edustajan nimen tai osoitteen muuttamiseen.

5. Edellä olevia 1–4 kohtaa sovelletaan EU-tavaramerkkejä koskeviin hakemuksiin. Muutos merkitään viraston ylläpitämiin EU-tavaramerkkiä koskevia hakemuksia koskeviin tietoihin.”

48) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos 1 kohdassa ja 8 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten nojalla säädettyjä vaatimuksia ei täytetä tai luettelon sisältämät tavarat ja palvelut, jotka muodostavat jaetun rekisteröinnin, ovat päällekkäisiä alkuperäiseen rekisteröintiin jäävien tavaroiden ja palveluiden kanssa, virasto pyytää EU-tavaramerkin haltijaa korjaamaan puutteet asettamassaan määräajassa. Jos puutteita ei korjata ennen määräajan päättymistä, virasto hylkää jakamista koskevan ilmoituksen.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:

a) yksityiskohdat, jotka sisällytetään 1 kohdan mukaisen hakemuksen jakamista koskevaan ilmoitukseen;

b) tiedot sitä, miten rekisteröinnin jakamista koskeva ilmoitus käsitellään varmistaen, että jaetusta rekisteröinnistä luodaan erilliset tiedot, mukaan lukien uusi rekisteröintinumero.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

49) Muutetaan 50 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Tavaramerkin haltija ilmoittaa luopumisesta kirjallisesti virastolle. Luopuminen on voimassa vasta sen jälkeen, kun se on merkitty rekisteriin. Sen EU-tavaramerkistä luopumisen ehtona, josta ilmoitetaan virastolle sen jälkeen, kun kyseisestä tavaramerkistä on esitetty 56 artiklan 1 kohdan mukainen menettämisaikavaatimus, on menettämisaikavaatimuksen lopullinen hylkääminen tai peruuttaminen.

3. Luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan rekisteriin merkityn EU-tavaramerkkiä koskevan oikeuden haltijan suostumuksella. Jos käyttö lupa on rekisteröity, luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan, jos EU-tavaramerkin haltija todistaa ilmoittaneensa luopumisaikomuksestaan käyttölupan haltijalle. Luopumista koskeva merkintä tehdään kolmen kuukauden määräajan päätyttyä siitä päivästä, jona tavaramerkin haltija todistaa virastolle ilmoittaneensa käyttölupan haltijalle luopumisaikomuksestaan, tai ennen kyseisen määräajan päättymistä heti, kun hän on osoittanut virastolle, että käyttölupan haltija on antanut suostumuksensa.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Jos vaatimukset luopumisesta eivät täyty, virasto ilmoittaa puutteista ilmoituksen tekijälle. Jos puutteita ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto ei merkitse luopumista rekisteriin.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdan mukaisen luopumista koskevan ilmoituksen yksityiskohtainen sisältö ja tämän artiklan 3 kohdan mukaisen kolmannen osapuolen suostumuksen vahvistamiseksi vaadittavat asiakirjat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

50) Muutetaan 53 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Lisätään alakohta seuraavasti:

”d) jos on olemassa 8 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettu aikaisempi alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ja jos kyseisessä kohdassa esitetyt edellytykset täytetään.”

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Kaikkien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen edellytysten on täytyttävä EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen jättöpäivänä tai sitä koskevana etuoikeuspäivänä.”

51) Korvataan 54 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jos EU-tavaramerkin haltija on unionissa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän EU-tavaramerkin käytön tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi tavaroille tai palveluille, joissa myöhempää EU-tavaramerkkiä on käytetty, jollei myöhemmän EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.

2. Jos 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aikaisemman kansallisen tavaramerkin tai 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun muun aikaisemman merkin haltija on jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän EU-tavaramerkin käytön jäsenvaltiossa, jossa tämä aikaisempi tavaramerkki tai muu aikaisempi merkki on suojattu, tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin tai muun aikaisemman merkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi tavaroille tai palveluille, joissa myöhempiä tavaramerkkiä on käytetty, jollei myöhemmän EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.”

52) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan c alakohdassa ilmaisu ”kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan” ilmaisulla ”unionin lainsäädännön tai kyseisen jäsenvaltion oikeuden mukaan”;

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Menettämis- tai mitättömyysvaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi, jos samaa asiaa ja syytä koskevasta ja samojen osapuolien välisestä vaatimuksesta on jo joko viraston tai 95 artiklassa tarkoitetun EU-tavaramerkkejä käsittelevän tuomioistuimen antama ratkaisu ja viraston tai kyseisen tuomioistuimen kyseisestä vaatimuksesta tekemä päätös on tullut lainvoimaiseksi.”

53) Korvataan 57 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Mitättömyysmenettelyssä osapuolena olevan, aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan on EU-tavaramerkin haltijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että mitättömyysvaatimuksen tekopäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana, aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on tosiasiallisesti käytetty unionissa niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan vaatimus perustuu, tai että käyttämättä jättämiselle on pätevät perusteet, jos tähän päivään mennessä aikaisempi EU-tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Lisäksi, jos aikaisempi EU-tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen esittämispäivänä tai EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen etuoikeuspäivänä, aikaisemman EU-tavaramerkin haltijan on toimitettava todisteet siitä, että 42 artiklan 2 kohdassa esitetyt edellytykset oli mainittuna päivänä täytetty. Jos näitä todisteita ei esitetä, mitättömyysvaatimus hylätään. Jos aikaisempaa EU-tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.”

54) Lisätään artikla seuraavasti:

”57 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 56 ja 57 artiklassa tarkoitettujen EU-tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä koskevien menettelyjen sekä 18 artiklassa tarkoitetun asiamiehen nimiin rekisteröidyn EU-tavaramerkin siirtämisen yksityiskohdat.”

55) Korvataan 58 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäljempänä 130 artiklan a–d alakohdassa ja tilanteen mukaan kyseisen artiklan f alakohdassa lueteltujen viraston päätöksentekovelinten päätöksiin voidaan hakea muutosta. Kyseiset päätökset tulevat voimaan vasta 60 artiklassa tarkoitetun valitusajan päätyttyä. Muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus.”

56) Korvataan 60 artikla seuraavasti:

”60 artikla

Määräaika ja muoto

1. Muutosta on haettava kirjallisesti virastolta kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi. Valitus katsotaan tehdyksi vasta, kun valitusmaksu on suoritettu. Valitus on tehtävä sillä kielellä, jota on käytetty valituksen kohteena olevan päätöksen käsittelykielenä. Valituksen perusteet sisältävä kirjelmä on jätettävä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi.

2. Inter partes -menettelyissä vastaaja voi vastauksessaan esittää vaatimuksia, joiden tarkoituksena on kiistetyä päätöksen mitätöiminen tai uudelleenmuotoilu valituksessa mainitsemattomilta osin. Tällaiset vaatimukset tulevat aiheuttomiksi, jos valittaja peruuttaa valituksensa.”

57) Poistetaan 62 artikla.

58) Korvataan 64 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Valituslautakunnan päätökset tulevat voimaan vasta 65 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä tai, jos asia on tämän ajan kuluessa saatettu unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, tämän toimen tai unionin tuomioistuimelle unionin yleisen tuomioistuimen päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä alkaen.”

59) Muutetaan 65 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Valituslautakuntien tekemät valituksia koskevat päätökset voidaan saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta kumota kanteen kohteena oleva päätös tai muuttaa sitä.”

c) Korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Kanne on nostettava unionin yleisessä tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona valituslautakunnan päätös on annettu tiedoksi.

6. Virasto toteuttaa tarvittavat toimenpiteet unionin yleisen tuomioistuimen tuomion tai, jos siihen on haettu muutosta, unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi.”

60) Lisätään artikla seuraavasti:

”65 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) 60 artiklassa tarkoitetun valituksen muodollinen sisältö ja menettely, jota noudatetaan valituksen tekemisessä ja käsittelemisessä;
- b) 64 artiklassa tarkoitettujen valituslautakunnan päätösten muodollinen sisältö ja muoto;
- c) 60 artiklassa tarkoitetun valitusmaksun korvaaminen.”

61) Korvataan VIII osaston otsikko seuraavasti:

”EUROOPAN UNIONIN YHTEISÖMERKKEJÄ JA TARKASTUSMERKKEJÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET”

62) Lisätään ennen 66 artiklaa seuraava jakson otsikko:

"1 JAKSO

EU-yhteisömerkit"

63) Korvataan 66 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. I–VII ja IX–XIV osastoa sovelletaan EU-yhteisömerkkeihin, jollei tässä jaksossa toisin säädetä."

64) Muutetaan 67 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. EU-yhteisömerkin hakijan on esitettävä käyttömääräykset kahden kuukauden kuluessa hakemispäivästä."

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräysten yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

65) Korvataan 69 artikla seuraavasti:

"69 artikla

Kolmansien osapuolien huomautukset

Kun virastolle esitetään EU-yhteisömerkkiä koskevia kirjallisia huomautuksia 40 artiklan mukaisesti, kyseiset huomautukset voivat perustua myös erityisperusteisiin, joiden perusteella EU-yhteisömerkkiä koskeva hakemus olisi hylättävä 68 artiklan nojalla."

66) Korvataan 71 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Muutetuista käyttömääräyksistä voidaan myös esittää 69 artiklan mukaisia kirjallisia huomautuksia."

67) Lisätään VIII osastoon jakso seuraavasti:

"2 JAKSO

EU-tarkastusmerkit

74 a artikla

EU-tarkastusmerkit

1. EU-tarkastusmerkki on EU-tavaramerkki, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijan varmentamat tavarat tai palvelut materiaalin, tavaroiden valmistustavan tai palvelujen tarjontatavan, laadun, tarkkuuden tai muiden ominaisuuksien osalta, maantieteellistä alkuperää lukuun ottamatta, tavaroista ja palveluista, joita ei ole varmennettu tällä tavalla.

2. Kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, mukaan lukien julkisoikeudelliset laitokset, viranomaiset ja elimet, voivat jättää EU-tarkastusmerkkiä koskevan hakemuksen, edellyttäen, että tällainen luonnollinen tai oikeushenkilö ei harjoita liiketoimintaa, johon liittyy varmennettujen tavaroiden tai palvelujen tarjoaminen.

3. I–VII ja IX–XIV osastoa sovelletaan EU-tarkastusmerkkeihin, jollei tässä jaksossa toisin säädetä.

*74 b artikla***EU-tarkastusmerkin käyttöä koskevat määräykset**

1. EU-tarkastusmerkin hakijan on toimitettava tarkastusmerkin käyttöä koskevat määräykset kahden kuukauden kuluessa hakemispäivästä.
2. Käyttömääräyksissä ilmaistaan henkilöt, joilla on lupa käyttää merkkiä, ominaisuudet, jotka merkillä on tarkoitus varmentaa, se, kuinka varmennuselimen on tarkoitus testata kyseisiä ominaisuuksia ja valvoa merkin käyttöä. Kyseisissä määräyksissä ilmaistaan myös merkin käyttöä koskevat edellytykset, mukaan lukien seuraamukset.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään yksityiskohdat, jotka sisällytetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin määräyksiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*74 c artikla***Hakemuksen hylkääminen**

1. Edellä 36 ja 37 artiklassa säädettyjen EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen hylkäämisperusteiden lisäksi EU-tarkastusmerkkiä koskeva hakemus hylätään, jos 74 a ja 74 b artiklan säännöksiä ei noudateta tai jos käyttömääräykset ovat yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaiset.
2. EU-tarkastusmerkkiä koskeva hakemus hylätään myös, jos on olemassa vaara yleisön johtamisesta harhaan merkin luonteen tai merkityksen osalta, erityisesti jos merkki on omiaan vaikuttamaan muulta kuin tarkastusmerkiltä.
3. Hakemusta ei hylätä, jos hakija käyttömääräyksiä muuttamalla täyttää 1 ja 2 kohdan vaatimukset.

*74 d artikla***Kolmansien osapuolten huomautukset**

Jos virastolle esitetään EU-tarkastusmerkkiä koskevia kirjallisia huomautuksia 40 artiklan mukaisesti, kyseiset huomautukset voivat perustua myös erityisperusteisiin, joiden perusteella EU-tarkastusmerkkiä koskeva hakemus olisi hylättävä 74 c artiklan nojalla.

*74 e artikla***EU-tarkastusmerkin käyttö**

Edellä 74 b artiklassa tarkoitettujen, EU-tarkastusmerkin käyttöä koskevien määräysten mukaisesti EU-tarkastusmerkkiä käyttämään oikeutetun henkilön merkin käyttö täyttää tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset, jos muut tässä asetuksessa EU-tavaramerkin käytölle säädetyt edellytykset täyttyvät.

*74 f artikla***Merkin käyttömääräysten muuttaminen**

1. EU-tarkastusmerkin haltijan on ilmoitettava virastolle muutetuista käyttömääräyksistä.
2. Muutoksia ei mainita rekisterissä, jos muutetut käyttömääräykset eivät täytä 74 b artiklan vaatimuksia tai sisältävät jonkin 74 c artiklassa tarkoitetuista hylkäämisperusteista.

3. Muutetuista käyttömääräyksistä voidaan myös esittää 74 d artiklan mukaisia kirjallisia huomautuksia.
4. Tätä asetusta sovellettaessa käyttömääräysten muutos tulee voimaan vasta alkaen päivästä, jona muutosta koskevasta maininnasta tehdään merkintä rekisteriin.

74 g artikla

Luovuttaminen

Sen estämättä, mitä 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, EU-tarkastusmerkki voidaan luovuttaa vain 74 a artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävälle henkilölle.

74 h artikla

Henkilöt, joilla on oikeus loukkauskanteen ajamiseen

1. Vain EU-tarkastusmerkin haltijalla tai tämän nimenomaisesti tätä tarkoitusta varten valtuuttamalla henkilöllä on oikeus loukkauskanteen ajamiseen.
2. EU-tarkastusmerkin haltija voi niiden henkilöiden nimissä, joilla on merkin käyttöoikeus, vaatia korvausta näiden kärsimästä, merkin luvattomasta käytöstä johtuvasta vahingosta.

74 i artikla

Menettämisperusteet

Edellä 51 artiklassa säädettyjen menettämisperusteiden lisäksi EU-tarkastusmerkin haltijan oikeudet kumotaan virastolle tehdystä vaatimuksesta tai loukkauskanteeseen kohdistuvan vastakanteen perusteella, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) haltija ei täytä enää 74 a artiklan 2 kohdan vaatimuksia;
- b) haltija ei toteuta kohtuullisia toimenpiteitä estääkseen käyttömääräyksissä määrättyjen edellytysten vastaisen merkin käytön, kun käyttömääräysten muutos on tarvittaessa mainittu rekisterissä;
- c) tapa, jolla haltija on käyttänyt merkkiä, on johtanut siihen, että merkki on omiaan johtamaan yleisöä harhaan 74 c artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- d) käyttömääräysten muutos on vastoin 74 f artiklan 2 kohtaa mainittu rekisterissä, paitsi jos merkin haltija tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin täyttää kyseisen artiklan mukaiset vaatimukset.

74 j artikla

Mitättömyysperusteet

Edellä 52 ja 53 artiklassa säädettyjen mitättömyysperusteiden lisäksi EU-tarkastusmerkki, joka on rekisteröity 74 c artiklan säännösten vastaisesti, on julistettava mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, paitsi jos merkin haltija tekemällä muutoksen käyttömääräyksiin täyttää 74 c artiklan mukaiset vaatimukset.

74 k artikla

Muuntaminen

EU-tarkastusmerkkiä koskevan hakemuksen tai rekisteröidyn EU-tarkastusmerkin muuntamista ei saa tehdä, jos asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä takuu- tai tarkastusmerkkien rekisteröinnistä direktiivin (EU) 2015/2436 28 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 112 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

68) Korvataan 75 artikla seuraavasti:

”75 artikla

Viraston päätökset ja tiedonannot

1. Virasto perustelee päätöksensä. Ne voivat perustua vain sellaisiin syihin tai todisteisiin, joihin asianomaiset osapuolet ovat voineet ottaa kantaa. Jos virastossa pidetään suullinen käsittely, päätös voidaan antaa suullisesti. Myöhemmin päätös annetaan kirjallisena osapuolille.

2. Kaikissa viraston päätöksissä, tiedonannoissa ja ilmoituksissa on mainittava vastaava viraston osasto tai yksikkö sekä asiasta vastaavien virkailijoiden nimet. Päätökset, tiedonannot ja ilmoitukset varustetaan joko virkailijan tai virkailijoiden allekirjoituksella tai allekirjoituksen sijasta painetulla tai leimatulla viraston sinetillä. Pääjohtajan päätöksellä voidaan viraston osasto tai yksikkö sekä vastuullisten virkailijoiden nimet ilmoittaa muulla tavoin tai käyttää muuta tunnistetta kuin sinettiä, kun viraston päätöksiä, tiedonantoja tai ilmoituksia lähetetään telekielilaitteen tai muun teknisen viestintävälineen välityksellä.

3. Viraston päätöksiin, joihin voidaan hakea muutosta, on liitettävä kirjallinen ilmoitus, että valitus tehdään virastolle kirjallisena kahden kuukauden kuluessa kyseisen päätöksen tiedoksiantamisesta. Tiedonannossa on myös kerrottava osapuolille 58, 59 ja 60 artiklassa vahvistetuista säännöksistä. Osapuolet eivät saa vedota siihen, että viraston puolesta ei ole ilmoitettu valitusmenettelyn mahdollisuudesta.”

69) Lisätään 76 artiklan 1 kohtaan virke seuraavasti:

”Edellä olevan 52 artiklan mukaisessa mitättömyysmenettelyssä viraston on rajattava tutkimuksensa osapuolten esittämiin perusteisiin ja väitteisiin.”

70) Lisätään 77 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään suullista menettelyä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt, mukaan lukien 119 artiklan mukaista kielten käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

71) Muutetaan 78 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 3 kohtaan virke seuraavasti:

”Sellaisessa kutsussa asetettu määräaika on vähintään yksi kuukausi, jollei sovita lyhyemmästä määräajasta.”

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Pääjohtaja määrittää maksettavien kulujen määrät, mukaan lukien ennakot, tässä artiklassa tarkoitettua asian selvittämistä aiheutuvien kulujen osalta.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään asian selvittämistä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.”

72) Korvataan 79 artikla seuraavasti:

”79 artikla

Tiedoksianto

1. Virasto ilmoittaa viran puolesta asianosaisille päätöksistä ja kutsuista saapua kuultavaksi sekä ilmoituksista ja muista tiedonannoista, jotka ovat alkuna määräajoille tai joista on ilmoitettava asianosaisille muiden tämän asetuksen säännösten nojalla tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säädösten nojalla tai joista pääjohtaja on määrännyt ilmoitettavan.
2. Pääjohtaja voi määrittää, mitkä muut asiakirjat kuin päätökset, joihin sovelletaan määräaikoja muutoksenhauille ja kutsuille saapua kuultavaksi, on annettava tiedoksi kirjatulla kirjeellä, johon on liitetty saantitodistus.
3. Tiedoksianto voidaan suorittaa eri tavoin, myös sähköisesti. Pääjohtaja määrittää sähköisen tiedoksiannon yksityiskohdat.
4. Jos tiedoksianto on suoritettava julkisena kuulutuksena, pääjohtajan on määritettävä, kuinka julkinen kuulutus on annettava, ja vahvistettava päivä, jona kuukauden määräaika, jonka päättyessä asiakirja on katsottava tiedoksiannetuksi, alkaa.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tiedoksiantoja koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.”

73) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”79 a artikla

Oikeuksien menettämisestä ilmoittaminen

Jos virasto toteaa, että tämä asetus tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyt säädökset aiheuttavat oikeuksien menetyksiä ilman, että asiasta olisi tehty päätös, se ilmoittaa tästä asianomaiselle henkilölle 79 artiklan mukaisesti. Kyseinen henkilö voi pyytää päätöksen tekemistä asiasta kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta, jos hän katsoo, että viraston toteamus on väärä. Virasto tekee tällaisen päätöksen ainoastaan, jos se on eri mieltä päätöstä pyytävän henkilön kanssa. Muussa tapauksessa se muuttaa toteamustaan ja ilmoittaa siitä päätöstä pyytävälle henkilölle.

79 b artikla

Tiedonannot virastolle

1. Tiedonannot virastolle voidaan toimittaa käyttäen sähköisiä viestintävälineitä. Pääjohtaja määrittää, missä laajuudessa ja minkä teknisten edellytysten mukaisesti tiedonannot voidaan toimittaa sähköisesti.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään niitä viestintävälineitä koskevat säännöt, mukaan lukien sähköiset viestintävälineet, joita viraston menettelyssä osapuolina olevien on käytettävä, sekä virastosta saatavat lomakkeet.

79 c artikla

Määräajat

1. Määräajat vahvistetaan täysinä vuosina, kuukausina, viikkoina tai päivinä. Määräaikojen laskeminen aloitetaan tapahtumaa seuraavana päivänä. Määräaikojen pituus on vähintään yksi kuukausi ja enintään kuusi kuukautta.
2. Pääjohtaja määrittää ennen kunkin kalenterivuoden alkua päivät, joina virasto ei ole avoinna asiakirjojen vastaanottamista varten, tai päivät, joina tavanomainen postinjakelu ei toimi tiloissa, joissa virasto sijaitsee.

3. Pääjohtaja määrittää keskeytyksen keston, kun on kyse postinjakelun yleisestä keskeytyksestä jäsenvaltiossa, jossa virasto sijaitsee, tai kun viraston yhteys hyväksyttyihin sähköisiin viestintävälineisiin on tosiasiallisesti katkennut.

4. Jos poikkeukselliset tapahtumat, kuten luonnonmullistukset tai lakot, keskeyttävät menettelyn osapuolten asianmukaisen viestinnän virastolle tai viraston viestinnän menettelyn osapuolille taikka häiritsevät sitä, pääjohtaja voi määrätä, että kaikkia määräaikoja, jotka muutoin päättyisivät tällaisten poikkeuksellisten olosuhteiden alkamispäivänä, jonka pääjohtaja vahvistaa, tai sen jälkeen, jatketaan hänen vahvistamaansa päättymispäivään saakka niiden menettelyn osapuolten osalta, joilla on asuinpaikka tai rekisteröity toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai joiden nimeämän edustajan ammatillinen kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa. Määritessään kyseistä päivää pääjohtajan on arvioitava, milloin poikkeukselliset tapahtumat päättyvät. Jos tapahtuma vaikuttaa viraston kotipaikkaan, pääjohtajan määräyksessä on täsmennettävä, että määräystä sovelletaan menettelyn kaikkiin osapuoliin.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään määräaikaisten laskemista ja kestoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot.

79 d artikla

Virheiden ja ilmeisten laiminlyöntien korjaaminen

1. Virasto korjaa omasta aloitteestaan tai osapuolen pyynnöstä kaikki kieli- tai kirjoitusvirheet sekä ilmeiset laiminlyönnit viraston päätöksissä tai sen syyksi katsottavat tekniset virheet tavaramerkin rekisteröinnissä tai rekisteröinnin julkaisemisessa.

2. Jos haltija pyytää tavaramerkin rekisteröinnissä tai rekisteröinnin julkaisemisessa tapahtuneiden virheiden korjaamista, sovelletaan soveltuvin osin 48 a artiklaa.

3. Virasto julkaisee tavaramerkin rekisteröinnissä ja rekisteröinnin julkaisemisessa tapahtuneiden virheiden korjaukset.”

74) Korvataan 80 artikla seuraavasti:

”80 artikla

Päätösten kumoaminen

1. Jos virasto on tehnyt sellaisen rekisterimerkinnän tai päätöksen, joka sisältää ilmeisen viraston syyksi katsottavan virheen, virasto poistaa kyseisen merkinnän tai kumoaa päätöksen. Jos menettelyssä on yksi ainoa osapuoli ja merkintä tai toimi vaikuttaa tämän oikeuksiin, poistaminen tai kumoaminen suoritetaan siinäkin tapauksessa, että virhe ei ollut asianomaiselle osapuolelle ilmeinen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun poistamisen tai kumoamisen suorittaa omasta aloitteestaan tai jonkin menettelyssä osapuolena olevan pyynnöstä viranomainen, joka merkinnän tai päätöksen on tehnyt. Rekisteriin tehdyn merkinnän poistaminen tai päätöksen kumoaminen suoritetaan vuoden kuluessa päivästä, jona rekisterimerkintä tai päätös on tehty, sen jälkeen kun menettelyn osapuolia sekä rekisteriin merkittyjä, kyseisten EU-tavaramerkkioikeuksien mahdollisia haltijoita on kuultu. Virasto pitää kirjaa tällaisista poistamisista tai kumoamisista.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään päätöksen kumoamista tai rekisteriin tehdyn merkinnän poistamista koskeva menettely.

4. Tämä artikla ei rajoita osapuolten oikeuksia hakea muutosta 58 ja 65 artiklan nojalla eikä mahdollisuutta korjata 79 d artiklan mukaisesti virheet ja ilmeiset laiminlyönnit. Jos virheen sisältävään viraston päätökseen on haettu muutosta, muutoksenhakumenettelyn on katsottava jääneen vaille kohdetta viraston kumottua päätöksensä tämän artiklan 1 kohdan nojalla. Jälkimmäisessä tapauksessa muutoksenhakua pyytäneelle korvataan valitusmaksu.”

75) Muutetaan 82 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tätä artiklaa ei sovelleta 27 artiklassa, 29 artiklan 1 kohdassa, 33 artiklan 1 kohdassa, 36 artiklan 2 kohdassa, 41 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 47 artiklan 3 kohdassa, 60 artiklassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 81 artiklan 2 kohdassa tai 112 artiklassa asetettuihin määräaikoihin eikä tämän artiklan 1 kohdassa asetettuihin määräaikoihin tai määräaikaan, johon mennessä 34 artiklan mukainen aiemmuusvaatimus on esitettävä hakemuksen jättämisen jälkeen.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos virasto hyväksyy pyynnön, määräajan noudattamatta jättämisen seurausten katsotaan jääneen toteutumatta. Jos kyseisen määräajan umpeutumisen ja menettelyn jatkamista koskevan pyynnön välisenä aikana on tehty päätös, osasto, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä toimesta, tarkastelee päätöstä uudelleen ja, jos suorittamatta jätetyn toimen saattaminen loppuun on riittävä toimenpide, tekee erilaisen päätöksen. Jos virasto uudelleentarkastelun jälkeen katsoo, että alkuperäistä päätöstä ei ole tarpeen muuttaa, se vahvistaa tämän päätöksen kirjallisesti.”

76) Lisätään artikla seuraavasti:

”82 a artikla

Menettelyn keskeyttäminen

1. Menettely virastossa keskeytetään seuraavissa tapauksissa:

- a) EU-tavaramerkin hakija tai haltija tai kansallisen oikeuden mukaan tätä edustamaan oikeutettu henkilö kuolee tai tulee oikeuskelvottomaksi. Jos tällainen kuolema tai oikeuskelvottomuus ei vaikuta 93 artiklan mukaisesti nimetyn edustajan valtuuksiin, menettely keskeytetään ainoastaan sellaisen edustajan pyynnöstä;
- b) EU-tavaramerkin hakija tai haltija on hänen omaisuuttaan vastaan kohdistetusta menettelystä johtuvista oikeudellisista syistä estynyt jatkamasta menettelyä virastossa;
- c) EU-tavaramerkin hakijan tai haltijan edustaja kuolee, tulee oikeuskelvottomaksi tai on hänen omaisuuttaan vastaan kohdistetusta menettelystä johtuvista oikeudellisista syistä estynyt jatkamasta menettelyä virastossa.

2. Menettelyä virastossa jatketaan, heti kun sen henkilön henkilöllisyys on varmistettu, jolla on valtuudet jatkaa menettelyä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään käsittelyn jatkamista virastossa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.”

77) Korvataan 83 artikla seuraavasti:

”83 artikla

Viittaus yleisiin periaatteisiin

Jos tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä ei säädetä menettelystä, virasto ottaa huomioon jäsenvaltioissa asiassa yleisesti hyväksytyt periaatteet.”

78) Muutetaan 85 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Väite-, menettämis-, mitättömyys- tai muutoksenhakumenettelyn hävinnyt osapuoli vastaa toisen osapuolen kuluista. Hävinnyt osapuoli vastaa myös kaikista toiselle osapuolelle aiheutuneista välttämättömistä menettelyyn liittyvistä kuluista, mukaan lukien matka- ja oleskelukulut sekä 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustajan palkkio, tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti hyväksyttävässä täytäntöönpanoasetuksessa kullekin maksuluokalle vahvistettujen määrien rajoissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 119 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista. Hävinneen osapuolen vastattavaksi tulevat kulut rajoitetaan toiselle osapuolelle aiheutuneisiin maksuihin väitteestä, hakemuksesta EU-tavaramerkin menettämistä tai mitättömäksi julistamiseksi ja valituksesta.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään voittaneelle osapuolelle tosiasiallisesti aiheutuneiden, menettelyille välttämättömien kulujen enimmäismäärät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Vahvistaessaan nämä määrät matka- ja oleskelukulujen osalta komissio ottaa huomioon osapuolen, edustajan, todistajan tai asiantuntijan asuinpaikan tai ammatillisen kotipaikan sekä suullisen menettelyn pitopaikan välisen etäisyyden, menettelyn vaiheen, jona kulut ovat aiheutuneet, sekä siltä osin kuin on kyse 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustuksen kuluista, tarpeen varmistaa, että toinen osapuoli ei voi taktisista syistä käyttää väärin velvoitetta vastata kuluista. Oleskelukulut lasketaan neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (*) vahvistettujen unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti.

Hävinnyt osapuoli vastaa ainoastaan yhden vastapuolen ja tarvittaessa ainoastaan yhden edustajan kuluista.

(*) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1."

c) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Väiteosasto tai mitättömyysoasto taikka valituslautakunta vahvistaa tämän artiklan 1–5 kohdan nojalla korvattavien kulujen määrän, jos maksettavat kulut käsittävät ainoastaan virastolle suoritettut maksut ja edustuksesta koituneet kulut. Muissa tapauksissa valituslautakunnan kanslia tai väiteosaston tai mitättömyysoaston henkilöstöön kuuluva henkilö vahvistaa pyynnöstä korvattavien kulujen määrän. Pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona pyynnön aiheena olevan kulujen vahvistamispäätöksen katsotaan olevan lopullinen, ja siihen on liitettävä lasku sekä todisteet. Jäljempänä olevan 93 artiklan 1 kohdan mukaisen edustuksen kulujen osalta riittää edustajan vakuutus kulujen aiheutumisesta. Muiden kulujen osalta riittää niiden uskottavuuden todentaminen. Jos kulujen määrä vahvistetaan tämän kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti, edustuksesta aiheutuvat kulut määrätään korvattaviksi tasolla, joka vahvistetaan säädöksessä, joka hyväksytään tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti ja riippumatta siitä, ovatko ne tosiasiallisesti aiheutuneet."

d) Lisätään kohta seuraavasti:

"7. Kulujen vahvistamista koskevaa päätöstä, jossa vahvistetaan sen perusteena olevat syyt, voidaan tarkistaa väiteosaston tai mitättömyysoaston taikka valituslautakunnan päätöksellä pyynnöstä, joka esitetään yhden kuukauden kuluessa kulujen määräämistä korvattaviksi koskevan ilmoituksen päivämäärästä. Pyyntö katsotaan esitettyksi vasta, kun kulujen määrän tarkistamisesta säädetty maksu on suoritettu. Tapauksen mukaan väiteosasto, mitättömyysoasto tai valituslautakunta tekee päätöksen kulujen vahvistamista koskevan päätöksen tarkistamista koskevasta pyynnöstä ilman suullista käsittelyä."

79) Korvataan 86 artiklan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:

"Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi viranomainen, joka on vastuussa 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen oikeaperäisyyden tutkimisesta, ja ilmoitettava kyseisen viranomaisen yhteystiedot virastolle, unionin tuomioistuimelle ja komissiolle. Päätöstä koskeva täytäntöönpanomääräys on liitettävä kyseisen viranomaisen päätökseen tutkimatta muuta kuin päätöksen oikeaperäisyyden."

80) Korvataan 87 artikla seuraavasti:

"87 artikla

EU-tavaramerkkirekisteri

1. Virasto pitää EU-tavaramerkkirekisteriä ja pitää sen ajan tasalla.
2. Rekisteriin merkitään EU-tavaramerkkiä koskeviin hakemuksiin ja rekisteröinteihin liittyvät seuraavat tiedot:
 - a) hakemuksen jättöpäivä;
 - b) hakemuksen arkistonumero;

- c) hakemuksen julkaisupäivä;
 - d) hakijan nimi ja osoite;
 - e) edustajan nimi ja liikeosoite, jos tämä on muu kuin 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu edustaja;
 - f) merkin kuvaus, jossa ilmaistaan sen laji, ja tarvittaessa merkin sanallinen kuvaus;
 - g) tavaroiden ja palvelujen nimet;
 - h) tiedot 30 artiklan mukaisesti tehdyistä etuoikeutta koskevista vaatimuksista;
 - i) tiedot 33 artiklan mukaisesti tehdyistä näytteillepanoa koskevaa etuoikeutta koskevista vaatimuksista;
 - j) tiedot 34 artiklassa tarkoitetuista, rekisteröityyn aikaisempaan tavaramerkkiin perustuvista aiemmuutta koskevista vaatimuksista;
 - k) lausuma siitä, että merkki on käytössä tullut erottamiskykyiseksi 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - l) maininta siitä, että merkki on yhteisömerkki;
 - m) maininta siitä, että merkki on tarkastusmerkki;
 - n) hakemuksen kieli ja toinen kieli, jonka hakija on ilmoittanut hakemuksessaan 119 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - o) merkin rekisteröintipäivä ja rekisteröintinumero;
 - p) lausuma siitä, että hakemus on seurausta tämän asetuksen 161 artiklan mukaisesta unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin muuttamisesta, sekä Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärä tai Madridin pöytäkirjan 3 b artiklan 2 kohdan nojalla kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehdyn unioniin kohdistuneen alueellisen laajentamisen kirjaamispäivä sekä tarvittaessa kansainvälisen rekisteröinnin etuoikeuspäivä.
3. Rekisteriin merkitään myös seuraavat tiedot sekä jokaisen tiedon kirjaamispäivä:
- a) muutokset, jotka koskevat EU-tavaramerkin haltijan nimeä, osoitetta tai kansalaisuutta taikka sen valtion vaihtuminen, jossa haltijalla on kotipaikka tai liike;
 - b) muutokset, jotka koskevat edustajan nimeä ja liikeosoitetta, tämän ollessa muu kuin 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu edustaja;
 - c) jos nimitetään uusi edustaja, tämän uuden edustajan nimi ja liikeosoite;
 - d) tavaramerkin muutokset 43 ja 48 artiklan mukaisesti ja virheiden korjaukset;
 - e) maininta yhteisömerkin käyttömääräysten muutoksista 71 artiklan mukaisesti;
 - f) tiedot 34 artiklassa tarkoitetuista, rekisteröityyn aikaisempaan tavaramerkkiin perustuvista aiemmuutta koskevista vaatimuksista 35 artiklan mukaisesti;
 - g) täydelliset tai osittaiset luovutukset 17 artiklan mukaisesti;
 - h) esineoikeuden syntyminen tai luovuttaminen 19 artiklan mukaisesti sekä esineoikeuden laji;
 - i) pakkoäytäntöönpanot 20 artiklan mukaisesti ja maksukyvyttömyysmenettelyt 21 artiklan mukaisesti;
 - j) käyttöluvan antaminen tai luovutus 22 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa käyttöluvan laatu;
 - k) rekisteröinnin uudistaminen 47 artiklan mukaisesti, päivämäärä, jona uudistaminen tulee voimaan, ja mahdolliset rajoitukset 47 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

- l) merkintä rekisteröinnin voimassaolon päättymisen määrittämisestä 47 artiklan mukaisesti;
 - m) tavaramerkin haltijan ilmoitukset hakemuksen peruuttamisesta 43 artiklan mukaisesti tai merkistä luopumisesta 50 artiklan mukaisesti;
 - n) 41 artiklan mukaisen väitteen, 56 artiklan mukaisen vaatimuksen tai 100 artiklan 4 kohdan mukaisen menettämistä tai mitättömyyttä koskevan vastakanteen tai 60 artiklan mukaisen valituksen esittämispäivä ja sitä koskevat tiedot;
 - o) väitettä, vaatimusta tai vastakannetta 57 artiklan 6 kohdan tai 100 artiklan 6 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti tai valitusta 64 artiklan mukaisesti koskevan päätöksen päivämäärä ja sisältö;
 - p) merkinnät muuntamista koskevan pyynnön vastaanottamisesta 113 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - q) tämän artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisen rekisteriin merkityn edustajan poistaminen;
 - r) kansallisen tavaramerkin aiemmuuden peruuttaminen;
 - s) tämän kohdan h, i ja j alakohdassa mainittujen tietojen muuttaminen tai poistaminen rekisteristä;
 - t) EU-tavaramerkin korvaaminen kansainvälisellä rekisteröinnillä 157 artiklan mukaisesti;
 - u) EU-tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen perustuvien kansainvälisten rekisteröintien päivämäärä ja numero, kun hakemus on rekisteröity EU-tavaramerkkinä 148 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - v) EU-tavaramerkkiin perustuvien kansainvälisten rekisteröintien päivämäärä ja numero 148 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - w) hakemuksen jakaminen 44 artiklan nojalla ja rekisteröinnin jakaminen 49 artiklan mukaisesti sekä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot jaetun rekisteröinnin osalta ja alkuperäiseen rekisteröintiin, sellaisena kuin se on muutettuna, sisältyvä luettelo tavaroista ja palveluista;
 - x) päätöksen kumoaminen tai rekisterimerkinnän poistaminen 80 artiklan mukaisesti, kun kumoaminen tai poistaminen koskee päätöstä tai merkintää, joka on julkaistu;
 - y) maininta tarkastusmerkin käyttömääräysten muutoksista 74 f artiklan mukaisesti.
4. Pääjohtaja voi päättää muiden kuin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa mainittujen tietojen merkitsemisestä rekisteriin, jollei 123 artiklan 4 kohdasta muuta johdu.
5. Rekisteri voi olla sähköisessä muodossa. Virasto kerää, järjestää, julkistaa ja tallentaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, 9 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten. Virasto pitää rekisterin helposti julkisesti tarkastettavissa.
6. EU-tavaramerkin haltijalle ilmoitetaan kaikista rekisteriin merkityistä muutoksista.
7. Virasto toimittaa todistettuja tai todistamattomia rekisteriotteita pyynnöstä ja maksua vastaan.
8. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa merkinnöissä olevia tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, käsitellään seuraavissa tarkoituksissa:
- a) hakemusten ja/tai rekisteröintien hallinnointi tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä kuvatulla tavalla;
 - b) julkisen rekisterin pito viranomaisten ja talouden toimijoiden tiedoksi ja näiden suorittamaa tarkastusta varten, jotta ne voivat käyttää niille tällä asetuksella annettuja oikeuksia ja saada tietoa kolmansien osapuolten aiemmista oikeuksista; ja

c) kertomusten ja tilastojen laatiminen, jotta virasto voi toimia optimaalisesti ja parantaa järjestelmän toimivuutta.

9. Kaikki 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa merkinnöissä olevat tiedot, henkilötiedot mukaan lukien, katsotaan julkisiksi, ja ne voivat olla kolmansien osapuolten saatavilla. Oikeusvarmuuden vuoksi rekisterin merkinnät säilytetään määräämättömän ajan.”

81) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”87 a artikla

Tietokanta

1. Sen lisäksi, että virastolla on velvollisuus pitää 87 artiklassa tarkoitettua tavaramerkkirekisteriä, se kerää ja tallentaa sähköiseen tietokantaan kaikki hakijoiden tai tämän asetuksen tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säädösten mukaisten menettelyjen muiden osapuolten toimittamat tiedot.

2. Sähköisessä tietokannassa voi olla muitakin henkilötietoja kuin 87 artiklan mukaisessa rekisterissä olevia henkilötietoja, siinä laajuudessa kuin kyseiset tiedot vaaditaan tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä sääöksissä. Näitä tietoja kerätään, tallennetaan ja käsitellään seuraavissa tarkoituksissa:

a) hakemusten ja/tai rekisteröintien hallinnointi tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä sääöksissä kuvatulla tavalla;

b) tarvittavien tietojen hankkiminen asianomaisen menettelyn toteuttamiseksi helpommin ja tehokkaammin;

c) viestintä hakijoiden ja menettelyn muiden osapuolten kanssa;

d) kertomusten ja tilastojen laatiminen, jotta virasto voi toimia optimaalisesti ja parantaa järjestelmän toimivuutta.

3. Pääjohtaja määrittää sähköiseen tietokantaan pääsyn edellytykset sekä tavan, jolla sen sisältö, lukuun ottamatta tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja mutta mukaan lukien 87 artiklassa luetellut tiedot, saatetaan saataville koneellisesti luettavassa muodossa, mukaan lukien tästä veloittavat maksut.

4. Pääsy 2 kohdassa tarkoitettuihin henkilötietoihin on rajoitettu eikä tällaisia tietoja saateta julkisesti saataville, jollei asianomainen osapuoli ole antanut nimenomaista suostumustaan.

5. Tiedot säilytetään määräämättömän ajan. Asianomainen osapuoli voi kuitenkin pyytää henkilötietojen poistamista tietokannasta 18 kuukauden kuluttua tavaramerkin voimassaolon lakkaamisesta tai asianomaisen inter partes -menettelyn päättymisestä. Kyseisellä osapuolella on oikeus aina saada virheelliset tiedot korjatuiksi.

87 b artikla

Päätösten saatavuus verkossa

1. Avoimuuden ja ennakoitavuuden vuoksi viraston päätökset ovat saatavilla verkossa suuren yleisön tiedoksi ja konsultointia varten. Päätöksen antamiseen johtaneessa menettelyssä mukana olleet osapuolet voivat pyytää päätökseen sisältyvien henkilötietojen poistamista.

2. Virasto voi yleisen tietoisuuden lisäämiseksi teollis- ja tekijänoikeuksista ja käytäntöjen lähentämiseksi tarjota verkon kautta pääsyn viraston tehtäviin liittyviin kansallisten ja Euroopan unionin tuomioistuinten tuomioihin. Virasto noudattaa henkilötietojen osalta alkuperäiseen julkaisemiseen liittyviä ehtoja.”

82) Muutetaan 88 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos asiakirjat asetetaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti julkisesti nähtäville, 137 artiklan mukaiseen esteellisyyteen tai jääväämiseen liittyvät asiakirjat, päätös- ja lausuntoehdotukset ja kaikki muut sisäiset asiakirjat, joita on käytetty päätösten ja lausuntojen valmistelussa, sekä ne asiakirjojen osat, jotka asianomainen osapuoli on erityisesti halunnut pitää luottamuksellisina ennen asiakirjojen asettamista julkisesti nähtäville koskevan pyynnön esittämistä, voidaan jättää asettamatta julkisesti nähtäville, paitsi jos asiakirjojen tällaisten osien nähtäville asettaminen on sitä pyytävän osapuolen laillisten oikeuksien kannalta perusteltua.”

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”5. EU-tavaramerkkiä koskevien hakemusten ja rekisteröityjen EU-tavaramerkkien asiakirjoista asetetaan nähtäville alkuperäiskappale tai sen jäljennökset tai teknisesti tallennetut tiedostot, jos asiakirjat on tallennettu tällä tavoin. Pääjohtaja määrittää tavan, jolla asiakirjat asetetaan julkisesti nähtäville.

6. Jos asiakirjojen nähtäville asettaminen tapahtuu 7 kohdan mukaisesti, pyyntöä asiakirjojen nähtäville asettamiseksi pidetään esitettynä vasta, kun vaadittava maksu on suoritettu. Maksua ei peritä teknisesti tallennettujen tiedostojen sähköisestä nähtäville asettamisesta.

7. Asiakirjat asetetaan nähtäville viraston tiloissa. Pyyntöstä asiakirjat voidaan asettaa nähtäville antamalla asiakirjoista jäljennöksiä. Tällaisten jäljennösten antamisesta peritään maksu. Virasto antaa pyynnöstä myös oikeaksi todistettuja tai muita kuin oikeaksi todistettuja jäljennöksiä EU-tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta maksua vastaan.

8. Viraston säilyttämät asiakirjat, jotka koskevat unionin nimeäviä kansainvälisiä rekisteröintejä, voidaan asettaa pyynnöstä julkisesti nähtäville 152 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua julkaisupäivästä tämän artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

9. Edellä 4 kohdassa säädettyin rajoituksin virasto voi pyynnöstä toimittaa maksua vastaan tietoja EU-tavaramerkkihakemukseen tai rekisteröityyn EU-tavaramerkkiin liittyvistä asiakirjoista. Virasto voi kuitenkin asettaa nähtäville koko asiakirjan, jos se katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi annettavien tietojen määrän takia.”

83) Lisätään artikla seuraavasti:

”88 a artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

1. Virasto säilyttää EU-tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen tai EU-tavaramerkin rekisteröintiin liittyviä menettelyjä koskevat asiakirjat. Pääjohtaja määrää, missä muodossa asiakirjat on säilytettävä.

2. Jos asiakirjat säilytetään sähköisessä muodossa, sähköiset asiakirjat tai niiden varmuuskopiot on säilytettävä toistaiseksi. Menettelyn osapuolten jättämät alkuperäiset asiakirjat, jotka ovat sähköisten asiakirjojen perusta, hävitetään tietyn ajan kuluessa niiden saapumisesta virastoon, mistä päättää pääjohtaja.

3. Jos ja siinä laajuudessa kuin asiakirjoja tai niiden osia säilytetään muussa kuin sähköisessä muodossa, asiakirjoihin sisältyvät osat ja todisteet on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan sen vuoden lopusta lukien, jona hakemus hylättiin tai peruutettiin tai se katsottiin peruutetuksi, EU-tavaramerkin rekisteröinnin voimassaolo päättyi kokonaisuudessaan 47 artiklan mukaisesti, täydellinen luopuminen EU-tavaramerkistä rekisteröitiin 50 artiklan mukaisesti tai EU-tavaramerkki poistettiin kokonaan rekisteristä 57 artiklan 6 kohdan tai 100 artiklan 6 kohdan mukaisesti.”

84) Korvataan 89 artikla seuraavasti:

”89 artikla

Säännölliset julkaisut

1. Virasto julkaisee säännöllisesti:

- a) Euroopan unionin tavaramerkkilehteä, joka sisältää hakemusten ja rekisteriin tehtyjen merkintöjen julkaisut sekä muut EU-tavaramerkkejä koskevia hakemuksia tai EU-tavaramerkkien rekisteröintejä koskevat tiedot, joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä;
- b) viraston virallista lehteä, joka sisältää pääjohtajan antamat yleiset tiedonannot ja tiedot sekä kaikki muut tätä asetusta ja sen soveltamista koskevat tiedot.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut julkaisut voivat olla sähköisessä muodossa.

2. Euroopan unionin tavaramerkkilehti on julkaistava pääjohtajan määräämällä tavalla ja määräämin väliajoin.

3. Viraston virallinen lehti julkaistaan viraston kielillä. Pääjohtaja voi kuitenkin määrätä, että tietyt tiedot on julkaistava viraston virallisessa lehdessä unionin virallisilla kielillä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:

- a) päivämäärä, jota pidetään Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä julkaisemisen päivämääränä;
- b) niiden tavaramerkin rekisteröintiä koskevien merkintöjen julkaisutapa, jotka eivät sisällä muutoksia hakemuksen julkaisuun verrattuna;
- c) muodot, joilla viraston virallisen lehdet painokset voidaan saattaa yleisön saataville.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

85) Muutetaan 90 artikla seuraavasti:

a) lisätään numero ”1” ennen ensimmäistä kohtaa.

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”2. Virasto ei peri maksuja tietojen toimittamisesta tai asiakirjojen asettamisesta julkisesti nähtäville.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset järjestelyt siitä, miten virasto ja jäsenvaltioiden viranomaiset vaihtavat tietoja keskenään ja asettavat asiakirjoja julkisesti nähtäville, ottaen huomioon rajoitukset, joita sovelletaan EU-tavaramerkkejä koskevien hakemusten tai rekisteröintien julkiseen nähtävilläoloon 88 artiklan mukaisesti, kun siihen annetaan mahdollisuus kolmansille osapuolille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

86) Korvataan 92 artiklan 2–4 kohta seuraavasti:

”2. Luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, joilla ei ole kotipaikkaa tai ammatillista kotipaikkaa tai todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä Euroopan talousalueella, on oltava edustaja virastossa 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikissa tässä asetuksessa tarkoitetuissa menettelyissä, lukuun ottamatta menettelyä, jota noudatetaan EU-tavaramerkkiä koskevaa hakemusta jätettäessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan toisen virkkeen soveltamista.

3. Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joilla on kotipaikka tai todellinen ja toiminnassa oleva teollinen tai kaupallinen liike Euroopan talousalueella, voivat toimia virastossa työntekijän välityksellä. Tässä kohdassa tarkoitettu oikeushenkilön työntekijä voi myös toimia muiden oikeushenkilöiden puolesta, joilla on taloudellisia yhteyksiä tähän henkilöön, vaikka näillä muilla oikeushenkilöillä ei olisi kotipaikkaa eikä todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä Euroopan talousalueella. Tässä kohdassa tarkoitettujen työntekijöiden, jotka edustavat henkilöitä, on viraston tai tapauksen mukaan menettelyn osapuolen pyynnöstä esitettävä allekirjoitettu valtakirja, joka liitetään asiakirjoihin

4. Kun useampi hakija tai useampi kolmas osapuoli toimii yhdessä, heille nimetään yhteinen edustaja.”

87) Muutetaan 93 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä voi virastossa edustaa ainoastaan:

a) jonkin Euroopan talousalueen jäsenvaltion alueella toimintaa harjoittamaan oikeutettu oikeusalalla toimiva henkilö, jonka ammatillinen kotipaikka on Euroopan talousalueella, siltä osin kuin tämä voi toimia kyseisessä valtiossa edustajana tavaramerkkiasioissa;

b) hyväksytty edustaja, joka on merkitty viraston tätä tarkoitusta varten pitämään luetteloon.

Virastossa toimivien edustajien on esitettävä viraston pyynnöstä tai tarvittaessa menettelyn toisen osapuolen pyynnöstä allekirjoitettu valtakirja, joka liitetään asiakirjoihin.

2. Hyväksytyjen edustajien luetteloon voidaan merkitä luonnollinen henkilö, jolla:

a) on jonkin Euroopan talousalueen jäsenvaltion kansalaisuus;

b) on ammatillinen kotipaikka tai työpaikka Euroopan talousalueella;

c) on oikeus edustaa luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä tavaramerkkiasioissa Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastossa tai Euroopan talousalueen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastossa. Jos kyseisessä valtiossa edustus oikeuden vaatimuksena ei ole erityistä ammatillista pätevyyttä, luetteloon merkitsemistä anovien henkilöiden, jotka toimivat Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastossa tai kyseisissä teollisoikeuksien keskusvirastoissa tavaramerkkiasioissa, on pitänyt tavanomaisesti toimia täten vähintään viiden vuoden ajan. Tästä ammatin harjoittamista koskevasta edellytyksestä vapautetaan kuitenkin henkilöt, joiden ammatillinen pätevyys luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden edustamiseksi tavaramerkkiasioissa Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastossa tai kyseisissä teollisoikeuksien keskusvirastoissa on virallisesti tunnustettu kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.”

b) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Pääjohtaja voi myöntää poikkeuksen

a) edellä 2 kohdan c alakohdan toisessa virkkeessä säädetystä vaatimuksesta, jos hakija toimittaa todisteet siitä, että hän on hankkinut vaadittavan pätevyyden muulla tavalla;

b) edellä 2 kohdan a alakohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos on kyse erittäin pätevistä ammatinharjoittajista, edellyttäen, että 2 kohdan b ja c alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

5. Henkilö voidaan poistaa hyväksytyjen edustajien luettelosta omasta pyynnöstään tai kun hän ei enää kykene toimimaan edustajana. Hyväksytyjen edustajien luetteloon tehdyt muutokset julkaistaan viraston virallisessa lehdessä.”

88) Lisätään artikla seuraavasti:

"93 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään:

- a) edellytykset ja menettely 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisen edustajan nimeämiseksi;
- b) edellytykset, joiden mukaisesti 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut työntekijät ja 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hyväksytyt edustajat jättävät virastolle allekirjoitetun valtakirjan edustuksen hoitamiseksi, sekä kyseisen valtakirjan sisältö;
- c) olosuhteet, joissa henkilö voidaan poistaa 93 artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta hyväksytyjen edustajien luettelosta."

89) Korvataan X osaston 1 jakson otsikko seuraavasti:

"Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevien unionin sääntöjen soveltaminen"

90) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

"Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevien unionin sääntöjen soveltaminen";

b) Korvataan 1 kohdassa sanat "asetusta (EY) N:o 44/2001" sanoilla "unionin sääntöjä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla", sekä tehdään kaikki tarvittavat kielipilliset muutokset;

c) Lisätään kohta seuraavasti:

"3. Tässä asetuksessa olevat viittaukset asetukseen (EY) N:o 44/2001 kattavat tarvittaessa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 19 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen."

91) Korvataan 96 artiklan c alakohdassa sanat "9 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä" sanoilla "9 b artiklan 2 kohdassa";

92) Korvataan 99 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä 96 artiklan a ja c kohdassa tarkoitettujen kanteiden osalta EU-tavaramerkin menettämistä koskeva väite, joka esitetään muulla tavoin kuin vastakanteen muodossa, voidaan ottaa tutkittavaksi, jos vastaaja vetoaa siihen, että EU-tavaramerkki voidaan kumota, koska merkki ei ollut tosiasiallisessa käytössä, kun loukkauskanne nostettiin."

93) Muutetaan 100 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, jolle Euroopan unionin tavaramerkkiä koskeva menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vastakanne esitetään, ei saa aloittaa vastakanteen tutkimista, ennen kuin joko asianomainen osapuoli tai tuomioistuin on ilmoittanut virastolle päivämäärän, jona vastakanne esitettiin. Virasto kirjaa tämän tiedon rekisteriin. Jos EU-tavaramerkin menettämis- tai mitättömyysvaatimus oli jo esitetty virastolle ennen vastakanteen esittämistä, viraston on ilmoitettava siitä tuomioistuimelle, joka 104 artiklan 1 mukaisesti lykkää asian käsittelyä, kunnes vaatimusta koskeva päätös on lopullinen tai vaatimus peruutetaan."

b) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jos EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on tehnyt lainvoimaiseksi tulleen päätöksen EU-tavaramerkkiä koskevasta menettämisestä tai mitättömäksi julistamisesta koskevasta vastakanteesta, tuomioistuimen tai kansallisen menettelyn muun osapuolen on toimitettava viipymättä jäljennös päätöksestä virastolle. Virasto tai muu asianomainen osapuoli voi pyytää tietoja tällaisesta toimittamisesta. Virasto merkitsee rekisteriin maininnan päätöksestä ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet päätöksen operatiivisen osan noudattamiseksi."

94) Korvataan 101 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tavaramerkkikysymyksissä, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, asiaan kuuluva EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin soveltaa asiaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä."

95) Korvataan 102 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin voi myös käyttää sovellettavan lainsäädännön mukaisesti saatavilla olevia toimenpiteitä tai määräyksiä, jotka se katsoo tapaukseen liittyvien olosuhteiden perusteella aiheellisiksi."

96) Poistetaan otsikko "Jakso 4. Siirtymäsäännökset" ja kumotaan 108 artikla.

97) Korvataan 113 artikla seuraavasti:

"113 artikla

Muuntamista koskevan pyynnön esittäminen, julkaiseminen ja edelleen toimittaminen

1. Muuntamista koskeva pyyntö esitetään virastolle 112 artiklan 4, 5 tai 6 kohdan mukaisessa asiaankuuluvassa määräajassa, ja siinä on esitettävä 112 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukainen muuntamisperuste, jäsenvaltiot, joiden osalta muuntamista pyydetään, sekä tavarat ja palvelut, joita muuntaminen koskee. Jos muuntamista pyydetään rekisteröinnin uudistamatta jättämisen jälkeen, 112 artiklan 5 kohdassa säädetty kolmen kuukauden määräaika alkaa sen päivän jälkeisenä päivänä, jolloin uudistamishakemus voidaan 47 artiklan 3 kohdan mukaisesti viimeistään jättää. Muuntamista koskeva pyyntö katsotaan esitetyksi vasta, kun muuntamismaksu on suoritettu.

2. Kun muuntamista koskeva pyyntö koskee EU-tavaramerkkiä koskevaa hakemusta, joka on jo julkaistu, tai jos muuntamista koskeva pyyntö koskee EU-tavaramerkkiä, tällaisen pyynnön vastaanottaminen merkitään rekisteriin ja muuntamista koskeva pyyntö julkaistaan.

3. Virasto tarkastaa, onko pyydetty muuntaminen tämän asetuksen edellytysten ja erityisesti 112 artiklan 1, 2, 4, 5 ja 6 kohdan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukainen ja täyttääkö se tämän artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä määritetyt muodolliset edellytykset. Jos pyyntöä koskevat edellytykset eivät täyty, virasto ilmoittaa hakijalle puutteista. Jos puutteita ei poisteta viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää muuntamista koskevan pyynnön. Tapauksissa, joihin sovelletaan 112 artiklan 2 kohtaa, virasto hylkää muuntamista koskevan pyynnön puutteellisenä vain niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa muuntaminen on kyseisen säännöksen mukaan poissuljettu. Jos muuntamismaksua ei ole suoritettu kolmen kuukauden määräajan kuluessa 112 artiklan 4, 5 tai 6 kohdan mukaisesti, virasto ilmoittaa hakijalle, että muuntamista koskevan pyynnön katsotaan jääneen tekemättä.

4. Jos virasto tai EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on hylännyt EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai julistanut EU-tavamerkin mitättömäksi jäsenvaltion kieleen perustuvien ehdottomin perustein, muuntaminen ei ole mahdollista 112 artiklan 2 kohdan mukaisesti missään jäsenvaltiossa, jossa kyseinen kieli on yksi virallisista kielistä. Jos virasto tai EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on hylännyt EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai julistanut EU-tavamerkin mitättömäksi ehdottomin perustein, jotka koskevat koko unionia, tai aikaisemman EU-tavamerkin taikka unionin muun teollisoikeuden vuoksi, muuntaminen ei ole mahdollista 112 artiklan 2 kohdan mukaisesti missään jäsenvaltiossa.

5. Jos muuntamista koskeva pyyntö täyttää tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut vaatimukset, virasto toimittaa muuntamista koskevan pyynnön ja 84 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot niiden jäsenvaltioiden teollisoi-
keuksien keskusvirastoille, Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirasto mukaan lukien, joiden osalta pyyntö on
todettu hyväksyttäväksi. Virasto ilmoittaa toimittamispäivän hakijalle.

6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:

- a) 1 kohdan mukaisen, EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai rekisteröidyn EU-tavaramerkin muuntamista
kansalliseksi tavaramerkkihakemukseksi koskevan pyynnön yksityiskohtainen sisältö;
- b) tiedot, jotka sisällytetään 2 kohdan mukaiseen muuntamista koskevan pyynnön julkaisemiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä
noudattaen.”

98) Korvataan 114 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. EU-tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen tai EU-tavaramerkkiin, joka on toimitettu edelleen 113 artiklan
mukaisesti, ei voida soveltaa muodon osalta kansallisen lain nojalla muita kuin tässä asetuksessa tai tämän
asetuksen mukaisesti hyväksytyissä säädöksissä säädettyjä edellytyksiä tai lisäedellytyksiä.”

99) Korvataan 115 artiklan 1 kohdan ensimmäinen lause seuraavasti:

”Virasto on unionin virasto.”

100) Korvataan 116 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Virasto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa,
sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan
säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen.”

101) Korvataan 117 artiklassa sana ”virastoon” sanoilla ”virastoon ja sen henkilöstöön”.

102) Muutetaan 119 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Väite ja menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus on jätettävä jollakin viraston kielellä.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Rajoittamatta jäljempänä olevan 5 kohdan soveltamista:

- a) mikä tahansa EU-tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen liittyvä hakemus tai ilmoitus saadaan jättää kielellä,
jota käytetään kyseistä EU-tavaramerkkiä koskevaa hakemusta jätettäessä tai hakijan hakemuksessaan
osoittamalla toisella kielellä;
- b) mikä tahansa rekisteröityyn EU-tavaramerkkiin liittyvä hakemus tai ilmoitus voidaan jättää jollakin viraston
kielistä.

Jos hakemus kuitenkin jätetään käyttäen jotakin 79 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua viraston laatimaa
lomaketta, tällaisia lomakkeita voidaan käyttää millä tahansa unionin virallisista kielistä, jos lomake täytetään
jollakin viraston kielistä tekstiosien osalta.”

- c) Korvataan 6 kohdan toisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

”Käännös on toimitettava yhden kuukauden kuluessa väitejakson päättymisestä tai päivästä, jona menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vaatimus on jätetty.”

- d) Lisätään kohdat seuraavasti:

”8. Osapuolet voivat käyttää mitä tahansa viraston kieltä kirjallisissa menettelyissä virastossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 ja 7 kohdan soveltamista ja ellei asiasta muuta säädetä. Jos valittu kieli ei ole menettelyn kieli, osapuolen on toimitettava käännös sille kielelle yhden kuukauden kuluessa alkuperäisen asiakirjan jättämisestä. Jos EU-tavaramerkin hakija on ainoa osapuoli menettelyssä virastossa ja jos EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kieli ei ole jokin viraston kielistä, käännös voidaan jättää myös hakijan hakemuksessa ilmoittamalla toisella kielellä.

9. Pääjohtaja määrää, millä tavalla käännökset todistetaan oikeiksi.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään:

a) se, missä määrin täydentävät asiakirjat, joita käytetään kirjallisissa menettelyissä virastossa, voidaan jättää millä tahansa unionin kielellä, ja tarve toimittaa käännös;

b) virastolle jätettäviä käännöksiä koskevat vaadittavat normit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

- 103) Korvataan 120 artiklan 1 kohdassa sana ”täytäntöönpanoasetuksessa” sanoilla ”tämän asetuksen nojalla hyväksytyssä säädöksessä”;

- 104) Kumotaan 122 artikla.

- 105) Korvataan 123 artikla seuraavasti:

”123 artikla

Avoimuus

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (*).

2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

3. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan soveltamiseksi, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa mainitun sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

4. Virastossa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 (**).

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).”

106) Lisätään artikla seuraavasti:

"123 a artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevat turvallisuussäännöt

Virasto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskeviin komission turvallisuussääntöihin, jotka vahvistetaan komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443 (*) ja 2015/444 (**). Turvallisuutta koskevien periaatteiden soveltaminen kattaa muun muassa kyseisenkaltaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevat säännökset.

(*) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

(**) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53)."

107) Lisätään XII osastoon jakso seuraavasti:

"1 a JAKSO

Viraston tehtävät ja lähentämisen edistämistä koskeva yhteistyö

123 b artikla

Viraston tehtävät

1. Virastolla on seuraavat tehtävät:

- a) tässä asetuksessa perustettavan EU-tavaramerkkijärjestelmän hallinto ja edistäminen;
 - b) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 6/2002 (*) perustetun Euroopan unionin mallijärjestelmän hallinto ja edistäminen;
 - c) käytäntöjen ja käytettävien välineiden lähentämisen edistäminen tavaramerkkien ja mallien aloilla yhteistyössä jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen, mukaan lukien Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto, kanssa;
 - d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 386/2012 (**) tarkoitetut tehtävät;
 - e) sille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/28/EU (***) nojalla annetut tehtävät.
2. Virasto tekee yhteistyötä instituutioiden, viranomaisten, elinten, teollisoikeusvirastojen, kansainvälisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa hoitaessaan sille 1 kohdassa annettuja tehtäviä.
3. Virasto voi tarjota vapaaehtoisia sovittelupalveluja auttaakseen osapuolia pääsemään sovintoratkaisuun.

123 c artikla

Käytäntöjen ja välineiden lähentämistä edistävä yhteistyö

1. Virasto ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto tekevät yhteistyötä toistensa kanssa edistääkseen käytäntöjen ja välineiden lähentämistä tavaramerkkien ja mallien alalla.

Tämä yhteistyö kattaa erityisesti seuraavat toimialat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista:

- a) yhteisten tutkintastandardien kehittäminen;
- b) yhteisten tai toisiinsa yhdistettyjen tietokantojen ja portaalien luominen unioninlaajuisia konsultaatio-, tutkinta- ja luokittelutarkoituksia varten;
- c) datan ja tietojen jatkuva antaminen ja vaihto, mukaan lukien niiden syöttäminen b alakohdassa tarkoitettuihin tietokantoihin ja portaaleihin;
- d) yhteisten standardien ja käytäntöjen käyttöönotto menettelyjen ja järjestelmien yhteentoimivuuden varmistamiseksi koko unionissa ja menettelyjen ja järjestelmien johdonmukaisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi;
- e) teollisoikeuksia ja -menettelyjä koskevien tietojen vaihto, mukaan lukien neuvontapalveluille ja tiedotuskeskuksille annettava keskinäinen tuki;
- f) teknisen asiantuntemuksen ja tuen vaihto a–e alakohdassa tarkoitetuilla aloilla.

2. Pääjohtajan ehdotuksen perusteella hallintoneuvosto määrittelee ja koordinoi unionin ja jäsenvaltioiden edun mukaisia hankkeita 1 ja 6 kohdassa tarkoitetuilla aloilla ja pyytää jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoja ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virastoa osallistumaan näihin hankkeisiin.

Hankemääritelmässä on esitettävä kunkin hankkeeseen osallistuvan jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusviraston, Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien viraston ja viraston velvoitteet ja vastuualueet. Virasto kuulee käyttäjien edustajia erityisesti hankkeiden määrittelyvaiheessa ja niiden tulosten arviointivaiheessa.

3. Jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto voivat olla osallistumatta yhteistyöhön, rajoittaa yhteistyötään tai keskeyttää väliaikaisesti yhteistyönsä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa hankkeissa.

Soveltaessaan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto esittävät virastolle kirjallisen lausuman, jossa selvitetään niiden päätöksen syyt.

4. Päätettyään osallistua tiettyihin hankkeisiin jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien viraston on, rajoittamatta 3 kohdan soveltamista, osallistuttava tehokkaasti 2 kohdassa tarkoitettuihin hankkeisiin ja varmistettava, että hankkeita kehitetään, ne toimivat, ne ovat yhteentoimivia ja ne pidetään ajan tasalla.

5. Virasto antaa taloudellista tukea 2 kohdassa tarkoitettuihin hankkeisiin, siltä osin kuin se on 4 kohtaa sovellettaessa tarpeen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto voivat osallistua kyseisiin hankkeisiin tehokkaasti. Taloudellinen tuki voidaan myöntää avustuksina ja luontoissuorituksina. Rahoituksen kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia viraston vuosituloista. Avustusten saajina ovat jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virasto. Avustukset voidaan myöntää ilman ehdotuspyyntöjä virastoon sovellettavien

varainhoitosääntöjen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (****) ja komission delegoituun asetukseen (EU) N:o 1268/2012 (*****) sisältyvien avustusmenettelyperiaatteiden mukaisesti.

6. Virasto ja jäsenvaltioiden asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät vapaaehtoiselta pohjalta yhteistyötä toistensa kanssa edistääkseen tietoisuutta tavaramerkkijärjestelmästä ja väärentämisen torjunnasta. Yhteistyöhön kuuluu hankkeita, joiden tarkoituksena on erityisesti panna täytäntöön vahvistettuja standardeja ja käytäntöjä sekä järjestää koulutustoimintaa. Tällaisten hankkeiden rahoitustuki on osa 5 kohdassa tarkoitettua rahoituksen kokonaismäärää. Edellä olevia 2–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

- (*) Neuvoston asetus (EY) N:o 6/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2001, yhteisömallista (EYVL L 3, 5.1.2002, s. 1).
- (**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 386/2012, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2012, teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien antamisesta sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit), mukaan luettuna julkisen ja yksityisen sektorin edustajien kutsuminen koolle teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisena seurantakeskuksena (EUVL L 129, 16.5.2012, s. 1).
- (***) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/28/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, orpoteosten tietyistä sallituista käyttötarkoituksista (EUVL L 299, 27.10.2012, s. 5).
- (****) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).
- (*****) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1)."

108) Korvataan XII osaston 2 ja 3 jakso seuraavasti:

"2 JAKSO

Hallintoneuvosto

124 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Vaikuttamatta talousarviokomitealle 5 jaksossa annettuihin tehtäviin hallintoneuvostolla on seuraavat tehtävät:

- a) se hyväksyy viraston tulevan vuoden vuotuisen työohjelman pääjohtajan 128 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella ja ottaen huomioon komission lausunnon ja toimittaa hyväksytyn vuotuisen työohjelman edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
- b) se hyväksyy viraston monivuotisen strategisen ohjelman, mukaan lukien viraston kansainvälistä yhteistyötä koskeva strategia, pääjohtajan 128 artiklan 4 kohdan e alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella pääjohtajan ja asianomaisen Euroopan parlamentin valiokunnan välisen näkemystenvaihdon jälkeen ja toimittaa hyväksytyn monivuotisen strategisen ohjelman edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
- c) se hyväksyy viraston vuosikertomuksen pääjohtajan 128 artiklan 4 kohdan g alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella ja toimittaa hyväksytyn vuosikertomuksen edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle;
- d) se hyväksyy viraston monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman pääjohtajan 128 artiklan 4 kohdan h alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella;
- e) se käyttää sille 123 c artiklan 2 kohdan nojalla annettuja valtuuksia;
- f) se käyttää sille 139 artiklan 5 kohdan nojalla annettuja valtuuksia;
- g) se hyväksyy säännöt eturistiriitojen ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta virastossa;
- h) se käyttää 2 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön osalta henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehtoissa työ sopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia (nimittävän viranomaisen toimivalta);

- i) se vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- j) se laatii 129 artiklan 2 kohdassa säädetyt ehdokasluettelot;
- k) se varmistaa 165 a artiklassa tarkoitettuihin sisäisiin tai ulkoisiin tarkastuskertomuksiin ja arviointeihin sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin perustuvien tulosten ja suositusten riittävän seurannan;
- l) sitä kuullaan ennen virastossa suoritettavaa tutkintaa koskevien ohjeiden antamista sekä muissa tässä asetuksessa säädetyissä tapauksissa;
- m) se voi esittää lausuntoja ja tietopyyntöjä pääjohtajalle ja komissiolle katsoessaan sen tarpeelliseksi.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 142 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määritellään olosuhteet, joissa kyseinen toimivallan siirtäminen voidaan keskeyttää.

Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällänsä päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

125 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostossa on yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta, kaksi edustajaa komissiosta ja yksi edustaja Euroopan parlamentista sekä näiden varajäsenet.
2. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita työjärjestyksensä ehdoin.

126 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja on viran puolesta puheenjohtajan sijainen tämän ollessa estynyt.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta. Samat henkilöt voidaan valita kerran uudeksi toimikaudeksi. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

127 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.
2. Pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, jollei hallintoneuvosto toisin päättä.

3. Hallintoneuvosto kokoontuu sääntömääräiseen kokoukseen vähintään kerran vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta tai komission tai jäsenvaltioiden kolmasosan pyynnöstä.
4. Hallintoneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.
5. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Päätöksiin, jotka hallintoneuvosto on 124 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 126 artiklan 1 kohdan ja 129 artiklan 2 ja 4 kohdan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin sen jäsenten kahden kolmasosan enemmistö. Molemmissa tapauksessa kullakin jäsenellä on yksi ääni.
6. Hallintoneuvosto voi kutsua tarkkailijoita osallistumaan kokouksiinsa.
7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristötehtävistä.

3 JAKSO

Pääjohtaja

128 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Pääjohtaja johtaa virastoa. Pääjohtaja on vastuussa hallintoneuvostolle.
2. Vaikuttamatta komission, hallintoneuvoston ja talousarviokomitean valtuuksiin pääjohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti eikä pyydä eikä ota vastaan ohjeita hallituksilta tai muilta elimiltä.
3. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.
4. Pääjohtajalla on erityisesti seuraavat tehtävät, jotka voidaan siirtää:
 - a) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet viraston toiminnan varmistamiseksi, erityisesti sisäisten hallinnollisten ohjeiden antamisen ja tiedonantojen julkaisemisen;
 - b) hän panee täytäntöön hallintoneuvoston tekemät päätökset;
 - c) hän laatii vuotuisen työohjelman luonnoksen arvioimalla muun muassa kussakin toiminnossa tarvittavat henkilöstö- ja rahoitusresurssit ja toimittaa luonnoksen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;
 - d) hän toimittaa hallintoneuvostolle ehdotuksia 123 c artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - e) hän laatii viraston monivuotisen strategisen ohjelman luonnoksen, mukaan lukien viraston kansainvälistä yhteistyötä koskeva strategia, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle komission kuulemisen ja asianomaisen Euroopan parlamentin valiokunnan kanssa käydyn näkemystenvaihdon jälkeen;
 - f) hän panee täytäntöön vuotuisen työohjelman ja monivuotisen strategisen ohjelman ja raportoi tästä hallintoneuvostolle;
 - g) hän laatii viraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja esittää sen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
 - h) hän laatii monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman luonnoksen ja toimittaa sen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;
 - i) hän laatii toimintasuunnitelman sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien sekä OLAFin tutkimusten päätelmien seuranta varten ja raportoi suunnitelman edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja hallintoneuvostolle;

- j) hän suojaa unionin taloudellisia etuja soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia tai taloudellisia seuraamuksia;
 - k) hän laatii viraston petostentorjuntastrategian ja esittää sen talousarviokomitealle hyväksyttäväksi;
 - l) asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi hän voi tarvittaessa esittää laajennetussa kokoonpanossa toimivalle valituslautakunnalle, jäljempänä 'suuri lautakunta', oikeuskysymyksiä, erityisesti jos lautakunnat ovat tehneet asiasta päätöksiä, jotka eroavat toisistaan;
 - m) hän laatii ennakoarvion viraston tuloista ja menoista ja toteuttaa talousarviota;
 - n) hän käyttää henkilöstön osalta valtuuksia, jotka hallintoneuvosto on antanut hänelle 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla;
 - o) hän käyttää valtuuksia, jotka on annettu hänelle 26 artiklan 3 kohdalla, 29 artiklan 5 kohdalla, 30 artiklan 3 kohdalla, 75 artiklan 2 kohdalla, 78 artiklan 5 kohdalla, 79, 79 b ja 79 c artiklalla, 87 artiklan 4 kohdalla, 87 a artiklan 3 kohdalla, 88 a ja 89 artiklalla, 93 artiklan 4 kohdalla, 119 artiklan 9 kohdalla, 144 artiklalla, 144 a artiklan 1 kohdalla, 144 b artiklan 2 kohdalla ja 144 c artiklalla tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä säädöksissä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
5. Pääjohtajaa avustaa yksi tai useampi varapääjohtaja. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt varapääjohtaja tai yksi varapääjohtajista huolehtii hänen tehtävistään hallintoneuvoston vahvistamaa menettelyä noudattaen.

129 artikla

Pääjohtajan nimittäminen ja erottaminen tehtävästään sekä hänen toimikautensa jatkaminen

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Neuvosto nimittää pääjohtajan yksinkertaisella enemmistöllä avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä noudattaen hallintoneuvoston laatiman ehdokasluettelon perusteella. Ennen nimittämistään hallintoneuvoston valitsema ehdokas voidaan kutsua antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan valiokunnan jäsenen esittämiin kysymyksiin. Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan neuvoston päätöksellä, jonka se tekee hallintoneuvoston ehdotuksen perusteella.

3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä hallintoneuvosto toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon pääjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.

4. Neuvosto voi 3 kohdassa tarkoitettu arviointi huomioon ottaen jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.

5. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua jatkettun toimikautensa lopussa toisen kertaan samaa toimea koskevaan valintamenettelyyn.

6. Varapääjohtaja tai varapääjohtajat nimitetään tai erotetaan tehtävästään 2 kohdassa säädetyllä tavalla pääjohtajan kuulemisen jälkeen ja tarvittaessa pääjohtajan hyväksynnän perusteella. Varapääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Neuvosto voi jatkaa sitä kerran enintään viideksi vuodeksi pääjohtajaa kuultuaan."

109) Muutetaan 130 artikla seuraavasti:

a) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto;”

b) Lisätään f alakohta seuraavasti:

”f) muu yksikkö tai henkilö, jonka pääjohtaja on nimittänyt tässä tarkoituksessa.”

110) Korvataan 131 artiklassa ilmaus ”36, 37 ja 68 artiklassa” ilmauksella ”36, 37, 68 ja 74 c artiklassa”.

111) Muutetaan 132 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) Korvataan kolmas virke seuraavasti:

”Kustannuksiin tai menettelyyn liittyvät päätökset tehdään yhden jäsenen kokouksessa.”

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään niiden päätösten täsmälliset tyypit, jotka tehdään yhden jäsenen kokouksessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

112) Korvataan 133 artikla seuraavasti:

”133 artikla

Rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto

1. Rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto on vastuussa rekisteriin tehtäviä merkintöjä koskevasta päätöksenteosta.

2. Se vastaa myös 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hyväksytyjen edustajien luettelon pidosta.

3. Osaston päätökset tekee yksi jäsen.”

113) Muutetaan 134 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Mitättömyysoosasto on vastuussa päätöksenteosta, joka liittyy:

a) EU-tavaramerkin menettämistä tai mitättömyyttä koskeviin vaatimuksiin,

b) 18 artiklassa säädettyihin EU-tavaramerkin siirtopyyntöihin.”

b) Korvataan 2 kohdan kolmas virke seuraavasti:

”132 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säädöksissä määritetyt kustannuksiin tai menettelyihin liittyvät päätökset tehdään yhden jäsenen kokouksessa.”

114) Lisätään artikla seuraavasti:

”134 a artikla

Yleinen toimivalta

Tällä asetuksella edellytetyt päätökset, jotka eivät kuulu tutkijan, väiteosaston, mitättömyysoosaston tai rekisterinpidosta vastaavan osaston toimivaltaan, tekee kuka tahansa pääjohtajan tätä tarkoitusta varten nimittämä virkamies tai yksikkö.”

115) Muutetaan 135 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Valituslautakunnat ovat vastuussa 131–134 a artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä koskevien valitusten ratkaisemisesta.”

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”laajennetussa kokoonpanossa toimivassa lautakunnassa” ilmaisulla ”suuressa lautakunnassa”.

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Suuren lautakunnan toimivaltaan kuuluvien erityistapausten määrittelyssä on tarpeen ottaa perusteluina huomioon oikeudellinen vaikeus tai asian merkitys taikka erityiset olosuhteet. Tällaiset tapaukset voi saattaa suuren lautakunnan käsiteltäväksi:

a) 136 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valituslautakuntien puheenjohtajisto; tai

b) asiaa käsittelevä lautakunta.”

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Suuri lautakunta on myös vastuussa perusteltujen lausuntojen antamisesta oikeuskysymyksistä, joita pääjohtaja esittää sille 128 artiklan 4 kohdan l alakohdan nojalla.”

e) Poistetaan 5 kohdan viimeinen virke.

116) Korvataan 136 artikla seuraavasti:

”136 artikla

Valituslautakuntien jäsenten riippumattomuus

1. Valituslautakuntien puheenjohtaja ja kunkin lautakunnan puheenjohtaja nimitetään viiden vuoden toimikaudeksi noudattaen 129 artiklassa säädettyä menettelyä, joka koskee viraston pääjohtajan nimittämistä. Heitä ei voida kesken toimikauden erottaa tehtävistään, jollei siihen ole vakavia perusteita ja jollei unionin tuomioistuin puheenjohtajat nimittäneen toimielimen hakemuksesta tee sitä koskevaa päätöstä.

2. Valituslautakuntien puheenjohtajan toimikautta voidaan jatkaa kerran yhdeksi uudeksi viiden vuoden toimikaudeksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallinto-neuvoston esitettyä hänen suorituksistaan myönteisen ennakoarvioinnin.

3. Lautakuntien puheenjohtajien toimikautta voidaan jatkaa uusiksi viiden vuoden toimikausiksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallintoneuvoston esitettyä heidän suorituksistaan myönteisen arvioinnin ja valituslautakuntien puheenjohtajaa kuultuaan.

4. Valituslautakuntien puheenjohtajalla on seuraavat hallinnolliset ja organisatoriset tehtävät:

a) toimiminen puheenjohtajana valituslautakuntien puheenjohtajistossa, jäljempänä ’puheenjohtajisto’, joka on vastuussa lautakuntien työskentelyä koskevien sääntöjen antamisesta ja lautakuntien työskentelyn organisoinnista;

b) asianomaisen puheenjohtajiston päätösten täytäntöönpanon varmistaminen;

- c) tapausten jakaminen lautakunnalle puheenjohtajiston vahvistamien objektiivisten perusteiden pohjalta;
- d) lautakuntien rahoitustarpeiden ilmoittaminen pääjohtajalle ennakkoarvion laatimiseksi menoista.

Valituslautakuntien puheenjohtaja toimii suuren lautakunnan puheenjohtajana.

5. Hallintoneuvosto nimittää valituslautakuntien jäsenet viiden vuoden toimikaudeksi. Heidän toimikauttaan voidaan jatkaa uusiksi viiden vuoden toimikausiksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallintoneuvoston esitettyä heidän suorituksistaan myönteisen arvioinnin valituslautakuntien puheenjohtajaa kuultuaan.

6. Valituslautakuntien jäseniä ei voida erottaa tehtävistään, jollei siihen ole vakavia perusteita ja jollei unionin tuomioistuimien, jotka käsiteltäväksi hallintoneuvosto on saattanut asian valituslautakuntien puheenjohtajan esityksestä, tee sitä koskevaa päätöstä, ja sen lautakunnan puheenjohtajaa on kuultu, johon jäsen kuuluu.

7. Valituslautakuntien puheenjohtaja, kunkin lautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet ovat riippumattomia. Heitä eivät päätöksenteossa sido mitkään ohjeet.

8. Suuren lautakunnan tekemät päätökset valituksista tai lausunnoista, jotka koskevat oikeuskysymyksiä, joita pääjohtaja esittää sille 135 artiklan nojalla, velvoittavat 130 artiklassa tarkoitettuja viraston päätöksentekovelvollisia.

9. Valituslautakuntien puheenjohtaja, kunkin lautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet eivät voi olla tutkijoita tai väiteosastojen, rekisterinpidosta vastaavan osaston eivätkä mitättömyysosastojen jäseniä."

117) Lisätään artikla seuraavasti:

"136 a artikla

Valituslautakuntien puheenjohtajisto ja suuren lautakunnan puheenjohtajisto

1. Puheenjohtajisto koostuu valituslautakuntien puheenjohtajasta, joka toimii puheenjohtajana, lautakuntien puheenjohtajista ja lautakuntien jäsenistä, jotka valitaan kalenterivuositteittäin jäsenistön keskuudesta siten, että valintaan osallistuvat lautakuntien muut jäsenet kuin valituslautakuntien puheenjohtaja ja lautakuntien puheenjohtajat. Valittujen jäsenten määrä on yksi neljäsosa lautakuntien jäsenmäärästä, johon ei lasketa mukaan valituslautakuntien puheenjohtajaa eikä lautakuntien puheenjohtajia; tarvittaessa suoritetaan pyöritys seuraavaan tasalukuun ylöspäin.

2. Tämän asetuksen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu suuri lautakunta koostuu yhdeksästä jäsenestä, joihin kuuluvat valituslautakuntien puheenjohtaja, lautakuntien puheenjohtajat, esittelijä, jos sellainen on nimitetty ennen asian lähettämistä suureen lautakuntaan, ja jäsenet, jotka valitaan vuorottelumenettelyä noudattaen luettelosta, joka koostuu kaikista muista valituslautakuntien jäsenistä kuin valituslautakuntien puheenjohtajasta ja lautakuntien puheenjohtajista."

118) Lisätään artikla seuraavasti:

"136 b artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot, jotka koskevat valituslautakuntien organisaatiota, mukaan lukien puheenjohtajiston perustaminen ja rooli, suuren lautakunnan kokoonpano ja säännöt asioiden saattamisesta sen käsiteltäväksi sekä edellytykset, joiden mukaisesti päätökset tehdään yhden jäsenen kokoonpanossa 135 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisesti."

119) Lisätään artikla seuraavasti:

"137 a artikla

Sovittelukeskus

1. Virasto voi 123 b artiklan 3 kohtaa sovellettaessa perustaa sovittelukeskuksen, jäljempänä 'keskus'.
2. Keskukseen palveluja voivat käyttää vapaaehtoiselta pohjalta kaikki sellaiset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka haluavat päästä sovintoratkaisuun tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 6/2002 soveltamisalaan kuuluvissa kiistoissa.
3. Osapuolet hakevat sovittelua yhteisellä pyynnöllä. Pyyntöä pidetään tehtynä vasta, kun vaadittava maksu on suoritettu. Pääjohtaja vahvistaa maksettavan määrän 144 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
4. Yhteinen sovittelupyyntö voidaan viraston väiteosastojen, mitättömyysostojen tai valituslautakuntien käsiteltävinä olevissa kiistoissa esittää milloin tahansa sen jälkeen, kun väiteilmoitus, menettämis- tai mitättömyysvaatimus tai väite- tai mitättömyysostojen tekemiä päätöksiä koskeva valitus on jätetty.
5. Kyseessä oleva käsittely sekä määräajat suoritettavaan maksuun sovellettavaa maksuaikaa lukuun ottamatta keskeytetään päivästä, jona yhteinen sovittelupyyntö on jätetty. Määräaikoja noudatetaan uudelleen päivästä, jona käsittely aloitetaan uudelleen.
6. Osapuolia pyydetään yhdessä nimeämään 12 kohdassa tarkoitettusta luettelosta sovittelija, joka on ilmoittanut hallitsevansa kyseessä olevassa sovittelussa käytettävän kielen. Jos osapuolet eivät nimeä sovittelijaa 20 päivän kuluessa asiaa koskevasta pyynnöstä, sovittelun katsotaan epäonnistuneen.
7. Osapuolet sopivat yhdessä sovittelijan kanssa sovittelua koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä sovittelua koskevassa sopimuksessa.
8. Sovittelija päättää sovittelun joko heti, kun osapuolet ovat päässeet sovintosopimukseen, kun yksi osapuolista ilmoittaa haluavansa päättää sovittelun tai kun sovittelija toteaa, että osapuolet eivät ole päässeet tällaiseen sopimukseen.
9. Sovittelija ilmoittaa osapuolille sekä viraston asiaankuuluvalla taholla heti, kun sovittelu on päättynyt.
10. Sovittelun kuluessa käytävät keskustelut ja neuvottelut ovat luottamuksellisia kaikkien sovitteluun osallistuvien henkilöiden osalta, erityisesti sovittelijan, osapuolten ja heidän edustajiensa osalta. Kaikki sovittelun kuluessa toimitetut tiedot ja asiakirjat pidetään erillään virastossa meneillään oleviin muihin käsittelyihin kuuluvista asiakirjoista eivätkä ne kuulu niihin.
11. Sovittelu käydään osapuolten sopimalla yhdellä unionin virallisella kielellä. Jos sovittelu liittyy virastossa käsiteltävänä oleviin kiistoihin, sovittelu käydään viraston käsittelykielellä, elleivät osapuolet toisin sosti.
12. Virasto laatii luettelon sovittelijoista, jotka tukevat osapuolia kiistojen ratkaisemisessa. Sovittelijoiden on oltava riippumattomia, ja heillä on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus. Luetteloon voi sisältyä sovittelijoita, jotka ovat viraston palveluksessa, ja sovittelijoita, jotka eivät ole viraston palveluksessa.

13. Sovittelijoiden on hoidettava tehtävänsä puolueettomasti ja ilmoitettava nimeämisensä yhteydessä todelliset tai oletetut eturistiriidat. Viraston 130 artiklassa lueteltujen päätöksentekotahojen jäsenet eivät osallistu sovitteluun asiassa, jossa:

- a) he ovat osallistuneet aiemmin sovitteluun saatettuun menettelyyn;
- b) heillä on kyseisessä menettelyssä henkilökohtaisia etuja; tai
- c) he ovat aiemmin edustaneet yhtä osapuolista.

14. Sovittelijat eivät osallistu viraston 130 artiklassa lueteltujen päätöksentekotahojen jäseninä sovittelun epäonnistumisen seurauksena aloitettuihin käsittelyihin.

15. Virasto voi tehdä yhteistyötä sovitteluun liittyvien muiden tunnustettujen kansallisten tai kansainvälisten elinten kanssa.”

120) Korvataan 138 artikla seuraavasti:

”138 artikla

Talousarviokomitea

1. Talousarviokomitealla on tehtävät, jotka sille annetaan tässä jaksossa.
2. Talousarviokomiteaan sovelletaan 125 ja 126 artiklaa ja 127 artiklan 1–4 ja 5 kohtaa, siltä osin kuin kyse on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinnasta, sekä 127 artiklan 6 ja 7 kohtaa soveltuvin osin.
3. Talousarviokomitea tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Päätöksiin, jotka talousarviokomitea on 140 artiklan 3 kohdan ja 143 artiklan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin jäsenten edustajien kahden kolmasosan enemmistö. Molemmissa tapauksessa kullakin jäsenellä on yksi ääni.”

121) Korvataan 139 artikla seuraavasti:

”139 artikla

Talousarvio

1. Kaikki viraston tulot ja menot on arvioitava ennakolta jokaiselle varainhoitovuodelle, ja otettava viraston talousarvioon. Jokaisen varainhoitovuoden on oltava sama kuin kalenterivuosi.
2. Talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Talousarvion tulot sisältävät, kuitenkin rajoittamatta muita tuloja, tämän asetuksen liitteen I nojalla suoritettavat maksut, asetuksessa (EY) N:o 6/2002 säädetyt maksut, tämän asetuksen 145 artiklassa tarkoitetut Madridin pöytäkirjan nojalla suoritettavat maksut unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin osalta ja muut Madridin pöytäkirjan sopimuspuolille suoritettavat maksut, asetuksen (EY) N:o 6/2002 106 c artiklassa tarkoitetut Geneven asiakirjan nojalla suoritettavat maksut unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin osalta ja muut Geneven asiakirjan sopimuspuolille suoritettavat maksut sekä tarvittaessa unionin yleisen talousarvion komission pääluokan erityiseen budjettikohtaan otetun avustuksen.
4. Virasto korvaa joka vuosi jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoille, Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien virastolle ja muille jäsenvaltion nimeämille asiaankuuluville viranomaisille kustannukset, jotka niille aiheutuvat erityisistä tehtävistä, jotka ne suorittavat EU-tavaramerkkijärjestelmän toiminnallisina osina seuraavien palvelujen ja menettelyjen yhteydessä:
 - a) jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen ja Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeuksien viraston väite- ja mitättömyysmenettelyt, jotka liittyvät EU-tavaramerkkeihin;
 - b) tietojen toimittaminen EU:n tavaramerkkijärjestelmän toiminnasta neuvontapalvelujen ja tiedotuskeskusten välityksellä;
 - c) EU-tavaramerkkien täytäntöönpano, mukaan lukien 9 artiklan 4 kohdan nojalla toteutetut toimet.

5. Edellä 4 kohdassa määritettyjen kustannusten kokonaiskorvaus vastaa 5:tä prosenttia viraston vuosituloista. Hallintoneuvosto määrittää jakoperusteen viraston ehdotuksesta ja talousarviokomiteaa kuultuaan käyttäen perustana seuraavia oikeudenmukaisia, kohtuullisia ja asiaankuuluvia indikaattoreita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamista:

- a) kustakin jäsenvaltiosta peräisin olevien hakijoiden esittämien Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevien hakemusten vuosittainen lukumäärä;
- b) kansallisten tavaramerkkihakemusten vuosittainen lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa;
- c) EU-tavaramerkkien haltijoiden esittämien väitteiden ja mitättömyysvaatimusten vuosittainen lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa;
- d) kunkin jäsenvaltion 95 artiklan mukaisesti nimeämien EU:n tavaramerkkituomioistuinten käsiteltäväksi saatettujen asioiden vuosittainen lukumäärä.

Jäsenvaltioiden on 4 kohdassa tarkoitetut kustannukset perustellakseen toimitettava virastolle kunkin vuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä tilastotiedot, joista käyvät ilmi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut luvut edeltävältä vuodelta ja jotka sisällytetään hallintoneuvostolle tehtävään ehdotukseen.

Tasapuolisuuden vuoksi 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen elimille aiheutuvien kustannusten kussakin jäsenvaltiossa katsotaan vastaavan vähintään 2:tä prosenttia tässä kohdassa säädetystä kokonaiskorvauksesta.

6. Viraston velvoitetta korvata 4 kohdassa tarkoitetut ja tietyinä vuonna aiheutuvat kustannukset sovelletaan ainoastaan siltä osin, kuin kyseisenä vuonna ei synny talousarvioalijäämää.

7. Jos kyseessä on talousarvioalijäämä, hallintoneuvosto voi viraston ehdotuksesta ja talousarviokomiteaa kuultuaan lisätä 5 kohdassa säädettyä prosenttiosuutta enintään 10 prosenttiin viraston vuosituloista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 kohdan soveltamista.

8. Jos viitenä peräkkäisenä vuonna syntyy merkittävä ylijäämä, talousarviokomitea päättää viraston ehdotuksesta ja 124 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vuotuisen työohjelman ja monivuotisen strategisen ohjelman mukaisesti, kahden kolmasosan enemmistöllä, syntyneen ylijäämän siirtämisestä unionin talousarvioon 23 päivästä maaliskuuta 2016 alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4–7 kohdan ja 10 kohdan sekä 123 b ja 123 c artiklan soveltamista.

9. Virasto laatii kahdesti vuodessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle raportin taloudellisesta tilanteestaan, myös 123 c artiklan 5 ja 6 kohdan sekä 139 artiklan 5 ja 7 kohdan nojalla toteutetuista rahoitustoimista. Komissio tarkastelee tämän raportin perusteella viraston taloudellista tilannetta.

10. Toimintansa jatkuvuuden varmistamiseksi ja tehtäviensä hoitamiseksi viraston on luotava vararahasto, joka kattaa yhden vuoden toimintamenot.”

122) Lisätään artikla seuraavasti:

”141 a artikla

Petostentorjunta

1. Helpottaakseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 (*) soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 (**) säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petos, lahjonta tai muu laitton toiminta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.

4. Viraston kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiin yhteistyösopimuksiin sekä sen muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja tukipäätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

5. Talousarviokomitea hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannus-hyöty-suhte.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

(**) Neuvoston asetukset (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2)."

123) Korvataan 144 artikla seuraavasti:

"144 artikla

Maksut ja niiden eräpäivä

1. Pääjohtaja vahvistaa määrän, joka veloitetaan muista kuin liitteessä 1 tarkoitetuista viraston palveluista, ja määrän, joka veloitetaan Euroopan unionin tavaramerkkilehdestä, viraston virallisesta lehdestä ja kaikista muista viraston julkaisuista. Veloitettavat määrät ilmoitetaan euroina ja julkaistaan viraston virallisessa lehdessä. Mikään veloittettava määrä ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen viraston tarjoaman erityispalvelun kustannusten kattamiseksi.

2. Maksut, joiden eräpäivästä ei ole säädetty tässä asetuksessa, on maksettava sen palvelun suorittamispyynnön vastaanottopäivänä, josta maksu aiheutuu.

Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella määrittää, mitkä ensimmäisessä alakohdassa mainituista palveluista eivät ole riippuvaisia vastaavan maksun maksamisesta ennakoon."

124) Lisätään artiklat seuraavasti:

"144 a artikla

Maksujen suorittaminen

1. Virastolle suoritettavat maksut maksetaan maksusuorituksena tai tilisiirtona viraston pankkitilille.

Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella määrittää, mitä muita kuin ensimmäisessä alakohdassa mainittuja erityisiä maksutapoja, kuten talletusten tekemistä viraston käyttötilille, voidaan käyttää.

Edellä olevan toisen alakohdan nojalla tehdyt päätökset on julkaistava viraston virallisessa lehdessä.

Kaikki maksut, mukaan lukien toisen alakohdan nojalla määritettyjä maksutapoja käyttäen suoritettavat maksut, on maksettava euromääräisinä.

2. Jokaisen maksun yhteydessä on oltava maksajan nimi ja tarvittavat tiedot, joiden avulla virasto tunnistaa välittömästi maksun tarkoituksen. On esitettävä erityisesti seuraavat tiedot:

- a) hakemusmaksussa on ilmoitettava maksun tarkoitus eli 'hakemusmaksu';
- b) väitemaksua maksettaessa on ilmoitettava hakemuksen numero, väitteen kohteena olevan EU-tavaramerkkiä hakeneen hakijan nimi sekä maksun tarkoitus eli 'väitemaksu'; ja
- c) menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen maksua maksettaessa on ilmoitettava rekisteröintinumero, hakemuksen kohteena olevan EU-tavaramerkin haltijan nimi sekä maksun tarkoitus eli 'menettämismaksu' tai 'mitätöintimaksu'.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettua maksun tarkoitusta ei voida välittömästi tunnistaa, virasto kehottaa maksajaa ilmoittamaan maksun tarkoituksen kirjallisesti asettamassaan määräajassa. Jos maksaja ei noudata tätä vaatimusta määräajassa, katsotaan, ettei maksua ole suoritettu. Maksettu summa palautetaan.

144 b artikla

Maksun suorituspäivä

1. Edellä olevan 144 a artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päivämäärä, jona maksu katsotaan suoritetuksi virastolle, on päivämäärä, jona maksusuorituksen tai tilisiirron määrä tosiasiallisesti saapuu viraston pankkitilille.

2. Jos 144 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja maksutapoja voidaan käyttää, pääjohtaja vahvistaa päivämäärän, jona kyseiset maksut katsotaan suoritetuiksi.

3. Jos 1 ja 2 kohdan nojalla maksun ei katsota tulleen maksetuksi ennen sitä koskevan määräajan umpeutumista, tätä määräaikaa katsotaan noudatetun, jos virastolle esitetään todisteet siitä, että henkilöt, jotka suorittivat maksun jäsenvaltiossa, antoivat määräajassa, jossa maksu olisi ollut suoritettava, asianmukaisesti pankille määräyksen siirtää maksun määrä ja maksoivat asiaankuuluvasta maksusta tai asiaankuuluvista maksuista 10 prosentin lisämaksun, joka on kuitenkin enintään 200 euroa. Lisämaksua ei peritä, jos asiaankuuluva määräys pankille on annettu viimeistään kymmenen päivää ennen maksua koskevan määräajan päättymistä.

4. Virasto voi pyytää maksun suorittanutta henkilöä esittämään todisteet päivämäärästä, jona 3 kohdassa tarkoitettu määräys pankille annettiin ja tarvittaessa maksamaan asiaankuuluvan lisämaksun määrittämässään määräajassa. Jos henkilö ei noudata pyyntöä tai todisteet ovat riittämättömiä taikka edellytettyä lisämaksua ei ole suoritettu määräajan kuluessa, maksuaikaa ei katsota noudatetun.

144 c artikla

Riittämättömät maksut ja vähäisten määrien palauttaminen

1. Maksun määräaikaa katsotaan periaatteessa noudatetun vain, jos maksun koko määrä on maksettu määräajassa. Jos maksua ei ole suoritettu täysimääräisenä, suoritettu maksuosuus palautetaan maksuajan päätyttyä.

2. Virasto voi kuitenkin mahdollisuuksiensa mukaan ennen maksuajan päättymistä antaa maksajalle mahdollisuuden maksaa puuttuva määrä tai, jos tätä pidetään oikeutettuna, jättää ottamatta huomioon puuttuvat pienet määrät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta maksajan oikeuksia.

3. Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella päättää pakkoperintätoimista luopumisesta, jos kyseinen saatava on pieni tai sen saaminen on liian epävarmaa.

4. Jos maksun kattamiseksi on maksettu liian suuri summa, ylittävää osuutta ei palauteta, jos määrä on vähäinen ja asianomainen osapuoli ei nimenomaisesti ole pyytänyt palautusta.

Pääjohtaja voi talousarviokomitean suostumuksella määrittää määrät, joiden alittuessa maksun kattamiseksi suoritettua liian suurta summaa ei palauteta.

Edellä olevan toisen alakohdan mukaiset päätökset on julkaistava viraston virallisessa lehdessä.”

125) Korvataan 145 artiklassa ilmaisu ”sen täytäntöönpanoasetuksia” ilmaisulla ”tämän asetuksen nojalla hyväksytyjä säädöksiä”.

126) Muutetaan 147 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohdassa ensimmäisen virkkeen jälkeen virke seuraavasti:

”Virasto ilmoittaa kansainvälisen hakemuksen tekeväälle hakijalle päivämäärän, jona virasto vastaanottaa kansainvälisen hakemuksen muodostavat asiakirjat.”

b) Korvataan 3–6 kohta seuraavasti:

”3. Jos kansainvälinen hakemus tehdään muulla kuin Madridin pöytäkirjassa kansainvälisten hakemusten jättämisen osalta hyväksytyllä kielellä, hakija voi toimittaa käännöksen tavaroiden tai palvelujen luettelosta ja muusta osan kansainvälisestä hakemuksesta muodostavasta tekstistä sillä kielellä, jolla kansainvälinen hakemus on 2 kohdan mukaisesti toimitettava kansainväliselle toimistolle. Jos hakemuksessa ei ole mukana tällaista käännöstä, hakija antaa virastolle valtuudet sisällyttää tällainen käännös kansainväliseen hakemukseen. Jos käännöstä ei ole vielä toimitettu sen EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen rekisteröintimenettelyn kuluessa, johon kansainvälinen hakemus perustuu, viraston on viipymättä huolehdittava käännöksen toimittamisesta.

4. Kansainvälisen hakemuksen tekemisestä on suoritettava maksu virastolle. Jos kansainvälinen rekisteröinti aiotaan tehdä EU-tavaramerkin perusteella sen jälkeen, kun se on rekisteröity, maksun määräaika on EU-tavaramerkin rekisteröintipäivä. Hakemus katsotaan tehdyksi vasta, kun maksu on suoritettu. Jos maksua ei ole maksettu, virasto ilmoittaa tästä hakijalle. Jos hakemus tehdään sähköisesti, virasto voi antaa kansainväliselle toimistolle valtuudet periä maksu sen puolesta.

5. Jos kansainvälisen hakemuksen tutkimisessa havaitaan seuraavia puutteita, virasto kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteet määrittämässään määräajassa:

a) kansainvälistä hakemusta ei ole tehty käyttäen 1 kohdassa tarkoitettua lomaketta ja se ei sisällä kaikkia kyseisellä lomakkeella edellytetyjä merkintöjä ja tietoja;

b) kansainväliseen hakemukseen sisältyvä tavaroiden ja palvelujen luettelo ei sisälly EU-tavaramerkkiä koskevassa perushakemuksessa tai EU-tavaramerkkiä koskevassa perusrekisteröinnissä olevaan tavaroiden ja palvelujen luetteloon;

c) kansainvälisen hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki ei ole sama kuin EU-tavaramerkkiä koskevassa perushakemuksessa tai EU-tavaramerkkiä koskevassa perusrekisteröinnissä oleva tavaramerkki;

- d) kansainvälisessä hakemuksessa olevat tavaramerkkiä koskevat tiedot, lukuun ottamatta erottamislausumaa ja väriä koskevaa vaatimusta, eivät myöskään esiinny EU-tavaramerkkiä koskevassa perushakemuksessa tai EU-tavaramerkkiä koskevassa perusrekisteröinnissä;
- e) jos kansainvälisessä hakemuksessa esitetään vaatimus väristä tavaramerkin erottavana tekijänä, EU-tavaramerkkiä koskevassa perushakemuksessa tai EU-tavaramerkkiä koskevassa perusrekisteröinnissä ei ole kyse samasta väristä tai samoista väreistä; tai
- f) kansainvälisessä lomakkeessa esitettyjen merkintöjen mukaan hakija ei ole kelpoinen tekemään kansainvälistä hakemusta viraston välityksellä Madridin pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan ii alakohdan mukaisesti.

6. Jos hakija ei ole antanut virastolle valtuuksia sisällyttää hakemukseen käännös 3 kohdassa säädetyllä tavalla tai on muutoin epäselvää, mihin tavaroiden ja palvelujen luetteloon kansainvälinen hakemus perustuu, virasto pyytää hakijaa tekemään vaaditut merkinnät määrittämässään määräajassa.”

c) Lisätään kohdat seuraavasti:

”7. Jos 5 kohdassa tarkoitettuja puutteita ei korjata tai 6 kohdassa tarkoitettuja vaadittuja merkintöjä ei tehdä viraston vahvistamassa määräajassa, virasto kieltäytyy toimittamasta kansainvälistä hakemusta kansainväliselle toimistolle.

8. Virasto toimittaa kansainvälisen hakemuksen kansainväliselle toimistolle yhdessä Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohdan nojalla annetun vahvistamisen kanssa, heti kun kansainvälinen hakemus on tässä artiklassa, tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti annetussa täytäntöönpanosäädöksessä ja tämän asetuksen 146 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen.

9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään täsmällinen lomake, mukaan lukien sen osat, jota on käytettävä 1 kohdan mukaisen kansainvälisen hakemuksen tekemisessä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

127) Lisätään artikla seuraavasti:

”148 a artikla

Perushakemuksen tai -rekisteröinnin mitättömyydestä annettavat ilmoitukset

1. Viraston on ilmoitettava kansainväliselle toimistolle viiden vuoden kuluessa kansainvälisen rekisteröinnin päiväyksestä kaikki tosiseikat ja päätökset, jotka vaikuttavat kansainvälisen rekisteröinnin perustana olleen EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai EU-tavaramerkin rekisteröinnin pätevyYTEEN.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvat yksittäiset tosiseikat ja päätökset Madridin pöytäkirjan 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä tällaisten ilmoitusten asiaankuuluva ajankohta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

128) Korvataan 149 artikla seuraavasti:

”149 artikla

Kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävä alueellista laajentamista koskeva pyyntö

1. Madridin pöytäkirjan 3 ter artiklan 2 kohdan mukainen kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävä alueellista laajentamista koskeva pyyntö voidaan tehdä viraston välityksellä. Pyyntö on tehtävä samalla kielellä, kuin kyseinen kansainvälinen hakemus on tehty, tämän asetuksen 147 artiklan mukaisesti. Pyyntöön on sisällyttävä tiedot, joilla perustellaan oikeus tehdä nimeäminen Madridin pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan ii alakohdan ja 3 ter artiklan 2 kohdan mukaisesti. Virasto ilmoittaa alueellista laajentamista pyytävälle hakijalle päivämäärän, jona alueellista laajentamista koskeva pyyntö on vastaanotettu.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan mukaista alueellista laajentamista koskevaa pyyntöä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jos kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävä alueellista laajentamista koskeva pyyntö ei täytä 1 kohdassa ja 2 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä esitettyjä vaatimuksia, virasto kehottaa hakijaa korjaamaan todetut puutteet määrittämässään määräajassa. Jos puutteita ei korjata viraston vahvistamassa määräajassa, virasto kieltäytyy toimittamasta pyyntöä kansainväliselle toimistolle. Virasto ei kieltäydy toimittamasta pyyntöä kansainväliselle toimistolle, ennen kuin hakijalla on ollut tilaisuus korjata pyynnössä mahdollisesti havaitut puutteet.

4. Virasto toimittaa kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen tehtävän alueellista laajentamista koskevan pyynnön kansainväliselle toimistolle, heti kun 3 kohdassa tarkoitettut vaatimukset täyttyvät.”

129) Korvataan 153 artikla seuraavasti:

”153 artikla

Kansainvälisessä hakemuksessa vaadittu aiemmuus

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin hakija voi kansainvälisessä hakemuksessa 34 artiklassa säädetyn tavoin vaatia aikaisemman tavaramerkin aiemmuutta, jos tavaramerkki on rekisteröity jäsenvaltiossa, mukaan lukien Benelux-maat, tai sellaisen aikaisemman tavaramerkin aiemmuutta, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa voimassa olevaa kansainvälistä menettelyä noudattaen.

2. Edellä olevan 34 artiklan 5 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä määritetyt aiemmuusvaatimuksen perusteena olevat asiakirjat on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona kansainvälinen toimisto ilmoittaa kansainvälisestä rekisteröinnistä virastolle. Tältä osin sovelletaan 34 artiklan 6 kohtaa.

3. Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltijalla on oltava edustus virastossa 92 artiklan 2 kohdan nojalla, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoituksen on sisällettävä 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustajan nimeäminen.

4. Jos virasto toteaa, että tämän artiklan 1 kohdan mukainen aiemmuusvaatimus ei ole 34 artiklan mukainen tai ei ole muiden tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, se kehottaa hakijaa korjaamaan puutteet. Jos ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettut vaatimukset eivät täyty viraston määrittämässä määräajassa, aiemmuutta koskeva oikeus kyseisen kansainvälisen rekisteröinnin osalta menetetään. Jos puutteet koskevat vain joitakin tavaroita ja palveluja, aiemmuutta koskeva oikeus menetetään ainoastaan näiden tavaroiden ja palvelujen osalta.

5. Virasto ilmoittaa kansainväliselle toimistolle aiemmuuden menettämistä 4 kohdan mukaisesti koskevista ilmoituksista. Se ilmoittaa kansainväliselle toimistolle myös aiemmuusvaatimuksen peruuttamisista tai rajoituksista.

6. Sovelletaan 34 artiklan 4 kohtaa, paitsi jos aiemmuutta koskeva oikeus ilmoitetaan menetetyksi tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.”

130) Lisätään artikla seuraavasti:

”153 a artikla

Aiemmuuden vaatiminen virastossa

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin haltija voi 35 artiklassa säädetyn tavoin 152 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rekisteröinnin vaikutusten julkaisupäivästä lukien vaatia virastossa aikaisemman tavaramerkin aiemmuutta, jos tavaramerkki on rekisteröity jäsenvaltiossa, mukaan lukien Benelux-maat, tai sellaisen aikaisemman tavaramerkin aiemmuutta, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa voimassa olevaa kansainvälistä menettelyä noudattaen.

2. Kun aiemmuutta vaaditaan ennen 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärää, viraston katsotaan vastaanottaneen kyseisen aiemmuusvaatimuksen kyseisenä päivänä.
3. Edellä olevan tämän artiklan 1 kohdan mukaisen aiemmuusvaatimuksen on täytettävä 35 artiklassa tarkoitettut vaatimukset, ja sen on sisällettävä tiedot, jotka mahdollistavat sen tutkimisen kyseisten vaatimusten osalta.
4. Jos aiemmuuden vaatimista koskevat vaatimukset, joita tarkoitetaan 3 kohdassa ja jotka määritetään 6 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä, eivät täyty, virasto pyytää kansainvälisen rekisteröinnin haltijaa korjaamaan puutteet. Jos puutteita ei korjata viraston asettaman määräajan kuluessa, virasto hylkää vaatimuksen.
5. Jos virasto on hyväksynyt aiemmuusvaatimuksen tai jos virasto on peruuttanut tai poistanut aiemmuusvaatimuksen, viraston on ilmoitettava tästä kansainväliselle toimistolle.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan mukaisen aiemmuusvaatimuksen yksityiskohtainen sisältö ja tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti ilmoitettavien tietojen yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

131) Korvataan 154 artikla seuraavasti:

”154 artikla

Tavaroiden ja palvelujen nimeäminen sekä tutkiminen ehdottomien hylkäysperusteiden osalta

1. Unionin nimeävät kansainväliset rekisteröinnit tutkitaan 28 artiklan 2–4 kohdan mukaisuuden varmistamiseksi ja ehdottomien hylkäysperusteiden osalta samalla tavalla kuin EU-tavaramerkkejä koskevat hakemukset.
2. Jos todetaan, että unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti ei oikeuta tämän asetuksen 28 artiklan 4 kohdan tai 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti suojan kaikkien sellaisten tavaroiden ja palvelujen tai joidenkin sellaisten tavaroiden ja palvelujen osalta, joita varten kansainvälinen toimisto on sen rekisteröinyt, virasto antaa viran puolesta ilmoituksen väliaikaisesta hylkäämisestä kansainväliselle toimistolle Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
3. Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltijalla on oltava edustus virastossa 92 artiklan 2 kohdan nojalla, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen on sisällettävä kehoitus nimetä 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edustaja.
4. Väliaikaista hylkäämistä koskevassa ilmoituksessa on esitettävä hylkäämisen perustelut, ja siinä on määritettävä määräaika, jonka kuluessa kansainvälisen rekisteröinnin haltija voi toimittaa huomautuksensa ja jonka kuluessa sen on tarvittaessa nimettävä edustaja. Määräaika alkaa päivänä, jona virasto esittää väliaikaisen hylkäämisen.
5. Jos virasto toteaa, että unionin nimeävä kansainvälinen hakemus ei sisällä ilmoitusta toisesta kielestä tämän asetuksen 161 b artiklan mukaisesti, virasto antaa viran puolesta ilmoituksen väliaikaisesta hylkäämisestä kansainväliselle toimistolle Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
6. Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltija ei kumoa suojan hylkäämistä koskevaa perustetta määräajassa tai tarvittaessa nimeä edustajaa tai ilmoita toista kieltä, virasto hylkää suojan kaikkien sellaisten tavaroiden ja palvelujen tai joidenkin sellaisten tavaroiden ja palvelujen osalta, joita varten kansainvälinen rekisteröinti on rekisteröity. Suojan hylkääminen korvaa EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen hylkäämisen. Päätökseen sovelletaan muutoksenhakumenettelyä 58–65 artiklan mukaisesti.

7. Jos virasto ei ole 156 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun väitejakson alkuun mennessä antanut ilmoitusta väliaikaisesta hylkäämisestä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, se lähettää kansainväliselle toimistolle ilmoituksen, jossa mainitaan, että 37 artiklan mukainen ehdottomien hylkäysperusteiden tutkiminen on saatu päätökseen mutta että kolmannet osapuolet voivat vielä esittää väitteitä kansainvälistä rekisteröintiä vastaan tai tehdä siihen huomautuksia. Tämä väliaikainen ilmoitus ei vaikuta viraston oikeuteen aloittaa omasta aloitteestaan uudelleen ehdottomien hylkäysperusteiden tutkiminen milloin vain ennen suojan myöntämistä koskevan lopullisen ilmoituksen antamista.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään kansainväliselle toimistolle lähetettävän suojan väliaikaista hylkäämistä koskevan ilmoituksen ja kansainväliselle toimistolle lähetettävän, suojan lopullista myöntämistä tai hylkäämistä koskevan lopullisen tiedonannon yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

132) Lisätään artikla seuraavasti:

”154 a artikla

Yhteisö- ja tarkastusmerkit

1. Jos kansainvälinen rekisteröinti perustuu yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai -rekisteröintiin, unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä käsitellään tapauksen mukaan joko EU-yhteisömerkkinä tai EU-tarkastusmerkkinä.

2. Kansainvälisen rekisteröinnin haltijan on toimitettava merkin käyttöä koskevat määräykset, joista säädetään asetuksen 67 ja 74 b artiklassa, suoraan virastolle kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona kansainvälinen toimisto antaa kansainvälisen rekisteröinnin tiedoksi virastolle.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai perusrekisteröintiin perustuvia kansainvälisiä rekisteröintejä koskevan menettelyn yksityiskohdat.”

133) Muutetaan 155 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan lause seuraavasti:

”edellyttäen, että 38 artiklan 1 kohdan mukainen tutkimuskertomusta koskeva pyyntö esitetään virastolle kuukauden kuluessa ilmoituksen päivästä.”

b) Lisätään 2 kohtaan lause seuraavasti:

”edellyttäen, että 38 artiklan 2 kohdan mukainen tutkimuskertomusta koskeva pyyntö esitetään virastolle kuukauden kuluessa ilmoituksen päivästä ja tutkimusmaksu maksetaan saman ajanjakson kuluessa.”

c) Lisätään 4 kohtaan virke seuraavasti:

”Tämä seikka pätee riippumatta siitä, onko kansainvälisen rekisteröinnin haltija pyytänyt, että hänelle lähetetään EU-tutkimuskertomus, ellei aikaisemman rekisteröinnin haltija tai hakemuksen esittäjä pyydä, ettei hänelle lähetetä ilmoitusta.”

134) Muutetaan 156 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Väiteilmoitus on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa, ja määräaika alkaa kuukauden kuluttua 152 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta julkaisupäivästä. Väite katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Siirretään komissiolle valta antaa 163 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään väitteen tekemistä ja tutkimista koskeva menettely, mukaan lukien kansainväliselle toimistolle tehtävät tarvittavat ilmoitukset."

135) Lisätään 158 artiklaan kohdat seuraavasti:

"3. Jos tämän asetuksen 57 artiklan tai 100 artiklan ja tämän artiklan nojalla unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin vaikutukset on julistettu mitättömiksi lopullisella päätöksellä, virasto ilmoittaa asiasta kansainväliselle toimistolle Madridin pöytäkirjan 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään kansainväliselle toimistolle tämän artiklan 3 kohdan nojalla annettavan ilmoituksen yksityiskohtainen sisältö. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

136) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"158 a artikla

Luovuttamisten rekisteröinnin oikeusvaikutukset

Kansainvälisen rekisteröinnin omistajuudessa tapahtuneen muutoksen merkitseminen kansainväliseen rekisteriin vaikuttaa samalla tavalla kuin 17 artiklan mukainen luovuttamisen merkitseminen rekisteriin.

158 b artikla

Käyttölupien ja muiden oikeuksien rekisteröinnin oikeusvaikutukset

Kansainvälisen rekisteröinnin käyttöluvan tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisen merkitseminen kansainväliseen rekisteriin vaikuttaa samalla tavalla kuin 19 artiklan mukaisen esineoikeuden, 20 artiklan mukaisen pakotäytäntöönpanon, 21 artiklan mukaisen maksukyvyttömyysmenettelyn tai 22 artiklan mukaisen käyttöluvan rekisteröinti rekisteriin.

158 c artikla

Luovuttamisten, käyttöluvien tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisten rekisteröintipyyntöjen tutkiminen

Virasto toimittaa sille tehdyt omistajuudessa tapahtuneen muutoksen, käyttöluvan tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisen rekisteröintiä, käyttöluvan muuntamista tai peruuttamista tai haltijan määräämisoikeuteen kohdistuvan rajoituksen poistamista koskevat pyynnöt kansainväliselle toimistolle, jos niihin on liitetty asianmukaiset todisteet luovuttamisesta, käyttöluvasta tai määräämisoikeuden rajoittamisesta tai todisteet siitä, että käyttölupa ei ole enää voimassa tai että sitä on muutettu tai että määräämisoikeuden rajoitus on poistettu."

137) Muutetaan 159 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) Madridin pöytäkirjan osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaksi nimeämiseksi, jos päivänä, jona muuttamista pyydettiin, kyseistä jäsenvaltiota koskeva nimeäminen voitiin tehdä suoraan Madridin pöytäkirjan nojalla. Sovelletaan tämän asetuksen 112, 113 ja 114 artiklaa."

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kansallista tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen taikka Madridin pöytäkirjan osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaan nimeämiseen, joka johtuu kansainvälisellä rekisteröinnillä tehdyn unionin nimeävän rekisteröinnin muuttamisesta, sovelletaan kyseisen jäsenvaltion osalta Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan mukaisen kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärää tai Madridin pöytäkirjan 3 ter artiklan 2 kohdan mukaisen unioniin laajentamisen päivämäärää, jos laajentaminen tehtiin kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen, tai kyseisen rekisteröinnin etuoikeuspäivämäärää ja tarvittaessa tämän asetuksen 153 artiklan mukaisesti vaadittua kyseisen valtion tavaramerkin aiemmuutta.”

c) Lisätään kohdat seuraavasti:

”4. Pyyntöön, joka koskee unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin muuntamista kansalliseksi tavaramerkkihakemukseksi, on sisällytettävä 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja merkinnät.

5. Jos muuntamista pyydetään tämän artiklan ja tämän asetuksen 112 artiklan 5 kohdan mukaisesti sen jälkeen kun kansainvälinen rekisteröinti on jätetty uudistamatta, tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa pyynnössä on oltava maininta siitä ja päivä, jona suojan voimassaolo on päättynyt. Edellä tämän asetuksen 112 artiklan 5 kohdassa säädetty kolmen kuukauden ajanjakso alkaa kulua sitä päivää seuraavasta päivästä, jona uudistaminen voidaan Madridin pöytäkirjan 7 artiklan 4 kohdan nojalla vielä suorittaa.

6. 113 artiklan 3 ja 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun muuntamista koskevaan pyyntöön.

7. Pyyntöön, joka koskee unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin muuntamista Madridin pöytäkirjan osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaksi nimeämiseksi, on sisällytettävä 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut merkinnät ja tiedot.

8. 113 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun muuttamista koskevaan pyyntöön. Virasto hylkää muuttamista koskevan pyynnön myös silloin, kun edellytykset Madridin pöytäkirjan tai Madridin sopimuksen osapuolena olevan jäsenvaltion nimeämiseksi eivät täyttyneet päivänä, jona unioni nimettiin, eivätkä päivänä, jona muuttamista koskeva hakemus vastaanotettiin tai 113 artiklan 1 kohdan viimeisen virkkeen nojalla katsottiin vastaanotetuksi virastossa.

9. Jos 7 kohdassa tarkoitettu muuntamista koskeva pyyntö täyttää tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksyttyjen sääntöjen vaatimukset, virasto toimittaa pyynnön viipymättä kansainväliselle toimistolle. Virasto ilmoittaa toimittamispäivän kansainvälisen rekisteröinnin haltijalle.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään

a) edellä 4 ja 7 kohdassa tarkoitettujen muuntamista koskevien pyyntöjen yksityiskohtainen sisältö;

b) tiedot, jotka sisällytetään 3 kohdan mukaiseen muuntamista koskevien pyyntöjen julkaisemiseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

138) Lisätään 161 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3. Jotta EU-tavaramerkkiä koskevaa hakemusta voidaan pitää sellaisen kansainvälisen rekisteröinnin muuntamisena, jonka kansainvälinen toimisto on peruuttanut alkuperäviraston pyynnöstä Madridin pöytäkirjan 9 quinques artiklan mukaisesti, siinä on oltava tästä merkintä. Tämä merkintä on tehtävä hakemusta jätettäessä.

4. Jos virasto toteaa 36 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen tutkimisen aikana, että hakemusta ei toimitettu kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona kansainvälinen toimisto peruutti kansainvälisen rekisteröinnin, tai tavarat ja palvelut, joita varten EU-tavaramerkki on määrä rekisteröidä, eivät sisälly niiden tavaroiden ja palvelujen luetteloon, joita varten kansainvälinen rekisteröinti rekisteröitiin unionin osalta, virasto pyytää hakijaa korjaamaan puutteet.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja puutteita ei korjata viraston määrittämässä määräajassa, oikeus kansainvälisen rekisteröinnin tai alueellisen laajentamisen ja mahdollisen kansainvälisen rekisteröinnin etuoikeuden päivään menetetään.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään tämän artiklan 3 kohdan mukaisen muuntamista koskevan hakemuksen yksityiskohtainen sisältö. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 163 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

139) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”161 a artikla

Tiedonvaihto kansainvälisen toimiston kanssa

Tiedonvaihto kansainvälisen toimiston kanssa on suoritettava kansainvälisen toimiston ja viraston välillä sovitulla tavalla ja sovitussa muodossa, mieluiten sähköisesti. Kaikki viittaukset lomakkeisiin tulee käsittää niin, että niillä tarkoitetaan myös sähköisessä muodossa saatavilla olevia lomakkeita.

161 b artikla

Käytettävät kielet

Tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksytyjen sääntöjen soveltamiseksi unionin nimeäviin kansainvälisiin rekisteröinteihin kansainvälisen hakemuksen kieli on 119 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu menettelyn kieli ja kansainvälisessä hakemuksessa ilmoitettu toinen kieli on 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toinen kieli.”

140) Kumotaan 162 artikla.

141) Korvataan 163 artikla seuraavasti:

”163 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa täytäntöönpanosääntöjä käsittelevä komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

142) Lisätään artikla seuraavasti:

”163 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 23 päivästä maaliskuuta 2016 määräämättömäksi ajaksi 42 a artiklassa, 43 artiklan 3 kohdassa, 57 a artiklassa, 65 a artiklassa, 77 artiklan 4 kohdassa, 78 artiklan 6 kohdassa, 79 artiklan 5 kohdassa, 79 b artiklan 2 kohdassa, 79 c artiklan 5 kohdassa, 80 artiklan 3 kohdassa, 82 a artiklan 3 kohdassa, 93 a artiklassa, 136 b artiklassa, 154 a artiklan 3 kohdassa ja 156 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. On erityisen tärkeää, että komissio noudattaa tavanomaista käytäntöään ja toteuttaa ennen kyseisten delegoitujen säädösten hyväksymistä asianmukaiset asiantuntijoiden, mukaan lukien jäsenvaltioiden asiantuntijat, kuulemiset.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 42 a artiklan, 43 artiklan 3 kohdan, 57 a artiklan, 65 a artiklan, 77 artiklan 4 kohdan, 78 artiklan 6 kohdan, 79 artiklan 5 kohdan, 79 b artiklan 2 kohdan, 79 c artiklan 5 kohdan, 80 artiklan 3 kohdan, 82 a artiklan 3 kohdan, 93 a artiklan, 136 b artiklan, 154 a artiklan 3 kohdan ja 156 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

143) Kumotaan 164 artikla.

144) Lisätään artikla seuraavasti:

”165 a artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1 Komissio arvioi viimeistään 24 päivänä maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen joka viides vuosi tämän asetuksen täytäntöönpanoa.

2. Arvioinnissa tarkastellaan viraston, jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusviraston ja Benelux-maiden teollisoikeuksien viraston välisen yhteistyön oikeudellista kehystä kiinnittäen erityishuomiota 123 c artiklassa säädettyyn rahoitusjärjestelmään. Arvioinnissa on lisäksi tutkittava viraston ja sen toimintatapojen vaikutuksia, vaikuttavuutta ja tehokkuutta. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti tarvetta muuttaa viraston valtuutusta ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.

3. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sen perusteella tekemänsä päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Arvioinnin tulokset julkistetaan.

4. Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan viraston saavuttamat tulokset ottaen huomioon sen tavoitteet, valtuutus ja tehtävät.”

145) Lisätään tämän asetuksen liitteessä I oleva liite.

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2868/95 seuraavasti:

- 1) Poistetaan 1 säännön 3 kohta.
- 2) Poistetaan 2 sääntö.
- 3) Poistetaan 4 sääntö.
- 4) Poistetaan 5 sääntö.
- 5) Poistetaan 5 a sääntö.

6) Muutetaan 9 säännön 3 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohdassa ilmaisu ”1, 2 ja 3 sääntöön” ilmaisulla ”1 ja 3 sääntöön sekä asetuksen 28 artiklaan”;

b) korvataan b alakohdassa viittaus ”4 säännön b alakohtaan” viittauksella ”asetuksen 26 artiklan 2 kohtaan”.

7) Poistetaan 11 säännön 2 kohta.

8) Poistetaan 12 säännön k alakohta.

9) Poistetaan IV osasto.

10) Korvataan 62 säännön 2 kohdassa ilmaisu ”yhteisön alueella” ilmaisulla ”Euroopan talousalueen alueella”.

11) Korvataan 71 säännön 1 kohdassa ilmaisu ”yhteisön alueella” ilmaisulla ”Euroopan talousalueen alueella”.

12) Poistetaan 76 säännön 2 kohta.

13) Muutetaan 78 sääntö seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan c alakohdassa ilmaisu ”yhteisön alueella” ilmaisulla ”Euroopan talousalueen alueella”;

b) korvataan 2 kohdan b alakohdassa, 3 kohdassa ja 5 kohdassa ilmaisut ”jäsenvaltio” ja ”jäsenvaltiot” eri taivutusmuodoissaan ilmaisulla ”Euroopan talousalueenjäsenvaltio” ja ”Euroopan talousalueen jäsenvaltiot” eri taivutusmuodoissaan.

14) Poistetaan 84 sääntö.

15) Poistetaan 87 sääntö.

16) Poistetaan XI osaston K osa.

17) Poistetaan 112 säännön 2 kohta.

3 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 2869/95.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina asetukseen (EY) N:o 207/2009 liitteessä II olevan vastaavuus-taulukon mukaisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä maaliskuuta 2016.

Seuraavia tämän asetuksen 1 artiklan alakohtia sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2017:

8, 18, 19, 20, 21, 22, 23 ja 24 alakohtaa; 26 alakohta siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 26 artiklan 1 kohdan d alakohtaan ja 3 kohtaan; 29 alakohtaa; 30 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 30 artiklan 1 ja 3 kohtaan; 31 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 33 artiklan 1 ja 2 kohtaan; 32 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 34 artiklan 1 a, 4 ja 6 kohtaan; 33 a alakohtaa; 34 alakohtaa 35 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 37 artiklan 3 kohtaan; 37 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 39 artiklan 1 kohdan toiseen virkkeeseen ja 3 ja 4 kohtaan; 43 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 44 artiklan 2, 3, 4 a ja

8 kohtaan; 46 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 48 artiklan 5 kohdan kolmanteen virkkeeseen; 47 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 48 a artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan ja 2–5 kohtaan; 48 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 49 artiklan 3 kohtaan; 49 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 50 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaan; 61 alakohtaa; 62 alakohtaa; 63 alakohtaa; 64 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 67 artiklan 1 kohtaan; 67 alakohtaa lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 207/2009 74 b artiklan 3 kohtaa; 68 alakohtaa; 71 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 78 artiklan 3 ja 5 kohtaan; 72 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 79 artiklan 1–4 kohtaan; 73 alakohtaa lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 207/2009 79 b artiklan 2 kohtaa ja 79 c artiklan 5 kohtaa; 74 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 80 artiklan 1, 2 ja 4 kohtaan; 75 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 82 artiklan 2 kohtaan; 76 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 82 a artiklan 1 ja 2 kohtaan; 77 alakohtaa; 78 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 85 artiklan 1, 6 ja 7 kohtaan; 80 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 87 artiklan 2 kohdan m alakohtaan ja 3 kohdan v alakohtaan; 84 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 89 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaan; 97 alakohtaa lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 207/2009 113 artiklan 6 kohtaa; 98 alakohtaa; 102 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan 5, 5 a, 6, 8 ja 9 kohtaan; 103 alakohtaa; 108 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 128 artiklan 4 kohdan o alakohtaan; 111 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 132 artiklan 2 kohdan kolmanteen virkkeeseen; 113 alakohtaa; 125 alakohtaa; 126 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 147 artiklan 1 ja 3–8 kohtaan; 127 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 148 a artiklan 1 kohtaan; 128 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 149 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaan; 129 a alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 153 artiklaan; 130 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 153 a artiklan 1–5 kohtaan; 132 alakohtaa, 135 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 158 artiklan 3 kohtaan; 136 alakohtaa; 137 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 159 artiklan 4–9 kohtaan; 138 alakohtaa siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 161 artiklan 3–5 kohtaan; ja 139 kohtaa.

Tämän asetuksen 1 artiklan 108 alakohtaa, siltä osin kuin se liittyy asetuksen (EY) N:o 207/2009 124 artiklan 1 kohdan f alakohtaan ja 128 artiklan 4 kohdan n alakohtaan, sovelletaan siitä päivästä, jona asetuksen (EY) N:o 207/2009 124 artiklan 2 kohdassa säädetty päätös tulee voimaan, tai 12 kuukauden kuluttua tämän artiklan toisessa alakohdassa vahvistetusta päivästä, sen mukaan kumpi päivämäärä on aikaisempi. Kyseiseen päivään saakka asetuksen (EY) N:o 207/2009 124 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua toimivaltaa käyttää pääjohtaja.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. SCHULZ

LIITE I

Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE -I

MAKSUJEN MÄÄRÄ

A. Virastolle tämän asetuksen mukaan maksettavat maksut ovat seuraavat (euroina):

1. Perusmaksu tavallista EU-tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta (26 artiklan 2 kohta):
1 000 euroa
2. Perusmaksu tavallista EU-tavaramerkkiä koskevasta sähköisestä hakemuksesta (26 artiklan 2 kohta):
850 euroa
3. Maksu tavallista EU-tavaramerkistä toisen luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta):
50 euroa
4. Maksu tavallista EU-tavaramerkistä kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta):
150 euroa
5. Perusmaksu EU-yhteisömerkkiä tai EU-tarkastusmerkkiä koskevasta hakemuksesta (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 4 kohta):
1 800 euroa
6. Perusmaksu EU-yhteisömerkkiä tai EU-tarkastusmerkkiä koskevasta sähköisestä hakemuksesta (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 3 kohta):
1 500 euroa
7. Maksu EU-yhteisömerkistä tai EU-tarkastusmerkistä toisen luokan tavaroille ja palveluille: (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 3 kohta):
50 euroa
8. Maksu EU-yhteisömerkistä tai EU-tarkastusmerkistä kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 3 kohta):
150 euroa
9. Tutkimusmaksu EU-tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta (38 artiklan 2 kohta) tai unionin nimeävästä kansainvälisestä rekisteröinnistä (38 artiklan 2 kohta ja 155 artiklan 2 kohta): 12 euroa kerrottuna 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen teollisoikeuksien keskusvirastojen lukumäärällä; virasto julkaisee kyseisen määrän ja sen muutokset viraston virallisessa lehdessä.
10. Väitemaksu (41 artiklan 3 kohta):
320 euroa
11. Perusmaksu tavallisen EU-tavaramerkin uudistamisesta (47 artiklan 3 kohta):
1 000 euroa
12. Perusmaksu tavallisen EU-tavaramerkin sähköisestä uudistamisesta (47 artiklan 3 kohta):
850 euroa

13. Maksu tavallisen EU-tavaramerkin uudistamisesta toisen luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 3 kohta):
50 euroa
14. Maksu tavallisen EU-tavaramerkin uudistamisesta kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 3 kohta):
150 euroa
15. Perusmaksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin uudistamisesta (47 artiklan 3 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 3 kohta):
1 800 euroa
16. Perusmaksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin sähköisestä uudistamisesta (47 artiklan 3 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 3 kohta):
1 500 euroa
17. Maksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin uudistamisesta toisen luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 3 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 3 kohta):
50 euroa
18. Maksu EU-yhteisömerkin tai EU-tarkastusmerkin uudistamisesta kolmannen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 3 kohta ja 66 artiklan 3 kohta tai 74 a artiklan 3 kohta):
150 euroa
19. Lisämaksu uudistamismaksun myöhäisestä suorittamisesta tai uudistamista koskevan pyynnön myöhäisestä esittämisestä (47 artiklan 3 kohta): 25 prosenttia myöhässä olevasta uudistamismaksusta, kuitenkin enintään: 1 500 euroa
20. Maksu menettämis- tai mitättömyysvaatimuksesta (56 artiklan 2 kohta):
630 euroa
21. Valitusmaksu (60 artiklan 1 kohta):
720 euroa
22. Maksu menetetyn määräajan palauttamista koskevasta hakemuksesta (81 artiklan 3 kohta):
200 euroa
23. Maksu hakemuksesta, joka koskee EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai EU-tavaramerkin muuntamista (113 artiklan 1 kohta, myös yhdessä 159 artiklan 1 kohdan kanssa):
 - a) kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi;
 - b) jäsenvaltioita koskevaksi nimeämiseksi Madridin pöytäkirjan mukaisesti:200 euroa
24. Maksu menettelyn jatkamisesta (82 artiklan 1 kohta):
400 euroa
25. Maksu rekisteröidyn EU-tavaramerkin (49 artiklan 4 kohta) tai EU-tavaramerkkiä koskevan hakemuksen (44 artiklan 4 kohta) jakamista koskevasta ilmoituksesta:
250 euroa

26. Hakemusmaksu rekisteröityä EU-tavaramerkkiä koskevan käyttöluvan tai muun oikeuden rekisteröinnistä (ennen 1 päivää lokakuuta 2017 asetuksen (EY) N:o 2868/95 33 artiklan 2 kohta ja mainitusta päivästä alkaen 22 a artiklan 2 alakohta) tai EU-tavaramerkkiä koskevaa hakemusta koskevan käyttöluvan tai muun oikeuden rekisteröinnistä (ennen 1 päivää lokakuuta 2017 asetuksen (EY) N:o 2868/95 33 artiklan 2 kohta ja mainitusta päivästä alkaen 22 a artiklan 2 alakohta):
- a) käyttöluvan saaminen
 - b) käyttöluvan luovuttaminen
 - c) esineoikeuden luominen
 - d) esineoikeuden luovuttaminen
 - e) pakkoäytäntöönpano
- 200 euroa rekisteröinniltä, mutta jos useampia pyyntöjä esitetään samassa hakemuksessa tai samaan aikaan, kokonaismaksu on enintään 1 000 euroa
27. Maksu käyttöluvan tai muun oikeuden rekisterimerkinnän peruuttamisesta (ennen 1 päivää lokakuuta 2017 asetuksen (EY) N:o 2868/95 35 artiklan 3 kohta ja mainitusta päivästä alkaen 24 a artiklan 3 kohta): 200 euroa peruuttamiselta, mutta jos useampia pyyntöjä esitetään samassa hakemuksessa tai samaan aikaan, kokonaismaksu on enintään 1 000 euroa
28. Maksu rekisteröidyn EU-tavaramerkin muuntamisesta (48 artiklan 4 kohta):
- 200 euroa
29. Maksu jäljennöksen toimittamisesta EU-tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta (88 artiklan 7 kohta), rekisteröintitodistuksen jäljennöksestä (45 artiklan 2 kohta) tai rekisteriotteesta (87 artiklan 7 kohta):
- a) oikeaksi todistamaton jäljennös tai ote:
10 euroa
 - b) oikeaksi todistettu jäljennös tai ote:
30 euroa
30. Maksu asiakirjojen asettamisesta julkisesti nähtäville (88 artiklan 6 kohta):
- 30 euroa
31. Maksu asiakirjojen jäljennösten toimittamisesta (88 artiklan 7 kohta):
- a) oikeaksi todistamaton jäljennös:
10 euroa
 - b) oikeaksi todistettu jäljennös:
30 euroa
- lisäksi kymmenen sivua ylittävältä määrältä sivua kohti
- 1 euro
32. Maksu asiakirjoissa olevien tietojen edelleen toimittamisesta (88 artiklan 9 kohta):
- 10 euroa
33. Maksu korvattavien menettelykulujen vahvistamisen tarkistamisesta (ennen 1 päivää lokakuuta 2017 asetuksen (EY) N:o 2868/95 94 artiklan 4 kohta ja mainitusta päivästä alkaen 85 artiklan 7 kohta):
- 100 euroa

34. Maksu kansainvälisen hakemuksen tekemisestä virastossa (ennen 1 päivää lokakuuta 2017 147 artiklan 5 kohta ja mainitusta päivästä alkaen 147 artiklan 4 kohta):

300 euroa

B. Kansainväliselle toimistolle maksettavat maksut

I Unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä koskeva yksilöllinen maksu

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin hakijan on maksettava kansainväliselle toimistolle unionin nimeämistä koskeva yksilöllinen maksu Madridin pöytäkirjan 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
2. Kansainvälisen rekisteröinnin haltijan, joka tekee kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen unionin nimeävän alueellista laajentamista koskevan pyynnön, on maksettava kansainväliselle toimistolle unionin nimeämistä koskeva yksilöllinen maksu Madridin pöytäkirjan 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
3. B.I.1 tai B.I.2 kohdan nojalla maksettavan maksun määrän on vastattava Sveitsin frangeissa, siten kuin WIPO:n pääjohtaja on vahvistanut Madridin sopimuksen ja pöytäkirjan mukaisten yhteisten määräysten 35 säännön 2 kohdan mukaisesti, seuraavia määriä:
 - a) tavallisen tavaramerkin osalta: 820 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta kansainväliseen rekisteröintiin sisältyvästä tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannesta luokasta alkaen;
 - b) yhteisömerkin tai tarkastusmerkin osalta: 1 400 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannesta luokasta alkaen.

II Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin uudistamista koskeva yksilöllinen maksu

1. Unionin nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin haltijan on maksettava kansainväliselle toimistolle osana kansainvälisen rekisteröinnin uudistamismaksuja unionin nimeämistä koskeva yksilöllinen maksu Madridin pöytäkirjan 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
2. B.II.1 kohdassa tarkoitetun maksun määrän on vastattava Sveitsin frangeissa, siten kuin WIPO:n pääjohtaja on vahvistanut Madridin sopimuksen ja pöytäkirjan mukaisten yhteisten määräysten 35 säännön 2 kohdan mukaisesti, seuraavia määriä:
 - a) yksittäisen tavaramerkin osalta: 820 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta kansainväliseen rekisteröintiin sisältyvästä tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannesta luokasta alkaen;
 - b) yhteisömerkin tai tarkastusmerkin osalta: 1 400 euroa sekä tarvittaessa lisäksi 50 euroa toisen luokan tavaroista ja palveluista ja 150 euroa jokaisesta kansainväliseen rekisteröintiin sisältyvästä tavaroiden tai palveluiden luokasta kolmannesta luokasta alkaen.”

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 2869/95	Asetus (EY) N:o 207/2009
1 artikla	—
2 artikla	Liite -I, osa A, kohdat 1–34
3 artikla	144 artiklan 1 kohta
4 artikla	144 artiklan 2 kohta
5 artiklan 1 kohta	144 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artiklan 2 kohta	144 a artiklan 1 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 3 kohta	144 a artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
6 artikla	144 a artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
7 artiklan 1 kohta	144 a artiklan 2 kohta
7 artiklan 2 kohta	144 a artiklan 3 kohta
8 artikla	144 b artikla
9 artikla	144 c artiklan 1 ja 2 kohta
10 artikla	144 c artiklan 4 kohta
11 artikla	Liite -I, osa B(I), kohdat 1–3
12 artikla	Liite -I, osa B(II), kohdat 1 ja 2
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artikla	—

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI